

ኢትዮጵያ እና ኢትዮጵያዊነት፡

“እኔ” የምለው፡ እኔነቴ ማነው?”

ምዕራፍ ፭

ሰባቱ ቅዱሳት ኪዳናት

ጥያቄ፡- ስለኢትዮጵያና ኢትዮጵያዊነት፡ ልናውቅ የሚገባንን ኹሉ፡ እስካኹን ካደረግነው ውይይት አገኘን፡ በዚህ በኩል የሚቀረን ነገር ቢኖር፡ “ኢትዮጵያዊነት” ስለተመሠረተባቸው፡ ስለሰባቱ ቅዱሳት ኪዳናት፡ በዝርዝር መረዳት ስለሾነ፡ እስኪ፡ ወደዚያ እውቀት ደግሞ ምራን?

መልስ፡- አዎን! “ኢትዮጵያዊነት”ን፡ በትክክል ለመረዳት፡ ሰባቱን ቅዱሳት ኪዳናት፡ በሚገባ ልታውቋቸው፡ በእርግጥ ያስፈልጋችኋል፡ ምክንያቱም፡ “እውነተኛው ኢትዮጵያዊነት” የተመሠረተው፡ የታነፀውና የተደመደመው፡ ወደእርሱም ለመግባት የሚያበቁት፡ ቀደም ብላችሁ ያዳመጣችኋቸው፡ “ቃል ኪዳን” እና “ምስክርነት” የተባሉት ቃላት፡ ተተንትነው የተተረጎሙትና በሐተታ የተብራሩት፡ በእኒህ፡ በሰባቱ ቅዱሳት ኪዳናት ስለሾነ ነው።

“ቃል ኪዳን”፡ በኹለት ግለሰቦች፡ ወይም ወገኖች መካከል፡ በጽሑፍ ላይሾን፡ በቃልና በመሐላ ብቻ የሚደረግ፡ ጽኑ ውል፡ ወይም “ስምምነት” ማለት ነው። ኢትዮጵያውያን፡ በአጠቃላይ፡ መላውን የሰውን ዘር፡ በተለይም የእግዚአብሔር ሕዝብ የሾነውን ወገን በመወከል፡ ስለእነዚህ ሰብአውያን ፍጡሮች ደህንነትና ጥቅም ሲሉም፡ ጠብቀው ያቆይዋቸው፡ እግዚአብሔር፡ ከሰው ልጆች ጋር ያደረጋቸው፡ ሰባት ቅዱሳት ኪዳናት አሉ፡ እነርሱም፡ ምን እንደሾኑ፡ በእየቅደም ተከተላቸው አስረዳችኋለሁና፡ በማስተዋል አዳምጡኝ!

ጥያቄ፡- ወደሰባቱ ኪዳናት ሐተታ ከመግባትህ በፊት፡ ሰብአዊዉን ፍጡር፡ የሰው ዘር እና የእግዚአብሔር ሕዝብ በሚል መልክ፡ በግልጽ ለይተህ ያመለክትኸው ለምን እንደሾነ፡ ምክንያቱን ብትገልጽልን?

መልስ፡- ያ ምክንያት፡ በምድር ላይ ለቤተሰባዊ ኑሮ ወጣኞች የነበሩት ቀዳሚዎቹ ሰዎች፡ እርሶ በርሳቸው ከነበራቸው ማኅበራዊ ግንኙነት፡ በገሃድ በተከሠተው እውነታ ላይ የተመሠረተ ነው። ያም እውነታ፡ ከዚያን ጊዜ አንሥቶ፡ እስከዛሬዬ ቆለት ድረስ፡ የእነርሱ ዝርያዎች በሾኑት ትውልዶቻቸው መካከል፡ ህልውናው ሳይቋረጥ ቀጥሏል።

በፍጥረት መነሻ ዘመን፡ አቤልና ቃሌል በተባሉት፡ የአዳምና ሔዋን የመጀመሪያዎቹ ወንዶች ልጆች መካከል ደርሶ እንደታየው ኹሉ፡ ዛሬም፡ “ኢትዮጵያውያን፡ ወይም ዐምሐራ፡ ወይም ክርስቲያን ነን” በሚሉት መካከል እንኳ፡ እውነተኛቹ፡ ታማኞቹና ዓይነተኛዎቹ የእግዚአብሔር ልጆች ተብለው፡ በቀኝ ወገን ሲገኙ፡ ሐሰተኞቹ፡ አስመሳዮቹና ግብዞቹ ደግሞ፡ የሰው ልጆች የሚል መለያ ተሰጥቷቸው፡ በግራው ወገን ተመድበዋል።

ኢትዮጵያ እና ኢትዮጵያዊነት

“እኔ” የምለው እኔነቴ፡ ማነው?”

የእግዚአብሔር ልጆች፡ ከአቤልና ከተተኪው ከአቤት አንሥቶ፡ የእግዚአብሔር ቅዱስ ዓላማ ልኩካን በመኾን፡ ያገለገሉና የሚያገለግሉ ሲኾኑ፡ የሰው ልጆች ግን፡ ከቃኤል ጀምሮ፡ የሰይጣን የክፋት ዕቅድ አገልጋዮች ኾነው ይኖራሉ።

የእግዚአብሔር ልጆች፡ ከመጀመሪያው የህልውናቸው ጊዜ አንሥተው፡ እስከዛሬ ድረስ፡ ሰባቱን ቃል ኪዳናት የያዘውን፡ ቅዱሱን ኪዳን፡ የሙጥኝ ብለው ተማጽነውበት ሲኖሩ፡ የሰው ልጆች ግን፡ ይኸው፡ እያንዳንዱ ቃል ኪዳን፡ በተናጠል፡ በጋራም፡ አጠቃላይ ቅዱሱ ኪዳን እንዲወሳባቸው ፈጽመው አይፈልጉም። በኢትዮጵያና በኢትዮጵያውያን ላይ የሚመጣው፡ ማናቸውም፡ ደገም ኾኑ ከፋው ነገር ደግሞ፡ መንሥዔው፡ ከዚህ፡ ከቅዱሱ ኪዳንና ከቃል ኪዳናቱ፡ መጠበቅ ወይም አለመጠበቅ የሚመነጭ ነው፤ ይህም፡ እስካኹን ተደጋግሞ ተገልጿል፤ ወደፊትም፡ በበለጠ ይተነተንላችኋል።

ጥያቄ፡- ለዚህ ጥያቄያችን፡ ይህን አዋር መልስህን ካገኘን፡ አኹን፡ ወደሰባቱ ቃል ኪዳናት ዋና ሓተታ ገብተህ፡ የምትሰጠንን ማብራሪያ ለመስማት ተዘጋጅተናል።

መልስ፡- መልካም! ኢትዮጵያውያን፡ ሕዝብና አገር ኾነው ባሳለፏቸው፡ ከሰባት ሺህ ዓመታት በላይ በኾነው የህልውና ዘመናቸው ውስጥ፡ እነዚህን ሰባቱን ቅዱሳት ኪዳናት በሙሉ፡ እንዴት ጠብቀዋቸው እንደኖሩ፡ የተጠቀሙባቸውን መንገዶች በመዘርዘር፡ በቀደሙት ድርሰቶቼ የገለጽሁትን ከማስታወስ ጋር፡ ለእናንተና “ኢትዮጵያዊ ነኝ!” ለሚለው፡ ለዛሬው ትውልድ አባል፡ የሰባቱን ኪዳናት ሓተታ፡ አንድ በአንድ በመተንተን አቀርብላችኋለሁ። የማቀርበውም፡ የዘር፡ የመልክ፡ የጾታ፡ የሃይማኖት፡ የሙያና የሥነ መንግሥት እምነት ልዩነት ሳይከለክሉት፡ ይህን መልእክት ለሚያዳምጠው፡ ለማናቸውም ግለሰብ ጭምር ስለኾነ፡ ኹሉም ያድምጥ!

ይህ በሚኾንበት ጊዜ፡ እናንተም ኾናችሁ፡ ሌላው ሰብአዊ ፍጡር፡ ይልቁንም፡ ቃል ኪዳናቱን የተቀበሉት፡ ኢትዮጵያዊና ኢትዮጵያዊት፡ እየራሳችሁን፡ በነፍስ ወከፍ ጠይቃችሁ፡ መልስ ልትሰጡበት የሚገባ ዓቢይ ቁም ነገር እንዳለ፡ ላመለክት እወድዳለሁ፤ ይኸውም፡ በእያንዳንዱ የቃል ኪዳን ሓተታ ፍጻሜ ላይ፡ “ታዲያ፡ እኔ፡ ይህን ቃል ኪዳን አከብሬ ፈጽሜአለሁን?” ለሚለው ጥያቄ፡ ተገቢውንና ትክክለኛውን ሙሉ መልስ መስጠት ግድ መኾኑን መገንዘብ ነው።

መልሱ፡ “አዎን፡ ፈጽሜአለሁ!” የሚል ኾኖ ከተገኘ፡ በብዙ ያስደስታል፡ “እጅግ መልካም!” እና “የምሥራች!”ም ያሰኛል፤ ራሱን፡ ለዚህ ዕድልና ድል ለማብቃት መቻል፡ የራሱን ማንነትና ጀግንነት፡ ለራሱ ማረጋገጥ ነውና። ለቆራጥ መንፈሳዊ አርበኛ፡ ረድኤቱ ቅርብ የኾነውን፡ እግዚአብሔርንም፡ ማመስገን ይገባል።

**ምዕራፍ ፩፤
ሰባቱ ቅዱሳት ኪዳናት።**

ይህም ቢኾን፡ በሥጋ ለባሽ ፍጡር ዘንድ፡ ፍጹምነት የለምና፤ ፈጣሪም፡ ከፍጡሩ፡ ይህን የመሰለውን ብቅዓት እንደማይጠብቅ ተናግሮዋልምና፡ ምንጊዜም የፍጹምነት ጉድለትን፡ በንስሐ ማስተካከልና ማረጋገጥ፡ በጣሙን አስፈላጊ ይኾናል።

መልሱ ግን፡ “የለም፤ አልፈጸምሁም!” የሚል ከኾነ፡ እንኳንስ ከፈጣሪ ጋር፡ በደም ማኅተምና መሐላ የተደረገ ቃል ኪዳን እያለ ይቅርና፡ ከፍጡር ጋር የተደረገ፡ ተራ ውል እንኳን ቢኾን፡ ግዳጁ ሳይከበርና ሳይፈጸም ቢቀር፡ ድርጊቱ፡ ጥፋትና በደል ኾኖ፡ ቅጣትን ማስከተሉ አይቀርም። ይኹን እንጂ፡ የቅዱሱ ኪዳን ግዳጅ፡ እንደፍጡር ሕግና ውል፡ “ያዘው! እሠረው! ቅጣው! ዕዳውን አስከፍለው! ካልቻለ፡ ንብረቱን ውረሰው! እምቢ ካለ፡ ግረፈው! ውገረው! ስቀለው! ግደለው!” የሚለውን ፍርድ የምታስከትል አይደለችም። በእርሷ ላይ የተፈጸመ ማናቸውም ዓይነት የጥፋትና የበደል ኃጢአት፡ በንስሐ ይወገዳል። ንስሐም፡ ጥፋትንና በደልን አምኖ፡ ያለጥርጥር፡ መለኮታዊዉን ምሕረት የሚያስገኘውን ይቅርታ፡ በእውነት መንፈስና አምልኮ በመጠየቅ፡ ራሱን፡ በሥጋም፡ በነፍሱም፡ ከተዋዋዩ ፈጣሪ ጋር ማስታረቅና ማስማማት ነው፡ የቅዱሱ ኪዳን ግዳጅ፡ ከዚህ የሃይማኖት ምግባር አያልፍም። ይህ ጸጋ፡ የቃል ኪዳኑ ተዋዋይ የኾነው፡ አጥፊው ወንጀለኛ ፍጡር፡ በኢየሱስ ክርስቶስ፡ ከተበዳዩ ፈጣሪ በልግሥና የቀረበለት ፍጹም ስጦታ ነው፤ አጥፊው ወንጀለኛ ፍጡር፡ ተቀብሎ ይወስደው ዘንድ፡ ይኸው ጸጋ፡ ለእርሱ፡ ምንጊዜም ተዘርግቶና ክፍት ኾኖ ይጠብቀዋል።

ጥፋቱና በደሉ፡ በዚህ መልክ፡ በንስሐ ከተወገደ በኋላ፡ ቃል ኪዳኑን አክብረው እየፈጸሙ፤ ሲያጠፉም፡ በንስሐ እያደሱ መኖር ይገባል። ጥፋቱና በደሉ፡ በንስሐ ሳይወገድ እንዲቀጥል ከተደረገ ግን፡ ይኸው እስካኹን፡ በኢትዮጵያና በኢትዮጵያውያን ላይ ደርሶና እየደረሰ እንደምታዩት፡ በግል ሕይወት፡ በቤተሰብና በአገር ደረጃ፡ የሚነድደው የውርደትና የውድቀት እሳት፡ በበለጠ ጽናትና ስፋት እየጨመረ ይኼዳል ማለት ነው።

እንግዲህ፡ እያንዳንዱን ቃል ኪዳን በሚመለከት፡ ከዚህ ቀጥሎ፡ በቅደም ተከተል ከሚቀርብላችሁ ሐተታ፡ የሚቀረውን፡ በሌሎቹ ድርሰቶቼ ውስጥ ስለምታገኙት፡ እነዚያን እንድትመለከቷቸው እየጋበዝኋችሁ፡ አኹን፡ ወደቅዱሳቱ ኪዳናት ዝርዝር ትንተና እገባለሁ።

**የመጀመሪያው ቃል ኪዳን፤
ኪዳነ አዳም ወሐዋን።**

ጥያቄ፡- ለመግቢያ የህል የሚኾነንን፡ ይህን፡ የሰባቱን ቅዱሳት ኪዳናት አጠቃላይ መግለጫ ከሰጠኸን፡ ቀጥለህ የምታቀርብልን የእውቀት ገበታ፡ በአዳምና ወሐዋን ሥርዓተ ጋብቻ ምልክትነት ስለሚታወቀው፡ “ኪዳነ አዳም ወሐዋን” ስለሚባለው፤ ስለመጀመሪያው ቃል ኪዳን መኾኑ አይደለምን?

ኢትዮጵያ እና ኢትዮጵያዊነት
“እኔ” የምለው እኔነቴ፡ ማነው?”

መልስ፡- አዎን! ነው። እግዚአብሔር፡ ከሰብአዊ ፍጡሩ ጋር ያደረገው የመጀመሪያው ቃል ኪዳን፡ ይህ፡ ከቀዳማዊው አዳምና ከቀዳማዊቷ ሔዋን ጋር የፈጸመው ነው። እርሱም፡ እንዲህ በሚለው ቃል ይጠቃለላል፡- “እግዚአብሔርም፡ ሰውን፡ በመልኩ ፈጠረ፤ በእግዚአብሔር መልክ ፈጠረው፤ ወንድና ሴት አድርጎ ፈጠራቸው። እግዚአብሔርም፡ ባረካቸው፤ እንዲህም አላቸው፡- ‘ብዙ፥ ተባዙ! ምድርንም ሙሷት! ግዟትም! ...ሰው፡ አባቱንና እናቱን ይተዋል፤ ከሚሰቱም ጋር በጋብቻ አንድ ይኾናል፤ በዚህ ጊዜ፡ ኹለቱም አንድ ሥጋ ይኾናሉ። ...ስለዚህ፡ አንድ ሥጋ ናቸው እንጂ፡ ወደፊት፡ ኹለት አይደሉም፤ እግዚአብሔር እንዲህ አንድ ያደረገውን፡ እንግዲህ፡ ሰው አይለዋው!’”^{፪፻}

ይህ ቃል ኪዳን፡ በጋብቻ ሥርዓት ምልክትነት፡ ዘለዓለማዊነትን ተቀዳጅቷል። የዚህ፡ የወንድና ሴት፡ በጋብቻ አንድ የመኾን፡ ዕፁብ ድንቅ ምሥጢር፡ በእግዚአብሔር መልክ፡ መሰሉን ሰብአዊ ፍጡር፡ በሥጋ ልደት በማስገኘቱ፡ ለፍጹም የልዕልና ፍሬ መብቃቱ፡ ገሃድ ኾኖ ተገልጿል። እግዚአብሔር፡ በዚህ ሕያው ፍሬ አማካይነት፡ “በመልኩ፡ ወንድና ሴት አድርጎ ፈጠራቸው፤ ባረካቸውም፤ ...ኹለቱም አንድ ሥጋ ይኾናሉ፤... ብዙ፤ ተባዙ!” ያለው ቃሉ ተፈጽሞ፡ ጋብቻ ያስገኘው የቤተሰብ አቋም፡ ቅድስናው፡ አንድነቱና ፍሬያማነቱ ተረጋግጦበታል። በምድር ላይ ለተከሠተችው፡ ለእግዚአብሔር መንግሥትም፡ ይኸው፡ የአዳምና ሔዋን ጋብቻ ያስገኘው ቤተሰብ፡ መሠረት ኾኗል።

ኢትዮጵያውያን፡ ይህን፡ የመጀመሪያውን ቃል ኪዳን፡ ለሥጋዊው ኾነ ለነፍሳዊው፡ ለመንፈሳዊውም ሕይወታቸው፡ መሠረት አድርገው፡ በአንድ ወንድና በአንዲት ሴት በመወሰን፡ ይኸንኑም፡ የመጨረሻው ቃል ኪዳን በኾነው፡ በቅዱስ ቊርባን በማጽናት፡ ከጥንት ጀምረው፡ በሃይማኖታዊ ሥርዓት ያከብሩታል፤ “ይፈጽሙታልም።

ቀደም ብሉ፡ “ፍጡርነት” በሚለው ምዕራፍ ሥር፡ ስለሌሎቹ ፍጡራን ማብራሪያ በሰጠኋችሁ ጊዜ፡ በተለይ፡ የሰውን ተፈጥሮ በሚመለከት፡ እየተነተንሁ ሳስረዳችሁ፡ ስለአዳምና ሔዋን፡ የአካልና የባሕርይ አፈጣጠር፡ በሚበቃ አብራርቼላችኋለሁ። በዚህ፡ በጋብቻው ቃል ኪዳን ውስጥ ስለተካተቱት ታላላቅ ምሥጢራት የሚናገሩትም የቅዱሳት መጻሕፍቱ ቃላት፡ እዚያ ላይ እየተጠቀሱ ስለተተረጉሙ፡ እዚህ መድገሙ አስፈላጊ ኾኖ ላላገኘሁትም።

ይህ ቃል ኪዳን፡ ዛሬም፡ ራሱ፡ ሕያው ኾኖ፡ እኛንም፡ ሕያዋን ኾነን፡ በምድር ላይ የምንመላለሰውን ሰዎች፡ ወንዶችንም፡ ሴቶችንም፡ ምን እንደሚያስታውሰን ታውቃላችሁ? አስተውለን ልንመለከተው አንፈልግም እንጂ፡ የሚያሳስበን፡ ታላቅ ቁም ነገር አለና፡ ያንን ልንገራችሁ! ዛሬ፡ እግዚአብሔር አምላክ፡ ከምድር አፈር አበጅቶ፡ “በእግዚአብሔር መልክ ተፈጠረ!” ያሰኘችውንና የሕይወት እስትንፋስ የኾነችውን ሕያውት ነፍስ፡ በአፍንጫው እፍ ያለበት፡ ያ ፍጡር፡ ማን መሰላችሁ?

ምዕራፍ ፭፡ ሰባቱ ቅዱሳት ኪዳናት፤
የመጀመሪያው ቃል ኪዳን፡- ኪዳን አዳም ወሔዋን።

የሕይወትንና የእውቀትን ዛፎች በተከለባት በገነትም ያስቀመጠው፡ ያ ፍጡር ማን መሰላችሁ? “ብቻውንም ይኖር ዘንድ መልካም አይደለምና፡ የምትመቸውን ረዳት እንፍጠርለት!” ብሎ፡ ከጎነ የወሰዳትን አጥንት፡ ሴት አድርጎ ፈጥሮ፡ “ኹለቱም አንድ ሥጋ ይኸናሉ!” በሚለው የጋብቻ ቃል ኪዳን አስተሳሰብ፡ የትዳር ኑሮአቸውን የመሠረተላቸው፡ እነዚያ ፍጡራን፡ እነማን መሰሏችሁ? “ከገነት ዛፍ ኹሉ ትበላለህ፤ ነገር ግን፡ መልካምንና ከፋን ከሚያስታውቀው ዛፍ አትብላ! ከእርሱ በበላህ ቀን፡ ሞትን ትሞታለህና።” የሚል፡ ግልጽ የኾነ፡ የህልውና ሥርዓትን የሰጣቸው፡ እነዚያ ፍጡራን፡ እነማን መሰሏችሁ? ያንን ሥርዓት፡ ኹለቱም ሰላፈረሱ፡ ከገነት ሕይወት፡ በእርግማን ቃል ወጥተው፡ በጭንቅና በድካም፡ ወደሚሠቃዩበት ምድር እንዲባረሩ ያደረጋቸው፡ ያ አዳምና ያች ሔዋን፡ እነማን መሰሏችሁ? ያ አዳም እኮ፡ ዛሬ አንተ ወንዱ ነህ! ያችም ሔዋን፡ ዛሬ አንቺ ሴቷ ነሽ እኮ!

ስለዚህ፡ አንተም፡ አንቺም፡ የእነዚያ የመጀመሪያዎቹ ባልና ሚስት፡ የአዳምና ሔዋን ዝክረ ነገር ሲነገር በምትሰሙበት ጊዜ፡ ወይም ተጽፎ በምታነብበት ጊዜ ኹሉ፡ እየራሳችሁን፡ በእነርሱ ቦታ አስቀምጣችሁ፡ በውሳጣዊ ባሕርያችሁ የተሠወረውን አስተሳሰባችሁንና እምነታችሁን፡ በአፍአዊ አካላችሁም ላይ ጎልቶ የሚታየውን አካሄዳችሁንና ምግባራችሁን፡ በእነርሱና በድርጊታቸው መስታወትነት ልትመለከቱ ይገባችኋል፤ በነፍሳዊውና በሥጋዊው ተፈጥሮአችሁ፡ እናንተ፡ ልክ እነርሱ ናችሁና።

ይኹን እንጂ፡ ይህን በምታደርጉበት ጊዜ፡ በመንፈሳዊው ጸጋ ረገድ፡ እናንተ፡ ከእነርሱ የተለያችሁ በመኾናችሁ፡ ከእነርሱ ይልቅ የታደላችሁ፡ የከበራችሁና የጸደቃችሁ መኾናችሁን አውቃችሁ፡ ደስ ሊላችሁም ይገባል። እነርሱ፡ በገዛ ፍላጎታቸው፡ ራሳቸውን ካስገቡበት የግዞት ቀንበር፡ እናንተን ነጻ ያወጣ፡ ታላቅ መለኮታዊ ቸርነት የተፈጸመላችሁ መኾኑን፡ ይኸው መንፈሳዊ ጸጋ፡ እንደሚከተለው ያረጋግጥላችኋል።

“ወንድ”፡ “ሴት” ተብላችሁ የምትታወቁትና የዛሬዎቹ አዳምና ሔዋን የኾናችሁት፡ እናንተ ኹለታችሁ የሰው ዘር ጸታዎች፡ ከቀዳማውያኑ አዳምና ሔዋን በወረሳችሁትና የየራሳችሁ ፍላጎት ባስከተለባችሁ ፍጻሜ ከገንደኩ፡ በሰይጣን ገዢነት ሥር ወድቃችሁ ከምትሠቃዩበት የባርነት ኑሮ፡ የኃጢአት ቀንበርና የሞት ዕዳ፡ በዳግማዊውና በፍጹሙ አዳም፡ በኢየሱስ ክርስቶስ፡ እንዲሁም፡ በዳግማዊቷና በፍጹሟ ሔዋን፡ በድንግል ማርያም በተገኘው መለኮታዊ ጸጋ፡ ነጻ ኾናችሁ፡ እነሆ፡ የእግዚአብሔር ልጆች፡ የጽድቅ አገልጋዮችና የትንሣኤ ባለቤቶች ለመኾን በቃችሁ። ይህን መንፈሳዊ ጸጋ፡ በሃይማኖት አክሊል ተቀዳጅታችሁና በምግባር ልብስ ተጎናጽፋችሁ፡ የጋብቻ ቃል ኪዳንን በምትፈጽሙበት ጊዜ፡ የዚያ የተቀደሰው ቃል ኪዳን ዘላለማዊ በረከት፡ በቅድሚያ፡ በእናንተ፡ በኹለታችሁ ተጋቢዎች፡ ቀጥሎ፡ በልጆቻችሁ፡ በመጨረሻም፡ በምድር ላይ፡ የእግዚአብሔር መንግሥት መሠረት የኾነውን ቤተ ሕዝብ በሚያስገኘው፡ በመላው ቤተሰባችሁ ላይ ያድራል።

ኢትዮጵያ እና ኢትዮጵያዊነት
“እኔ” የምለው እኔነቴ ማነው?”

“ቀዳማውያን” እና “ዳግማውያን”
አዳምና ሔዋን።

ጥያቄ፡- አዳምና ሔዋን፡ “ቀዳማውያን” እና “ዳግማውያን” ተብለው፡ በኩሳት መልክ የተመደቡት እንዴት ነው?

መልስ፡- የመጀመሪያዎቹ አዳምና ሔዋን፡ ለምን፡ “ቀዳማውያን” ተብለውና ተለይተው፡ መጠራት እንደተገባቸው፡ የእነርሱን ዕዳና ካሣ፡ በእየራሳቸው ቤዛነት የከፈሉት፡ የመጨረሻዎቹ አዳምና ሔዋን፡ ኢየሱስ ክርስቶስ እና እናቱ ድንግል ማርያም ደግሞ፡ ለምን፡ “ዳግማውያን” ተብለውና ተለይተው፡ መጠራት እንደተገባቸው፡ ከዚህ የሚከተለው፡ የመለኮታዊው ዕቅድ ባሕርያት ማብራሪያ ያመለክታል፡-

፩ኛ፡ “እግዚአብሔርም፡ ሰውን፡ በመልኩ ፈጠረ፡ በእግዚአብሔር መልክ ፈጠረው፡ ወንድና ሴት አድርጎ ፈጠራቸው፡” ደግሞም፡ “እነሆ፡ አዳም፡ መልካምንና ክፉን ለማወቅ፡ ከእኛ እንደአንዱ ኾነ” የሚሉት፡ የቅዱሳት መጻሕፍት ቃላት የተነገሩት፡ ለቀዳማውያኑ አዳምና ሔዋን ቢኾን፡ የተፈጸሙት ግን፡ በዳግማዊው አዳም፡ በኢየሱስ ክርስቶስና በዳግማዊቷ ሔዋን፡ በድንግል ማርያም ነው።

እንዲያውም፡ እኒህ የእግዚአብሔር ቃላት፡ በመጀመሪያዎቹ አዳምና ሔዋን ሕይወት ላይ፡ የኋላ ኋላ፡ በገቢር ተፈጽመው ሊታዩ ቀርቶ፡ የገነት ኑሮን ተነጥቆ ባጣው ዕሩቅ ብእሲነታቸው፡ ማለትም፡ የእግዚአብሔርን ጸጋ ተገናኛ በተራቁተው ሰውነታቸው እንኳ፡ ያ ህልውናቸው እንዲቀጥል ማድረግ አልቻሉም። በተፈጠሩበትና በነበሩበት፡ በእግዚአብሔር መልክ መቀጠል ተስኟቸው፡ ቀደም ብዬ አብራርቼላችሁ እንደነበረው፡ በገዛ ፍላጎታቸው፡ ፈቃዳቸውና ምርጫቸው፡ በዕሩቅ ብእሲነታቸው ላይ፡ በሰይጣን መልክ የመኖር ውርደትን፡ በተጨማሪ ተቀብለው፡ ሥጋዊና ምድራዊ ትዳራቸውን መሥርተዋል። እንደእግዚአብሔር፡ መልካሙንና ክፉውን ለይተው በማወቅ፡ መልካሙን ፈልገው፡ ፈቅደውና መርጠው፡ የሕይወት ዛፍ ፍራን በልተው፡ በእግዚአብሔር ዘላለማዊ ሕይወት በመኖር ፋንታ፡ የእውቀታቸው ምርጫ፡ ለአምላክነት ያበቃቸው የነበረውን፡ መልካሙን ሳይኾን፡ የሰይጣን የኾነውን፡ ክፉውን በመኾኑ፡ “ከእኛ፡ እንደአንዱ ኾነ” ለሚለው፡ ለሥላሴ የአዋጅ ቃል ሳይበቁ ቀሩ።

ዳግማዊው አዳም፡ ኢየሱስ ክርስቶስና ዳግማዊቷ ሔዋን ድንግል ማርያም ግን፡ በእግዚአብሔር መልክ የተፈጠሩበትን መላ ሰውነታቸውን፡ እስከሥጋ ሞቱ ድረስ፡ ለእግዚአብሔር ፈቃድ፡ ፈጽመው በማስገዛታቸው፡ በሰውነት የተፈጠሩበትን፡ የእግዚአብሔርን መልክ፡ መስለው ብቻ ሳይኾን፡ ኾነውም ተገኙ።

ምዕራፍ ር: ሰባቱ ቅዱሳት ኪዳናት!
የመጀመሪያው ቃል ኪዳን: ኪዳን አዳም ወሔዋን!
“ቀዳማውያን” እና “ዳማውያን” አዳምና ሔዋን::

መልካሙንና ክፉውን በሚያውቀው ሰውነታቸው: እስከመጨረሻው የጸኑበት: ፍጹም ፍላጎታቸው: ፈቃዳቸውና ምርጫቸው: የእግዚአብሔር የኾነችው መልካሟ ሕይወት ስለኾነች: ከሦስቱ የሥላሴ አካላት: አንዱ የኾነው: እግዚአብሔር ወልድ: በተዋሕዶ ያከበረውና በእግዚአብሔር መልኩ: ከድንግል ማርያም የተወለደበት ፍጹም ሰውነት: “እነሆ አዳም: መልካምንና ክፉዉን ለማወቅ: ከእኛ እንደአንዱ ኾነ!” በሚለው መለኮታዊ ቃል መሠረት: ለፍጹም አምላክነት የበቃ ኾነ!

ስለዚህ: አዳምና ሔዋን: በአንድነት ለተጠሩበት: “ሰው” ለተባለው ሕያውና ዘለዓለማዊ ፍጡር: በእግዚአብሔር መልክ ተፈጠረ: “ከእኛም: እንደአንዱ ኾነ!” ተብለው የተነገሩት: ኹለት ረቂቃን የመለኮት: የአዋጅ ቃላት: በመጨረሻ: ግዝፈትን አግኝተውና አማናውያን ኾነው: በገሃድ ለፍጹምነት የበቁት: በዳማዊው አዳም: በኢየሱስ ክርስቶስና በዳማዊቷ ሔዋን: በድንግል ማርያም መኾኑ: በዚህ ተረጋግጧል::

ጀኛ: ቀዳማዊቷ ሔዋን: በእግዚአብሔር መለኮታዊ ድንቅ ሥራ: ከቀዳማዊው አዳም ወጥታ: በሰውነት አካል ስለተገኘች: የጋብቻቸው ውሕደት: ሥጋዊና ፍጹም መኾኑ: በጽኑ ታውቋል: ታምኖበታልም::

ዳማዊዉን አዳም: ኢየሱስ ክርስቶስንና ዳማዊቷን ሔዋን: ድንግል ማርያምን በሚመለከት ግን: ኢየሱስ ክርስቶስ: ከድንግል ማርያም በመገኘቱ (በመወለዱ): በእነዚያ በቀዳማዊዎቹ አዳምና ሔዋን የደረሰው ኹኔታ ኹሉ: በዲያብሎስ ሰይጣናዊ ተንኮል ከተካሄደበት: ከክፉ ባሕርይና ከጥፋት ገጽታው: ፈጽሞ ተለውጦ: መለኮታዊው ምሥጢር በተጠበበበት: በደገኛው ባሕርይና በትድግና (በማዳን) ገጽታው: ተከናውኖ ተፈጽሟል! ይህም ማለት: በመንፈስ ቅዱስ ረቂቅ ግብር: የመለኮት አካልና ባሕርይ: ከሰውነት አካልና ባሕርይ ጋር: በ“ተዋሕዶ” አንድ የመኾኑ ምሥጢር: በዳማዊዎቹ አዳምና ሔዋን ተከሥቷል:: “ተዋሕዶ”: የሚለው ኢትዮጵያኛ ቃል: ከግእዝ የተገኘ ሲኾን: ዝክረ ነገሩ: ስለምሥጢረ ሥጋዊ: ማለትም: ስለኢየሱስ ክርስቶስ ማንነት የሚታወቅበት ትምህርት ነው::

፫ኛ: በቀዳማዊው አዳምና በቀዳማዊቷ ሔዋን መካከል የነበረው ዋናና ወሳኝ ግንኙነት: በባልና ሚስት: የጋብቻ አንድነት ተመሥርቶ: ፍትወት የጸናበት: ሥጋዊ መኾኑ ተረጋግጧል::

ይኸውም: ኹለቱም: በክፋት ኃይል ተሸንፈውና ተመርተው: በፈጣሪያቸው በእግዚአብሔር ላይ: ያሴሩት ዓመፅና ባለመታዘዝ ጠንቅ የፈጸሙት: የኃጢአት ሥራ: በሞት ዋጋ ስለመሰከረባቸው ነው:: ይህም አድራጊታቸው: ራሳቸውን ብቻ ሳይኾን: ልጆቻቸውን: ተከታታዩንም ዘራቸውን ኹሉ ጭምር: ለሞት ጽዋ የዳረገ: መለኮታዊዉን ፍርድ አስከተለባቸው::

በዳማዊው አዳምና በዳማዊቷ ሔዋን መካከል ያለው ግንኙነት ግን: በእናትና ልጅ መካከል ባለ: ፍጹም ፍቅርና ቅድስና የተመላ መንፈሳዊው ኃይል የሰፈነበት ነው::

ኢትዮጵያ እና ኢትዮጵያዊነት

“እኔ” የምለው እኔነቴ፡ ማነው?”

በዚህ መንፈሳዊ ግንኙነት ምክንያት፡ ዳግማዊው አዳም ኢየሱስ ክርስቶስ፡ በዳግማዊቷ ሔዋን በድንግል ማርያም ማሕፀን ተጸንሶ ሰው በመኾኑ፡ እንዲሁም፡ እናትና ልጇ፡ ኹለቱም፡ ለእግዚአብሔር አብ ፈቃድ፡ ፍጹም ታዛዦች ኾነው በመገኘታቸው፡ በምልዓት የወረደው የመንፈስ ቅዱስ ጸጋ፡ ያዳግም ልደትን ክብር ላቀዳጃቸው የእግዚአብሔር ልጆች፡ ጽድቅን፡ ምሕረትንና ዘለዓለማዊ ሕይወትን አውርዷቸዋል።

፬ኛ፡ እግዚአብሔር፡ በምድራዊ ፍጥረቱ ላይ እንድትሰፍን የመሠረታትን መንግሥቱን፡ በንጉሥነትና በንግሥትነት እንዲያስተዳድሩ፡ ቀዳማዊውን አዳምና ቀዳማዊቷን ሔዋን ሾሟቸው ነበር። እነርሱ ግን፡ ይጠብቁት ዘንድ የሰጣቸውን ሥርዓት፡ ከመመሪያው፡ እያወቁና ኾን ብለው ልሳፈረሱት፡ ይህን የዘውድ ክብርና መብት፡ መለኮታዊዉም ትእዛዝ፡ ያስገኘላቸውን ጸጋና በረከት ከማጣት ደረሱ።

ዳግማዊው አዳምና ዳግማዊቷ ሔዋን ግን፡ ለእግዚአብሔር አብ፡ ባላቸው ፍጹም ታዛዥነትና ታማኝነት፡ እስከመጨረሻው የጸኑ ኾነው ተገኝተዋል፡ በቀዳማውያኑ አዳምና ሔዋን፡ የታጣውንም ኹሉ፡ በበለጠና በተሻለ መልክ፡ ወደነበረበት ቦታ፡ እንደገና መልሰውታል።

ከዚህ የተነሣ፡ ዳግማዊው አዳምና ዳግማዊቷ ሔዋን፡ ሥጋዊውን ብቻ ሳይኾን፡ መንፈሳዊዉን ፍጥረተ ዓለም ጭምር በምታጠቃልለው፡ በመላዋ የእግዚአብሔር ሕያውት መንግሥት ላይ፡ በዘለዓለማዊ ንጉሥነትና ንግሥትነት ነግሠው፡ እንዲመሩ፡ ሙሉና ፍጹም የኾነውን መለኮታዊ ሥልጣን ተቀዳጁ።

፭ኛ፡ ይህን ቃል ኪዳን፡ ለፍጹምነት ለማብቃት፡ መለኮታዊውን ዕቅድ በመከተል፡ ከውጥኑ ጀምሮ እስከመጨረሻ ግቡ፡ የተደረገው አካሄድና የተፈጸመው ድርጊት ኹሉ፡ አስደናቂነቱ፡ እድማስ የሚወስነው፡ ምሥራሩም፡ በሥጋዊ አእምሮ ሊደረስበት የሚቻል አይደለም። ይህም እውነታ፡ ቀዳማውያኑ አዳምና ሔዋን፡ የፈጣሪያቸውን ትእዛዝ ባፈረሱበት ዕለት፡ በትንቢት ተነግሮአል።

በዚያች ዕለት፡ እግዚአብሔር አምላክ፡ የመለኮታዊው ትእዛዝ መፍረስ፡ በፍርድ ያስከተለውን የመርገም ውሳኔ፡ ለጥፋተኞቹ በሚያስታውቅበት ጊዜ፡ እባቡን (ማለትም፡ ዲያብሎስን)፡ እንዲህ አለው፡- “ይህን ሰላደረግህ፡ ...በአንተ (በዲያብሎስ) እና በሴቲቱ (ማለትም፡ የመጨረሻዋ ሔዋን በኾነችው፡ በድንግል ማርያም) መካከል፡ በዘርህ (ማለትም፡ የክፋት መናፍስት ወይም የክርስቶስ ተቃዋሚው) እና በዘርዋ (ማለትም፡ በራሱ በኢየሱስ ክርስቶስ፡ በኢትዮጵያውያን ልጆቿና በእርሷ እመ አምላክነት አምነው በሚማጸኗት ክርስቲያኖች) መካከል፡ ጠላትነትን አደርጋለሁ!”

“እርሱ (ኢየሱስ ክርስቶስ፡ በመንፈስ ቅዱስ)፡ ራሱህን ይቀጠቅጣል፡ እንተም (ዲያብሎስ)፡ ሰኩናውን ትነክላለህ።”

ምዕራፍ ሼ፡ ሰባቱ ቅዱሳት ኪዳናት፤
የመጀመሪያው ቃል ኪዳን፡- ኪዳነ አዳም ወሔዋን፤
“ቀዳማውያኑ” እና “ዳግማውያኑ” አዳምና ሔዋን፡፡

ጥያቄ፡- “ዳግማዊው አዳም፡ ኢየሱስ ክርስቶስና ዳግማዊቷ ሔዋን ድንግል ማርያም ግን፡ በእግዚአብሔር መልክ የተፈጠሩበትን መላ ሰውነታቸውን፡ እስከሥጋ ሞቱ ድረስ፡ ለእግዚአብሔር ፈቃድ፡ ፈጽመው በማስገዛታቸው፡ በሰውነት የተፈጠሩበትን፡ የእግዚአብሔርን መልክ፡ መስለው ብቻ ሳይኾን፡ ኾነውም ተገኙ” ከሚለው አገላለጽ ጀምሮ ያለው ተከታታይ ሐታታ፡ ኢየሱስ ክርስቶስ እንደተፈጠረ ወደሚያስመስል የትርጓሜ አካሄድ ሊያመለክት ይችላልና፡ ስለዚህ ነገር ምን ትላለህ? ይህንም ለማለት የበቃነው፡ ስለምሥጢረ ሃይማኖትና ስለነገረ መለኮት ገና ጠለቅ ያለ እውቀት ያላገኘን መገናኛችንን ሳንዘነጋ፡ እስካሁን ከአንተ ከተረዳነው በመነሣት ብቻ መኾኑን እንድትገነዘብልን በማሳሰብ ነው፡፡

መልስ፡- የዚህ ጥያቄያችሁ መልስ፡ እዚያው እጥያቄያችሁ ኃይለ ቃል ውስጥ፡ በግልጽ ይነበባል፡ እርሱም፡ “በእግዚአብሔር መልክ የተፈጠሩበትን መላ ሰውነታቸውን፡” እና “በሰውነት የተፈጠሩበትን፡ የእግዚአብሔርን መልክ፡” በሚሉት ቃላት የቀረበው አገላለጽ ነው፡፡ ደግሞም፡ ይኸው አገላለጽ፡ ቀደም ብሎ፡ ተያይዞ በተነገረው ሐታታ ውስጥ፡ ዳግማዊው አዳም ኢየሱስ ክርስቶስ፡ በዳግማዊቷ ሔዋን በድንግል ማርያም ማሕፀን ተጸንሶ ሰው በመኾኑ፡ በሚለው ሐረግ ውስጥ ተተንትኖ ቀርቧል፡፡ መልሱ፡ በአጭሩ፡ “ሰው በመኾኑ” በሚሉት፡ ኹለት ቃላት ይጠቃለላል፡፡

ዳግማዊው አዳም ሲል፡ መለኮት፡ ሰው ኾኖ፡ በሰውነቱ የፈጸመው ማለት ነው፡፡ በበለጠ ለማብራራት፡ እግዚአብሔር ወልድ፡ “ዳግማዊ አዳም” በተባለበት ስሙ፡ በሰውነቱ የፈጸመው ሥራ ማለት ነው፡፡

“ዳግማዊ አዳም”፡ ለኢየሱስ ክርስቶስ፡ ሌላው ተወራራሽ ስሙ መኾኑ ይታወቃል፡፡ “ኢየሱስ ክርስቶስ”፡ ብቻ የሰውነት፡ ብቻ የመለኮት ስም ሳይኾን፡ በተዋህዶ፡ አንድ አካልና አንድ ባሕርይ የኾነው፡ የአምላክነትና የሰውነት ስሙ እንደኾነ ኹሉ፡ “ዳግማዊ አዳም”ም እንዲሁ፡ የአምላክነትና የሰውነት ስሙ ነው፡ ይኸው፡ ከኹለት አካላት፡ ማለትም፡ ከመለኮትና ከሰውነት አካላት፡ በተዋህዶ፡ አንድ አካል፡ ከኹለት ባሕርያት፡ ማለትም፡ ከመለኮትና ከሰውነት ባሕርያት፡ በተዋህዶ፡ አንድ ባሕርይ የኾነው ኢየሱስ ክርስቶስ፡ ኹለተኛውና ፍጹሙ፡ ኋለኛውና መጨረሻው፡ እውነተኛውና ዘላለማዊው አዳም ነው፡፡ ስለዚህ፡ ይኸው፡ ዳግማዊው አዳም፡ በሰውነቱ፡ የፈጸመው ኹሉ፡ የመጀመሪያዎቹ፡ አዳምና ሔዋን፡ በሰውነታቸው ሊፈጽሙት ይችሉ የነበረውን፡ ነገር ግን፡ ሊፈጽሙት ያልፈለጉትን የሰውነት ሥራ፡ ራሱን፡ “የሰው ልጅ” እያለ የሚጠራው፡ ሰው የኾነው አምላክ፡ “ዳግማዊ አዳም” ተብሎ፡ በሰውነቱ ፈጸመው ማለት ነው፡፡

በአምላክነቱ፡ “ወልደ አብ፡ የአብ ልጅ”፡ በሰውነቱ፡ “ወልደ ማርያም፡ የማርያም ልጅ” የኾነው ኢየሱስ ክርስቶስ፡ “ዳግማዊ አዳም” ተብሏል፤ በሰውነት የወለደችው ድንግል ማርያም ደግሞ፡ “ዳግማዊት ሔዋን” ተብላለች፡፡

ኢትዮጵያ እና ኢትዮጵያዊነት

“እኔ” የምለው እኔነቴ፡ ማነው?”

ቀደም ብዬ ካቀረብሁላችሁ ሓተታ መካከል፡ በምሳሌነት ለመጥቀስ የህል፡ ዳግማውያኑ አዳምና ሔዋን፡ “ለእግዚአብሔር አብ፡ ባላቸው ፍጹም ታዛዥነትና ታማኝነት፡ እስከመጨረሻው የጸኑ ኾነው ተገኝተዋል፡፡” የሚለው ኃይለ ቃል፡ እኒህ፡ መንፈሳውያን የኾኑት፡ ዳግማውያኑ፡ አዳምና ሔዋን፡ በሰውነት፡ የፈጸሙትን ሥራ፡ እኒያ፡ ሥጋውያን የኾኑት፡ ቀዳማውያኑ አዳምና ሔዋን ከፈጸሙት የሰውነት ሥራ ጋር ለማንጸጸር የቀረበ ሓረግ መኾኑን አስተውላችሁ ልትመለከቱት ይገባል፤ “ፊተኛው ሰው አዳም፡ ‘ሕያው ነፍስ ኾነ!’ ተብሎ፡ ተጽፏል፡ ጓለኛው አዳም፡ ሕይወትን የሚሰጥ፡ መንፈስ ኾነ! ...የፊተኛው ሰው፡ ከመሬት፡ መሬታዊ ነው፡ ኹለተኛው ሰው፡ ከሰማይ ነው፡፡” ሲል፡ ቅዱስ ጳውሎስ እንደገለጸው፡፡ በዕለተ ሰኔ ውዳሴ ማርያምም፡ “እስመ በገቢኪ ተወልደ ክርስቶስ፡ ዳግማይ አዳም፡ ከመያግብእ ለአዳም፡ ቀዳሚ ብእሲ፡ እምድር ውስተ ገነት! የመጀመሪያውን ሰው አዳምን፡ ከወደቀበት ምድር አንሥቶ፡ ወደገነት መልሶ ያስገባው ዘንድ፡ ኹለተኛው አዳም ክርስቶስ፡ ከእንቺ ተወልዷልና፡፡” ተብሎ በጸሎት እንደሚደገመው፡፡

በጸሎተ ሃይማኖታችን፡ “ከቅድስት ድንግል ማርያም፡ ከሥጋዋ ሥጋን፡ ከነፍሷም፡ ነፍሱን ነሥቶ ተወለደ፡ በበረት ተኛ፡ በጨርቅ ተጠቅለለ፡ እንደሕፃናት አለቀሰ፡ ጡቷን ጠባ፡ ተሰደደ፡ ተራብ፡ ተጠማ፡ በላ፡ ጠጣ፡ ደክመው፡ ዐረፈ፡ ተጠመቀ፡ ጦመ፤ ተይዞ ታሠረ፤ ተገረፈ፤ የሾህ አክሊልን ተቀዳጀ፤ ተሰቀለ፤ ‘ተጠማሁ!’ አለ፤ በጦር ተወግቶ ሥጋውን ቆረሰ፡ ደሙን አፈሰሰ፡ ሞተ፡ ተቀበረ፡ ከሙታን ተለይቶ፡ ተነሣ፡ ዐረገ፡” የምንለው እኩ፡ መለኮት፡ የሰውን ዘር ለማዳን ሲል፡ በሰውነቱ የኾነውንና ያደረገውን መግለጻችን እንጂ፡ ለመለኮት፡ በበረት መተኛት፡ በጨርቅ መጠቅለል፡ እንደሕፃን ማልቀስ፡ ተርቦ፡ መብላት፡ ተጠምቶ፡ መጠጣት፡ ደክሞት፡ ማረፍ፡ መጠመቅ፡ መጠም፡ ተይዞ መታሠር፡ መገረፍ፡ የሾህ አክሊል ተቀዳጅቶ መሰቀል፡ በጦር ተወግቶ፡ ሥጋውን መቀረስና ደሙን ማፍሰስ፡ መሞትና መቀበር፡ መነሣትና ማረግ ኖሮበት አይደለም፡፡

ኢየሱስ ክርስቶስና እናቱ ድንግል ማርያም፡ ለእግዚአብሔር አብ፡ ባላቸው ፍጹም ታዛዥነትና ታማኝነት፡ እስከመጨረሻው የጸኑ ኾነው ተገኝተዋል፡፡” ስንልም እኩ፡ ሰዎች፡ ከአዳምና ከሔዋን ጀምሮ፡ የፈጠራቸውንና የሚያውቁትን፡ መልካሙንም ኹሉ የሰጣቸውን፡ እግዚአብሔርን ጠልተውና ክደው፡ ለማያውቁትና ምንም ላላደረገላቸው፡ ለክፋው መከራያቸው፡ ለዲያብሎስ፡ ራሳቸውን በፍጹም ታዛዥነትና ታማኝነት በማስገዛታቸው፡ መለኮት፡ ሰው ኾኖ፡ ለዚያ ጥፋታቸው፡ ራሱን ቤዛ አድርጎ ክሶ፡ ከራሱ ጋር በማስታረቅ፡ ሊያድናቸው፡ ሰውነቱን፡ ለእግዚአብሔር ፈቃድ፡ እስከመጨረሻው፡ በመታዘዝና በመታመን አስገዝቶ፡ የፈጸመውን መግለጻችን እንጂ፡ ኢየሱስ ክርስቶስ፡ በአምላክነቱ፡ ወይም በመለኮትነቱ፡ “ታዘዙ፡ ታማኝ ኾኑ!” ማለታችን አይደለም፡፡ በመለኮትነቱም፡ ለማነው ታዛዥና ታማኝ የሚኾነው?

ምዕራፍ ፳፡ ሰባቱ ቅዱሳት ኪዳናት፤
የመጀመሪያው ቃል ኪዳን፡- ኪዳን አዳም ወሔዋን፤
“ቀዳማውያን” እና “ዳግማውያን” አዳምና ሔዋን።

በጌቱሴማኒስ፡ በመጨረሻዋ የሐሙሷ ሌሊት፡ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ፡ “ሊያዝን፡ ሊተክዝም ጀመረ፡ ንፍሴ፡ እስከሞት፡ እጅግ አዘነች፤ ...” ብለው፡ በፊቱ ወደቀ፡ ሲጸልይም፡ ‘አባቴ! ቢቻልህ፡ ይህች ጽዋ፡ ከእኔ ትለፍ! ነገር፡ ግን፡ የእንተ ፈቃድ ይኹን እንጂ፡ የእኔ ፈቃድ አይኹን!’ አለ።” የተባለው፡ የሰውነቱን ፈቃድ፡ ለአምላክነቱ ፈቃድ እንዲገዛ አደረገ ማለት አይደለምን? አዎን! መለኮት፡ ይህን ኹሉ “ኾነ! አደረገ!” የምንለው፡ በሰውነቱ ስለኾነ፡ ዳግማዊው አዳም፡ “ለእግዚአብሔር አብ፡ ባለው፡ ፍጹም ታዛዥነትና ታማኝነት፡” የሚለው ኃይለ ቃል፡ መለኮት፡ ሰው ኾኖ፡ በሰውነቱ የፈጸመው ማለት መኾኑ፡ በዚህ ተረጋግጦ ይታወቃል።

ጥያቄ፡- አዳምና ሔዋን፡ “ቀዳማውያን” እና “ዳግማውያን” ተብለው፡ በኹለት መልክ ስለተመደቡበት አቀራረብ፡ ይህን ያህል አብራርተህ ከገለጽህልን፡ ይህ ቁም ነገር፡ ከጋብቻ ቃል ኪዳንና ከ“ኢትዮጵያዊነት” ጋር ስባለው አግባብነት፡ ቀጥለህ ብትነግረን?

መልስ፡- በአዳምና ሔዋን የተጀመረው፡ ይህ፡ የጋብቻ ምሥጢርና ሥርዓቱ፡ ለኢትዮጵያውያን፡ በቅዱሱ ኪዳን አማካይነት፡ ለእግዚአብሔር ሕዝብነት አቋማቸውና ለአምልኮተ እግዚአብሔር ሃይማኖታቸው፡ በእግዚአብሔር መንግሥት ሥር ባለው አስተዳደራቸውም፡ ቀዳሚው መውረታቸው ስለኾነ፡ ከአዳምና ሔዋን ጀምረው እስከኖሩ፡ ከዚያም፡ ከኢትዮጵያዊነት ዘራቸው፡ ግንዛቸው እስከኾነው፡ እስከመልክ ጼዴቅ ድረስ፡ የተለየ ክብርና ጥንቃቄ ሰጥተውት ኖረዋል። እንደዚያን ጊዜ ኹሉ፡ ዛሬም፡ እውነተኛቹ ኢትዮጵያውያን፡ ይህንኑ አጽንተውት ይገኛሉ። ለጋብቻቸው፡ አንድነትና አማካኝነት፡ ለባልና ሚስትነት ፍቅራቸውና ዘለዓለማዊነትም፡ አብነት የሚያደርጉት፡ ቀዳሚዎቹን አዳምና ሔዋን ሳይኾን፡ በዳግማውያን አዳምና ሔዋን የተገኘውን የመንፈስ ቅዱስ ጸጋ ነው።

ይህም ማለት፡ እያንዳንዱ ኢትዮጵያዊ፡ እያንዳንዱም ኢትዮጵያዊት፡ ለሥጋዊው አኗኗራቸውና ለመንፈሳዊ ሕይወታቸው፡ “አርአያ” እድርገው የሚከተሉት፡ ወንዱ፡ የፊተኛውን አዳም ሳይኾን፡ የኋለኛውን አዳም፡ ኢየሱስክርስቶስን ሲኾን፡ ሴቷ ደግሞ፡ የፊተኛዬን ሔዋን ሳይኾን፡ የኋለኛዬን ሔዋን፡ ድንግል ማርያምን ነው።

ለዚህም፡ ሌላውን፡ የራሳቸውንና የቅርቦቹን በመተው፡ ዓለም በተቀበላቸው ቅዱሳት መጻሕፍት ውስጥ ሳይቀር፡ ዝክረ ነገራቸው የተገለጸውን፡ የነመልክ ጼዴቅን ተከታይ፡ የነዮቶርን፡ ቀጥሎም፡ ሴት ልጁን፡ ሲጻራን የዳረለትን፡ የነሙሴንና የዚችውን፡ ኢትዮጵያዊት ሚስቱን የመሰለውን፡ የእባቶቻቸውንና የእናቶቻቸውን፡ የጋብቻና የትዳር ሕይወት፡ በምሳሌነት መጠቃቀሱ ይበቃል።

ኢትዮጵያ እና ኢትዮጵያዊነት

“እኔ” የምለው እኔነቴ፡ ማነው?”

ከእነዚህም ጋር፡ እግዚአብሔር፡ ለዳዊት የሰጠውን የቃል ኪዳን ዘር ለመቀበል፡ ወደኢየሩሳሌም ተጉዞና ከእስራኤላዊው ንጉሥ፡ ከሰሎሞን ጋር ተገናኝታ፡ በኋለኛው የመጨረሻ ዘመን፡ ኢየሱስ ክርስቶስን ለወለደችው፡ ለቅድስት ድንግል ማርያም፡ አርአያ በመሆን፡ ለኢየሱስ ክርስቶስ ምሳሌ የሆነውን፡ አንድ ልጇን፡ ምኒልክን እስከትፀንስ ድረስ፡ በድንግልናዋ ጸንታ የኖረችው፡ የኢትዮጵያዊቷ ንግሥት፡ የነማክዳ፡ በማጠቃለያም፡ የራሷ፡ የድንግል ማርያም ወላጆች፡ የነኢያቄምና የነሐና ሕያው ዜና መዋዕል፡ በዚህ ረገድ፡ በቀዳሚነት ይጠቀሳል፡፡

የቅዱሱ ኪዳን ኢትዮጵያውያንና ኢትዮጵያውያት፡ በዘመነ አበው፡ በኪዳነ ልቦና፡ በዘመነ ኦሪት ደግሞ፡ በኪዳነ ሙሴ፡ ያን በመሰለ መልክ፡ አክብረውና ጠብቀው ያቆዩትን፡ ይህን፡ ከፈጣሪያቸው የተቀበሉትን፡ የአንድ ወንድና የአንዲት ሴት የጋብቻ ቃል ኪዳን፡ ማለትም፡ ኹለቱ፡ በጋብቻ ትዳር የሚኖሩትን ሕይወታቸውን፡ በዘመነ ምሕረት ደግሞ፡ ለፍጹም ቅድስና አብቅተውታል፡፡

ይኸውም፡ እነርሱ ብቻ ሳይኾኑ፡ ለዓቅመ አዳምና ለዓቅመ ሔዋን ደርሰው፡ ለሥርዓተ ተክሊል የሚዘጋጁት፡ ወንዶችና ሴቶች ልጆቻቸውም፡ ጋብቻቸውን የሚፈጽሙት፡ ራሳቸውን በንስሐ አጥርተውና አጽድቀው፡ የኢየሱስ ክርስቶስን ቅዱስ ሥጋና ክቡር ደም በመቀበል በመኾኑ ነው፡፡ ይህን ሃይማኖታዊ ምግባር ሲፈጽሙም፡ ፈጣሪያቸው፡ ሰው እስከመኾን ተዋርዶ፡ ከማሕወን ጀምሮ እስከሞቱ ድረስ፡ በማንም ፍጡሩ ሳይ ያልደረሰ፡ ወደፊትም የማይደርሱ ፈተናዎችንና መከራዎችን፡ ከቅድስት እናቱ ድንግል ማርያም ጋር ተቀብሎ፡ በመስቀል ላይ የተሠዋው፡ ለማንና ለምን እንደኾነ ያውቁታል፡፡ ያን ኹሉ ውርደት የተቀበለው፡ መከራውንና ሥቃዩን የታገሠው፡ በዚያም መሥዋዕትነቱ፡ ጠላቶቻቸውን ኹሉ ድል ያደረገው፡ ለእነርሱ ሲል መኾኑን ተረድተዉታል፡፡

በቅዱሱ ኪዳን ላይ የተመሠረተችውን ሃይማኖታቸውን፡ እንዲህ፡ በምግባር እጽንተው፡ የተቀበሉት ቅዱስ ቁርባን፡ በብቸኝነት ኑሮአቸውም ኾነ በጋብቻ ትዳራቸው ውስጥ፡ በሥጋቸውም፡ በነፍሳቸውም፡ የሚሠሩትን ኃጢአት የሚያስተሠርይ ኃይል፡ በዚህ ምክንያት የሚያድርባቸውን ደዌ የሚፈውስ መድኃኒት፡ ለተረከቡት ምድራዊና ዘለዓለማዊ መልካም ሕይወትም፡ አስተማማኝ የኾነውን ዋስትና የሚያረጋግጥላቸው ማኅተም ኾኗቸዋል፡፡ ከዚህ የተነሣ፡ የጋብቻ ትዳራቸው፡ ከሰይጣን ግዛት፡ ከኃጢአት ቀንበርና ከሞት ፍዳ ነጻ ኾኖ፡ ሥጋትና ጭንቀት፡ ፍርሃትና ጥርጣሬ፡ ኃዘንና ትካዜ ተወግደው፡ እውነትና ሰላም፡ ፍቅርና ጤንነት፡ ብልጽግናና ደስታ የሰፈኑበት ይኾንላቸዋል፡፡

ዳሩ ግን፡ በዚህ ዓለም፡ በሕይወተ ሥጋ እያሉ፡ ወደመልካሚ የገነት ሕይወት ተመልሰው ገብተው የሚኖሩባትን፡ ይህችን፡ የቸሩ እግዚአብሔርን መለኮታዊ ጸጋ ለማሳጣት፡ ቀደም ብሎ፡ “እባብ” ተብሎ፡ ስሙ የተጠቀሰው፡ ዲያብሎስ፡ ከቀድሞ ጀምሮ፡ እስከዛሬ፡ ያለ የሌለ ኃይሉን ይዞ፡ በኢትዮጵያውያን ላይ መዝመቱን፡ እነሆ፡ እንመለከታለን፡፡

ምዕራፍ ፭፡ ሰባቱ ቅዱሳት ኪዳናት፤
የመጀመሪያው ቃል ኪዳን፡- ኪዳን አዳም ወሔዋን፤
“ቀዳማውያን” እና “ዳማውያን” አዳምና ሔዋን።

ይኸውም፡ በመጀመሪያዎቹ አዳምና ሔዋን ላይ እንዳደረገው ኹሉ፡
ይህንን፡ እግዚአብሔር የመሠረተውን፡ የጋብቻን አቋም ለማፍረስ፡ ከዚያን
ጊዜ ጀምሮ እስካኹን ሲያካሄድ የኖረውን እኩይ ጥረቱን፡ ዛሬም፡ በበለጠ
አጠናክሮ እየቀጠለበት የሚታየው የሠመረለት ዝግጅቱና የተሟላው
ድርጅቱ ነው።

ጥያቄ፡- ታዲያ፡ እግዚአብሔር፡ ጥንቱ፡ ከመጀመሪያው፡ በአዳምና
ሔዋን ሥነ ፍጥረቱ፡ እንደ ያደረገውን ጋብቻን፡ ኢትዮጵያውያን እንዲህ
አድርገው፡ በቅዱሱ ኪዳን ጠብቀውና አጽንተው፡ አክብረውና እስክብረው
መኖራቸው እየታወቀ፡ በአኹን ጊዜ፡ የእነርሱ ልጆች “ነን” የሚሉት፡ ወይም
“ናቸው” የሚባሉት ኢትዮጵያዊና ኢትዮጵያዊት፡ በሚፈጽሙት የጋብቻ ሥነ
ሥርዓት ላይ፡ ሙሽራውና ሙሽሪቱ በሚመረቁበት ጊዜ፡ በረከታቸው
ያድርባቸው ዘንድ፡ ስማቸውና ጋብቻቸው፡ በመልካም ምሳሌነትና አርአያነት፡
በንግግርና በዜማ እየተነሣ የሚሞገሰው፡ የእኒህ የኢትዮጵያውያን ላይኾን፡
የአብርሃምና የሣራ ስምና ጋብቻ ነው። ይህ፡ ለምን ኾነ?

መልስ፡- አዎን! እውነታችሁን ነው፤ በረከታቸው፡ በኢትዮጵያውያን
ሙሽሮች ላይ ያድርባቸው ዘንድ፡ ስማቸውና ጋብቻቸው ሊወሳና ሊሞገስ
የሚገባው፡ ኢትዮጵያውያን፡ አክብረውና ጠብቀው በኖሩት ሕገ
እግዚአብሔር፡ እስከመጨረሻው የጸኑት፡ የኖላና የሚስቱ፡ የጎይከል፡
የሙሴና የኢትዮጵያዊት ሚስቱ፡ የሲዳራ፡ የእመቤታችን ወላጆች፡
የኢያቄምና የሐና፡ የመጥምቁ ዮሐንስ ወላጆች፡ የዘካርያስና የኤልሣቤጥ፡
የቅዱስ አጼ ሳልዐባና የባልተቤቱ የመስቀል ክብራ፡ ወይም፡ የጻድቁ አባ
ተክለ ሃይማኖት ወላጆች፡ የጸጋ ዘአብና የእግዚእ ኃሪያ፡ ምናልባት
ቢያስፈልግም፡ የእግዚአብሔር የኾነውን፡ የኢትዮጵያውያንን ሥርዓት
የጠበቀው፡ የአብርሃምና የሣራ ልጅ፡ የይስሐቅና የሚስቱ የርብቃ ነበር። ነገር
ግን፡ እናንተም፡ በጥያቄያችሁ ውስጥ በገለጻችሁት ምክንያት፡ ሊፈጸም
የሚገባው፡ ይህ መኾኑ ቀርቶ፡ በልማድ፡ ተደጋግሞ የሚነሣው፡ ከእንዲት
በላይ፡ ሌሎች ሚስቶችን አግብቶ፡ ከባለቃል ኪዳን ልጁ፡ ከይስሐቅ በቀር፡
ብዙ ልጆችን የወለደው የአብርሃም ስምና ጋብቻ ብቻ መኾኑ፡ ያስገርማል።

ኢትዮጵያውያን፡ የቃል ኪዳን ምልክቱ የኾነውን ግርዛትን፡ ከእርሱ
በፊት፡ ከጥንት ጀምረው፡ ከእርሱም በኋላ፡ እስከዛሬ ድረስ የሚፈጽሙለትንና
“እውነተኛቹ ልጆቹ ነን” ብለው የሚመከብትን አብርሃምን፡ በአርአያነት
የሚጠቅሱት፡ ወደፊት፡ በፀኘው ቃል ኪዳን ላይ፡ ተብራርቶ እንደሚገኘው፡
በሃይማኖቱና በሃይማኖታዊ ምግባሩ ነው።

ኢትዮጵያ እና ኢትዮጵያዊነት

“እኔ” የምለው እኔነቴ፡ ማነው?”

የጋብቻ ሥርዓት አለመከበር ጠንቅ።

ጥያቄ፡- ከላይ የተገለጸው፡ የተቀደሰው የኢትዮጵያውያን የጋብቻ ሥርዓት፡ በእገራችን፡ ለምን፡ ሥር የሰደደና የጸና፡ የተሰፋፋም ሳይኾን ቆየ? የዚሁ የጋብቻ ሥርዓታችን ተቃራኒ ገጽታስ፡ በተለይ፡ በአኹኑ ጊዜ፡ ከባድና ጠንቀኛ የኾነ ችግርን አስከትሎ፡ ለምን፡ ከዚህ አስከፊ መቅሠፍታዊ ኹኔታ ላይ ሊደርስ ቢቃ?

መልስ፡- ለዚህ ኹሉ ችግር፡ ጠንቁ፡ እውነተኛው የኢትዮጵያውያን የጋብቻ ሥርዓት አለመከበር ነው። ባለፉት ድርሰቶቼና በዚህ ውይይታችን ጠስተ፡ በእየቦታው ተብራርቶ እንደሚገኘው፡ የዲያብሎስ የተንኩል ዓላማ፡ እንዲሣካ “አስቸለዋል” በሚያሰኝ ልዩ ልዩ ግዙፋንና ረቂቃን በልቶች ምክንያት፡ ጋብቻን በሚመለከት፡ ከቀድሞ ጀምሮ፡ በአኹኑም ጊዜ፡ በኢትዮጵያውያን፡ በሴቶቹም፡ በወንዶቹም ላይ እየደረሰ ያለው ፈተና፡ እጅግ የተወሳሰበና የበረታ መኾኑን በቀላሉ መረዳት ይቻላል። ይኸውም፡ የጋብቻ ሥርዓት ተከብሮ፡ እየጸና በመኪድ ፋንታ፡ ተንቆ እየተዳከመ መቀጠሉ ነው። ይህ ኹኔታ፡ የዝሙትና የአመንዝራነት ኃጢአት እየነገሠ መኼዱን ያመለክታል።

ዝሙት፡ ከጋብቻ ውጪ የሚፈጸም የወንድና የሴት ራካቤ ሥጋ ሲኾን፡ አመንዝራነት ግን፡ ያለውን ጋብቻ ማፍረስ፡ በሌላ የፈረሰ ጋብቻም መተካት፡ እንዲሁም፡ ማናቸውንም፡ ሃይማኖትንና አምልኮን ጨምሮ፡ ሥጋዊና መንፈሳዊ የኾነውን ቃል ኪዳን፡ በወረትም ኾነ በተመሳሳይ መልክ ማፍረስና መለዋወጥ ነው።

ይህን የመሰለው ኃጢአት፡ በዚህ መልክ መስፈት ደግሞ፡ በኖኅ ዘመን በነበሩት፡ ከዚያም በኋላ፡ በሰዶምና በጎሞራ፡ በመጨረሻ፡ እስከቅርቦቹ ዘመናት ድረስ በኖሩት ዓለማውያን ሰዎች ላይ ደርሶ የታየው፡ አሳዛኝ ፍጻሜ፡ አኹንም፡ የዚህ ትውልድ ጽዋ መኾኑ እንደማይቀር፡ አንዳንድ ምልክቶች እየታዩ ናቸው። አሳዛኝ ፍጻሜ ከመድረሱ በፊት፡ የመፈራረሱና የአወዳደቁ ኹኔታ፡ ደረጃውን ጠብቆና ተከትሎ የሚካከለው ግን፡ በመጀመሪያ፡ በቤተሰብ፡ ቀጥሎ፡ በጎብረተሰብ፡ ከዚያ በኋላ ደግሞ፡ በእገር፡ በመጨረሻ፡ በዓለም ላይ መኾኑ ተደጋግሞ ታይቷል። ይህን ለመሰለው ጥፋት፡ የተከፈለው ዋጋም፡ በቅድሚያ፡ በሚያጥለቀልቅ የውኃ ማዕበል መስጠም ሲኾን፡ ተያይዞም፡ በእሳተ ገሞራ ተቃጥሎ መደምሰስና የመሳሰሉትንም የቅጣት መቅሠፍቶችን በማስከተል መኾኑን፡ ቅዱሳት መጻሕፍት፡ መዝግበው ይናገሩታል፤ የሃይማኖት ሕዝቦችም ኹሉ፡ ይህን ያውቁታል።

ምዕራፍ ፭፡ ሰባቱ ቅዱሳት ኪዳናት፤
የመጀመሪያው ቃል ኪዳን፡- ኪዳን አዳም ወሔዋን፤
የጋብቻ ሥርዓት አለመከበር ጠንቅ።

በአኹኑ ጊዜ፡ የጋብቻ ውድቀትና የዝሙት መስፋፋት፡ ጠንቁ፡
እያደገና እየተጠናከረ መኼዱ፡ አሌ ሊባል አይቻልም። ከዚህ የተነሣ፡ ዛሬ፡
በኢትዮጵያ ምድር በሚኖሩ ሕዝቦች ላይ ሳይቀር፡ እየወረደ ያለውን፡ ግብረ
ሰዶም ያስከተለውንና “አያድርስ” የሚባለውን፡ (AIDS ዔይድስ = Acquired
Immuno-Deficiency Syndrome፡ ማለትም፡ “ተፈጥሮአዊ መከላከያ እጦት
ጠንቅ” [ተመእቅ] ወይም HIV ኤችአይቪ = Human Immunodeficiency
Virus፡ ማለትም፡ “ሰብአዊ ሓጻኔኃይል ተውላክ” [ሰሐክ] የሚል ስያሜ
የሰጡትን፡ ጥንትም፡ የቅጣት መሣሪያ ኾኖ ያገለገለውንና ለሕዝብ ጤናማ
ህልውና፡ እንዲ፡ ጠንቀኛ ምክንያት የኾነውን፡ የደዌ መቅሠፍት አስከትሎ
ይገኛል።

የዚህ ኹሉ መሠረታዊ መንሥዔ፡ ሌላ ሳይኾን፡ ያው፡ በሥጋ ፍትወት
ተሠውሮ ገብቶ፡ ለሞት የሚዳርገውን፡ የተለመደ የኃጢአት መርዙን
ለማቅመስ፡ ዕቅዱም፡ ጥበቡም ያለው ዲያብሎስ ነው! ለዚህ የጥፋት ዓላማው
አፈጻጸም፡ ዓለማውያን መሪዎችንና ባለሥልጣኖችን ብቻ ሳይኾን፡ ከዚያ
አልፎ፡ “የተመረጡትን እንኳ እስኪያስት ድረስ” እንደተባለው፡ “የኢየሱስ
ክርስቶስ አገልጋዮች ነን” ብለው፡ ሥልጣን ከህጎችን፡ በቃል ኪዳን ከተቀበሉት
መካከል ሳይቀር፡ መሣሪያዎቹ አድርጎ፡ ተግባሩን የማከናወን ችሎታን
እንዳገኘ፡ እንደቀድሞዎቹ ዘመናት፡ ዛሬም እነሆ ሲፈጸም፡ ኹሉም፡ በገሃድ
ያየዋል።

እባቡ ዲያብሎስ፡ የልብ ልብ አግኝቶ፡ ይህን፡ አፍራሽ ዓላማውን፡
እንዲህ፡ ከግብ ሊያደርስ የበቃው፡ የመጀመሪያዎቹ አዳምና ሔዋን፡
የፈጣሪያቸውን የሕይወት ሕግ በማፍረስ፡ ለሞት ፍርድ የሚያበቃውን
ኃሲአት እንዲሠሩ፡ የእርሱ፡ የዲያብሎስ ተገዢነትና ባሮች እንዲኾኑም
ለማድረግ የተጠቀመበትን ብልሃት፡ በዛሬዎቹ አዳምና ሔዋን
ኢትዮጵያውያን ላይ፡ በተቃራኒ መልኩና ቃላቱ ለመፈጸም በመቻሉ ነው።
እንዴት እንደቻለ ላብራራላችሁ!

እግዚአብሔር አምላክ፡ ለመጀመሪያዎቹ፡ አዳምና ሔዋን
ያቀረበላቸው፡ የሕይወት ትእዛዝ፡ “ሌላውን ፍሬ ኹሉ ብሉ! ነገር ገን፡
እንዳትሞቱ፡ በገነት መካከል ከሚገኘው ዛፍ ብቻ አትብሉ!” የሚል ሲኾን፡
ዲያብሎስ ደግሞ፡ የሐሰት መርዙን፡ በአስመሳይ ጣፋጭ ቃላት ሸፍኖ፡
“የለም፤ አትሞቱምና፡ በገነት መካከል ከሚገኘው፡ ከዚያ ዛፍ ብሉ!” ብሎ፡
የፈጣሪያቸውን ፈቃድ በድፍረት አስፈርሶ፡ ከገነት እንዳስወጣቸውና ለሞት
ፍርድ እንዳበቃቸው በይፋ ይታወቃል።

ይኸው የእግዚአብሔር ተቃዋሚ፡ የሰው ልጆች ባለጋራና የከፋት
አበጋዝ የኾነው ዲያብሎስ፡ በአኹኑ ጊዜ፡ በተለይ፡ እንደካህናተ ጣዖት፡
የእርሱ ሎሌዎቹ አድርጎ በመደባቸው ወገኖች አማካይነት፡ ለዛሬዎቹ አዳምና
ሔዋን ኢትዮጵያውያን፡ የሚላቸውን ደግሞ፡ እስኪ፡ በማስተዋል
ተመልከቱት!

ኢትዮጵያ እና ኢትዮጵያውያን

“እኔ” የምለው እኔነቴ፡ ማነው?”

ይኸውም፡ ለመጀመሪያዎቹ አዳምና ሔዋን፡ ያችን የሕይወት መመሪያ የሰጠው፡ ያው፡ እግዚአብሔር ቃል፡ በኢየሱስ ክርስቶስ ሰው ኾኖ፡ “ለዘለዓለም ሕያዋን ኾናችሁ ትኖሩ ዘንድ፡ የሕይወት ዛፍ ፍሬ የኾነው፡ ሥጋዬና ደሜ ይኸውላችሁ፤ እርሱን ብሉ፤ ጠጡ፤” ሲል፡ በአዋጅ ሳስተላልፈው የግብዣ ጥሪ፡ ዲያብሎስ፡ በተቃዋሚነት የሰጠው ምላሽ ነው።

ዲያብሎስ፡ በዚህ የተቃውሞ ምላሹ፡ ይህን፡ “ኑ! ቁረቡ!” የሚለውን፡ መለኮታዊ የግብዣ ጥሪ፡ በመቃረንና የቀድሞ ስልቱን በመቀየር፡ “የለም፡ አትምጡ! አትቁረቡ!” በሚለው፡ ሰይጣናዊ አዋጁ ሊቋቋመው እንደቻለ፡ ይኸው ይታያል። “ሰይጣናዊው አዋጅ፡ መለኮታዊውን ጥሪ፡ እንዴት ሊቋቋመው ቻለ?” ለሚለው ጥያቄ፡ መልሱ፡ አጭርና ቀላል ነው፡ መልሱም፡ “ዲያብሎስ፡ ሰይጣናዊ አዋጁን፡ በተግባር ላይ እንዲውል የሚያደርጉለት፡ ሥውር አገልጋዮች ስላሉት ብቻ ነው” በሚል ቃል ይጠቃለላል።

አዎን! ያጋብቻ ቃል ኪዳናቸውን በሃይማኖታዊ ሥርዓት ፈጽመውና ራሳቸውን፡ ለሥጋ ወደሙ አብቅተው፡ መልካሙን የጸግዚአብሔርን ትዳርና ቤተሰብ ለመመሥረት ለተዘጋጁ ባልና ሚስት ሳይቀር፡ ዲያብሎስ፡ በእኒያ አገልጋዮቹ አማካይነት፡ ለቤተ ሕዝቡ፡ በሥውርም፡ በገሃድም የሚነግራቸው ቃል፡ የኢየሱስ ክርስቶስን፡ የሕይወት ጥሪ “አትቀበሉ!” በሚለው ቁርጥ ውሳኔው ነው። ከዚያ ውሳኔው ጋር የሚያስተላልፍላቸውም መልእክት፡ ያን፡ መለኮታዊ ጥሪ መቀበል፡ ራሳቸውን፡ ለእስረኛነት፡ ለሥቃይና ለጭንቀት ኑሮ መዳረግ መኾኑን በማስታወቅ፡ በማስጠንቀቅና በማስፈራራት ስለኾነ፡ በምንም መንገድ የሚያፈናፍን አይደለም።

እሳቹ ጠላት፡ በዚህ መልእክቱ፡ “እንቁረብ!” ማለትን ትታችሁ፡ ዝም ብላችሁ፡ አርፋችሁ ተቀመጡ! በዚህ ዕድሜአችሁ፡ ሥጋ ወደሙ የምትቀበሉት ለምንድር ነው? ምን አስቸኮላችሁ? ሷላ፡ ስታረጁ ትደርሱበት የለ! “አኹን ካልተቀበልን!” ብላችሁ፡ ብትቆርቡ ግን፡ ዛሬ፡ በሥጋችሁ ትቀውሩላችሁ! ሷላ ደግሞ፡ በነፍሳችሁ፡ ወደገሃነመ እሳት ትወርዳላችሁ!” እያለ፡ እነሆ፡ ክርስቶስ በደሙ የዋጀቸውን፡ የቃል ኪዳን ሕዝቡን፡ ዲያብሎስ፡ የራሱ ጭፍሮችና የገሃነም ልጆች ለማድረግ፡ በብርቱ እየጣረ መኾኑ በግልጽ ይታያል።

እውነተኞቹ ኢትዮጵያውያንና ኢትዮጵያውያት ግን፡ ይህን ኹሉ የጠላት ተቃውሞ በመቋቋም፡ የመሪያቸውን የግብዣ ጥሪ ተቀብለው፡ ኃጢአታቸውን ዘወትር በንስሐ እየጠፋና የክርስቶስን ሥጋና ደም እየተቀበሉ፡ የጋብቻ ቃል ኪዳናቸውን ሕያው በማድረግ፡ የቤተሰብ ሕይወታቸውን እያለመለሙ ይኖራሉ። የቅዱሱን ኪዳን የጋብቻ ቃል ኪዳን ባለማክበር የተነሡ፡ በአኹኑ ጊዜ በኢትዮጵያ ሕዝቦች መካከል ተስፋፋቶ የሚገኘው፡ የ“አያድርስ” (AIDS ዔይድስ) መቅወፍታዊ ደዌ ሊወገድ የሚችለው፡ በንስሐና የጋብቻን ቃል ኪዳን በማክበር ብቻ መኾኑንም ያምናሉ።

ምዕራፍ ፭፡ ሰባቱ ቅዱሳት ኪዳናት፤
የመጀመሪያው ቃል ኪዳን፡- ኪዳን አዳም ወሔዋን፤
የጋብቻ ሥርዓት አለመከበር ጠንቅ፡፡

ጥያቄ፡- እኛም፡ ከቤተሰቦቻችን ሳይቀር፡ ቢነገረን የቆየው፡ ይኸው፡ አኹን የጠቀሰኸው፡ የተሳሳተው አመለካከት በመኾኑ፡ በዚህ፡ ውይይታችን አማካይነት፡ ይህን እውነት፡ ለማወቅ በመቻላችን፡ ምንኛ ዕድለኞች መኾናችንን እንደተገነዘብን ልንገልጽልህ እንወድዳለን፡፡ ከዚህ ጋር አያይዘን ልናነሣው የምንሻው ጥያቄም፡ አዳምና ሔዋን፡ ለኢትዮጵያውያን ህልውና መነሻ ስለመኾናቸው፡ እስካኹን ከሐተታህ የሰማነውና የተረዳነው እውነታ፡ በትክክል ገብቶን እንደኾነ፡ እንድታረጋግጥልን ነው፡፡

መልስ፡- መልካም! ኢትዮጵያውያን፡ ከፈጣሪያቸው የተሰጣቸውን፡ ይህን፡ የጋብቻን ሥርዓት አክብረውና ቃል ኪዳንንም ጠብቀው በመኖር፡ በእግዚአብሔር መንግሥት ሥር፡ ነጻ ሕዝብ ኾነው፡ በግል፥ በቤተሰብና በአገር ደረጃ፡ እስከሣሬ ያሳለፉትን የህልውና ዘመናቸውን የሚያሰሉት፡ የሰው ፍጥረት መነሻ ከኾነው፡ ከአዳምና ሔዋን ጊዜ ጀምረው ነው፡፡

በዚህ መሠረት፡ የዘራቸውን ትውልድ የሚቆጥሩት፥ የማንነታቸውንም ዜና የሚያሰሙት፡ በቀጥታ የሰው ልጆች፡ የመጀመሪያ ወላጆች ከኾኑት፡ ከግንዶቹና ከምንጮቹ፡ ከአዳምና ሔዋን ተነሥተው ነው፡፡ እግዚአብሔር፡ ለአዳምና ሔዋን የሰጠው፡ የመጀመሪያው ቃል ኪዳን የተደረገውም፡ ከኤይም ገነት ፈልቀው፡ ከጤግሮስና ከኤፍራጥስ አንጻር በሚፈሰሱት፡ ዛሬ “ጥቁር ዓባይ” እና “ነጭ ዓባይ” በሚባሉት፡ በፊሶንና በግዮን ወንዞች ለምልማና ተከብባ በምትገኘው፡ በምድረ ኢትዮጵያ ክልል ውስጥ መኾኑን እያበሠሩ ይናገራሉ፡፡

የሰዓት፡ የቀንና የዓምንት፥ የወርና የዓመት፡ በጠቅላላ የዘመን አቆጣጠራቸው ስልትና ስሌት፡ ስያሜዎቹ ጭምር፡ የመጀመሪያውን ቃል ኪዳን፡ መሠረታዊ ማዕከል ያደረገውን፡ የመጻሕፍተ ቅዱሳትን ሥርዓት፡ አሟልቶ የተከተለ ኾኖ ይገኛል፡፡ ይህ አርእስተ ነገር፡ “ኢትዮጵያ፡ የዓለሙ መፋረጃ!” በሚለው መጽሐፌ ውስጥ፡ የዘመን አቆጣጠርን በሚመለከተው ክፍል፡ ዝርዝር ሐተታ ተሰጥቶበታልና፡ እዚያ ላይ ተመልከቱት!

ጥያቄ፡- “ታዲያ፡ እኛስ፡ በኢትዮጵያዊነታችን፡ ይህን ቃል ኪዳን አክብረን ፈጽመናልን?”

መልስ፡- ይህ፡ እንግዲህ፡ እናንተው ራሳችሁ፡ ለእየራሳችሁ፡ የምትመልሱት ጥያቄ ነው፡፡

ኢትዮጵያ እና ኢትዮጵያዊነት
“እኔ” የምለው እኔነቴ፡ ማነው?”

ኹለተኛው ቃል ኪዳን፡
ኪዳን ኖላ፡፡

ጥያቄ፡ የምታበራራልን፡ የሚቀጥለው፡ ኹለተኛው ቃል ኪዳን፡ “ኪዳን ኖላ” መኾኑ ነው?

መልስ፡- አዎን! ለዚህ ቃል ኪዳን መሠረት የኾነው፡ የእግዚአብሔር ቃል፡ እንዲህ ይነበባል፡- “እግዚአብሔር፡ ለኖንና ለልጆቹ፡ ‘ሥጋ ያለው ፍጥረት ኹሉ፡ ዳግመኛ፡ በጥፋት ውኃ አይጠፋም፡ ምድርንም ለማጥፋት፡ ዳግመኛ የጥፋት ውኃ አይኾንም፡፡ በእኔና በእናንተ መካከል፡ ከእናንተም ጋር ባለው፡ በሕይወት ነፍስ ኹሉ መካከል፡ ለዘለዓለም የማደርገው፡ የቃል ኪዳን ምልክት፡ ይህ ነው፡ ቀስቱን፡ በደመና አድርጌአለሁ! ይህም የቃል ኪዳን ምልክት፡ በእኔና በምድር መካከል ይኾናል፡፡

“በምድር ላይ፡ ደመናን በጋረድሁ ጊዜ፡ ቀስቲቱ በደመናው ትታያለች፡፡ በእኔና በእናንተ መካከል፡ ሕይወት ነፍስ ባለውም ሥጋ ኹሉ መካከል ያለውን ቃል ኪዳን፡ የዘለዓለም ቃል ኪዳን ለማሰብ እያታለሁ!” ብሎ ተናገረ፡ ኖንንም፡ በእኔና በምድር ላይ በሚኖር፡ ሥጋ ባለው ኹሉ መካከል፡ ያቆምሁት፡ የቃል ኪዳን ምልክት፡ ይህ ነው!” አለው፡፡”

እግዚአብሔር፡ ፍጥረቱን፡ ከሥነ ፍጥረት ኃይላት፡ አንዱ በኾነው በውኃ መሳት፡ ዳግመኛ ላያጠፋ፡ ዋስትና የሰጠበት፡ ከኖንና ሰብአዊ ፍጡሩ ጋር ያደረገው፡ ኹለተኛው ቃል ኪዳን፡ ይህ ነው፡፡ ዘለዓለማዊ ምልክቱም፡ በዚህ ዓለም፡ በተገለጸበት፡ በ“ቀስተ ደመና” ገዝፎ ይታያል፡፡

ኢትዮጵያውያን፡ ህልውናቸው ከጀመረበት ጊዜ አንሥቶ፡ የቀስተ ደመናውን ምልክት በሚያዩበት ጊዜ ኹሉ፡ ፈጣሪያቸው፡ በመካከላቸው ለመገኘቱ፡ አንዱ ግዙፍ መተማመኛቸው ሲኾን፡ ይኸው የቃል ኪዳን መለኮታዊ ምልክት፡ ምንጊዜም፡ በሃይማኖት ተጠብቆና ተከብሮ በሚገኝበት፡ በልባቸው ጽላት ላይ የታተመ መኾኑ ደግሞ፡ ሌላው መንፈሳዊ ማረጋገጫቸው ኾኖ ኖሮዋል፡፡

አዎን! እኒህ ኢትዮጵያውያን፡ በእፍአዊዉ ዓይነት ሥጋቸውና በውሳጣዊው ዓይነት ሕሊናቸው፡ ዘወትር፡ ወደዚህ፡ ወደቀስተ ደመናው ምልክት አተኩረው የሚመለከቱት፡ ያለበቂ ምክንያት አይደሉም፡፡ ይህም ምክንያት፡-

፳ኛ፡ ከእርሱ፡ ከአንድ አምላካቸው፡ ከእግዚአብሔር ጋር፡ የቃል ኪዳን ስምምነት ያላቸው መኾኑን፡

፳፻ኛ፡ ያ ቃል ኪዳን፡ መለኮታዊ መከላከያ ኾኖ፡ ከጠላት አጥቂነት የሚጠብቃቸው መኾኑን፡

ምዕራፍ ር: ሰባቱ ቅዱሳት ኪዳናት፡
ኹለተኛው ቃል ኪዳን፡- ኪዳን ኖኅ፡

፫ኛ፡ የተፈጥሮ መቅደፍትም ኾነ ሰብአዊ ክፋት በሚያመጣቸው የጥፋት ኃይላት ከሚደርሰው ጠቅላላ እልቂት የሚተርፉበት ረቂቅ መጠለያቸው፡ ያ ቃል ኪዳን መኾኑን በማረጋገጥ፡ “ቀስተ ደመናው፡ የደኅንነት መተማመኛችን፡ ዘለዓለማዊ ዋስትናችንና አማናዊ ምስክራችን ነው፡፡ ለማለት፡ በእየአፍታው፡ በልባቸው ጽላት፡ በየጊዜያቱ፡ በሰማዩ ጠፈር፥ ዘወትርም፡ በሰንደቅ ዓላማቸው አማካይነት ይመለከቱታል፡፡

ከዚህ የተነሣ፡-

“ሰንደቅ ዓላማችን፡ ቀስተ ደመና ነው፡
በሰማይ ተሰቅሏል፡ ዓለም ኹሉ እንዲያየው፡፡”

እያሉ፡ የኢትዮጵያ ልጆች፡ ከሕፃንነታቸው ጀምረው፡ በእየመንደራቸውና በእየትምህርት ቤታቸው ሲሚዘምሩት የኖሩት፡ የብሔራዊው መዝሙራቸው፡ አዝማች፡ ለዚህ እውነታ ማረጋጫ መኾኑን፡ እነሆ፡ በቀላሉ ትገነዘቡታላችሁ፡፡

የማርያም መቀነት የኾነው፡ የብሔራዊ ሰንደቅ ዓላማችን
ዕድሜ፥ ዓላማና ምስጢር፡፡

ጥያቄ፡- ከዚህ ጋር ደግሞ፡ እኛ ኢትዮጵያውያን፡ ለምንድር ነው፡ ከሕፃንነታችን ጀምረን፡ በሰማይ ላይ የምናየውን ቀስተ ደመና፡ “የማርያም መቀነት” የምንለው?

መልስ፡- የእያንዳንዱ ኢትዮጵያዊ ሕፃን ወላጆች፡ በተለይ በእዲሱ ኪዳን፡ ዘመነ ምሕረት፡ ልጆቸው፡ ቀስተ ደመናውን፡ “የማርያም መቀነት” እያለ እንዲጠራ ያስተምሩታል፡፡ ከዚህ ትውፊት የተነሣ፡ “ኢትዮጵያ”፡ ድንግል ማርያም መኾኗን በማረጋገጥ፡ የቀስተ ደመናውም ምልክት፡ በእርሷ የሰውነት አካልና ሕይወት፡ ዘለዓለማዊ ህልውናን እንደተቀዳጀ በማመን፡ “ኢትዮጵያ”፡ በኢትዮጵያውያን የአእምሮና የብራና ሰሌዳ ላይ፡ ሰብአዊ ባሕርይና ሕያው አካል ያላትን፡ “ድንግል ማርያምን” ኾና ተሥላ፡ የምትኖር ኾናለች፡፡

ይህም፡ “እንቲ ዘበአማን ደመና፡ እንተ አስተርአይኪ ለነ ማየ ዝናም፡ ትእምርተ ዋሕዱ ረሰቦኪ አብ” ማለትም፡ “የዝናም ውኃን ቋጥረሽ የታየሽልን፡ እውነተኛ ደመና አንቺ ነሽ፡ እግዚአብሔር አብ፡ በልጁ፡ የቀስተ ደመና ቃል ኪዳን ምልክት አደረገሽ”^፪ በሚለው፡ በኢትዮጵያውያን ሰሙናዊ የምስጋና ጸሎት ይታወቃል፡፡ በዚህም፡ የሰው ዘር ተደምስሶ ከመጥፋት ለመዳኑና የዘለዓለማዊ ምሕረትን ፍጹም ዋስትና ለመቀዳጀቱ፡ ቅድስቲቱ የአምላክ እናት፡ በልጇ በእየሱስ ክርስቶስ፡ አማናዊት ምክንያትና ሕያውት ምልክት መኾኗ ተረጋግጧል፡፡

ኢትዮጵያ እና ኢትዮጵያውያን

“እኔ” የምለው እኔነቴ፡ ማነው?”

ጥያቄ፡- ይህ የቀስተ ደመና ቃል ኪዳን ምልክት፡ የእኛ ኢትዮጵያውያን፡ ብሔራዊ ሰንደቅ ዓላማችን መኾን የጀመረው፡ መቼ ነው?

መልስ፡- ኢትዮጵያውያን፡ አገር፣ ሕዝብና መንግሥት ኾነው መኖር ከጀመሩበት ዘመን ጀምሮ፡ ከኖሳ፡ በወርሰ የተቀበሉትን ቀስተ ደመና፡ ፈጣሪያቸው፡ እንደቃል ኪዳኑ፡ በእየልባቸው ጽላት ላይ ጽፎትና በእየልቦናቸው ውስጥ አሳድሮባቸው፡ እርሱን አምላካቸውን እግዚአብሔርን፡ በእውነትና በመንፈስ ሲያመልከብት ኖረዋል። እንዲህ እየኖሩ ሣሉ፡ በኋላ ዘመን፡ ለሕዝብ ማንነት መታወቂያና ለአገር ምንነት መለያ የሚኾን፡ ብሔራዊና መንግሥታዊ ምልክት አዘጋጅቶ ማውጣት፡ አስፈላጊ የኾነበት ጊዜ ሲደርስ፡ ይህንኑ፡ የቀስተ ደመና፡ መለኮታዊና ኪዳናዊ ምልክት የሚተካ ሌላ ሰው-ሠራሽ ሰንደቅ ዓላማ መፈለሰፍ አሳስፈለጋቸውም። ከዚህ ይልቅ፡ የኢትዮጵያ ሰንደቅ ዓላማ፡ የቀስተ ደመናው፡ መደበኛና አጠቃላይ፣ ዓበይትና ደማቅ የኾኑትን፡ ማለትም፡ አረንጓዴን፣ ብጫንና ቀይን፡ እነዚህን ሦስት ኅብረ ቀለማት የያዘ ኾኖ እንዲዘጋጅ በመወሰን፡ ያው፡ የመለኮታዊው ቃል ኪዳን ምልክት የኾነው ቀስተ ደመና፡ በሰንደቅ ዓላማነት ጸንቶ እንዲቀጥል አደረጉ።

በዚያ ውሳኔያቸው፡ በፈጣሪያቸው በእግዚአብሔር ላይ የኖረው እምነታቸውና አምልኳቸው፡ በራሳቸው ዘንድ፡ በበለጠ ሊጠናከር፣ በዓለሙም ዘንድ፡ በይፋ ሊታወቅ ችሏል። እኒያ የቀደሙት ኢትዮጵያውያን፡ በዚህ መልክ ተሰማምተው ያዘጋጁትን፡ ይህን ሰንደቅ ዓላማ፡ ብሔራዊ አርማቸውና ሕዝባዊ ምልክታቸው አድርገውት፣ ተከታታይም ትውልድ፡ በእየዘመናቱ፡ ይህንኑ እያጸደቀው፡ ሳይለወጥ፡ እነሆ ከዛሬው ቀን ደርሷል።

ጥያቄ፡- የዚሁ ሰንደቅ ዓላማችን ትርጉሙና ምሥጢሩ ምን እንደኾነ፡ ከዚህ ጋር አያይዘህ፡ ብትገልጽልን?

መልስ፡- ከላይ፡ አረንጓዴ፣ ከመኻል፡ ብጫና ከታች ቀይ ኾነው፡ በእኩል ስፋት፡ አግድም የተዘረጉ ቀለማት ያሉት ሰንደቅ ዓላማችን፡ በሰንደቅ ዓላማነቱ፡ አንድ ነው፤ በኅብረ ቀለማቱም፡ ሦስት ነው።

የኢትዮጵያን የአንድነትና የሦስትነት ምሥጢር፡ በልዩ ልዩ መልክ የሚገልጸው፡ ይህ ሰንደቅ ዓላማ፡ አረንጓዴ መስክ መስሎ በሚታየው፡ በላይኛው መደቡ፡ የኢትዮጵያን የተትረፈረፈ የተፈጥሮ ጸጋና ልምላሜ ያመለክታል፤ በመካከለኛ መደቡ ደግሞ፡ እንደከበረውና በእሳት ቀልጦ እንደጠራው፡ እንደወርቁ ድንጋይ፡ ብጫ ቀለምን ይዞ፡ በጽኑ የመከራ ነበልባል የተፈተነውን፡ የኢትዮጵያን፡ የቀናች ሃይማኖቷን ጥራት ያስረዳል፤ ከታች ባለው፡ በጽኔ ረዳ ቅላት በተሸፈነው ቀይ መደቡም፡ በታማኞች አርበኞች፣ ጸድቃንና በማዕታት ልጆቿ፣ በመጨረሻም፡ ከድንግል ማርያም፡ ሰው በኾነው ፈጣሪዋ ደም ታትሞ፡ መሥዋዕትነት የተከፈለበትን፡ የኢትዮጵያን ነጻነትና ብሔራዊ ህልውና፡ አጥልቶ ያሳያል።

ምዕራፍ ፭፡ ሰባቱ ቅዱሳት ኪዳናት፤ ኹለተኛው ቃል ኪዳን፡- ኪዳነ ኖን፤
የማርያም መቀነት የኾነው፡ የብሔራዊ ሰንደቅ ዓላማችን
ዕድሜ፡ ዓላማና ምሥጢር።

ይኸው፡ የኢትዮጵያ ብሔራዊና ሕዝባዊ እርማ፡ በዚህ አንድነቱና
ሦስትነቱ፡ የቀሰተ ደመናው ብቻ ሳይኾን፡ የሌሎች በርካታ ዕውቀት ድንቅ
ምሥጢራት፡ ምሳሌያዊ መገለጫ ምልክት ኾኖ ኖርዋል። ከእነዚህ
ምሥጢራት መካከል፡

፩ኛ. የእግዚአብሔር አንድነትና ሦስትነት (አብ፡ ወልድ፡
መንፈስ ቅዱስ)፡

፪ኛ. የሰው አንድነትና ሦስትነት (ነፍስ፡ ሥጋ፡ መንፈስ)፡

፫ኛ. የኢትዮጵያ ቤተሰብ አንድነትና ሦስትነት (አባት፡
እናት፡ ልጆች)፡

፬ኛ. የሃይማኖት አንድነትና የምግባር ሦስትነት (ጾም፡
ጸሎት፡ ምጽዋት)፡

፭ኛ. የኢትዮጵያዊው ዘር አንድነትና ሦስትነት (ካማዊ፡
ሴማዊ፡ ያፌታዊ)፡

፮ኛ. መለኮታዊው የኢትዮጵያ መንግሥት አንድነትና
ሦስትነት (ቤተ ሕዝብ፡ ቤተ ክህነት፡ ቤተ ምልክት)፡

፯ኛ. የቅዱሱ ኪዳን አንድነትና ሦስትነት (ኪዳነ ልቦና፡ ኪዳነ
እራት፡ ኪዳነ መንፈስ ቅዱስ) ይገኛቸዋል።

በዚህ መሠረት፡ እንደምሥጢረ ሥላሴ ኹሉ፡ ከኅብረ ቀለማቱ
የተነሣ፡ ሦስትነት ያለው፡ ይህ ሰንደቅ ዓላማ፡ አንድ መኾኑ፡ የሦስቱ የኖኅ
ልጆች ዘር ተዋሕዶ፡ አንድ ከኾነበት፡ ከግንዱ ከመልክ ጼዴቅ የወረደው፡
ኢትዮጵያዊው ሰውነት፡ ሦስቱ ነገዶች ተዋሕደው፡ አንድ የኾኑበት አካል
ለመኾኑ ምልክት ነው።

ጥያቄ፡- ቀደም ብለህ፡ እንደጠቀስሁልን፡ እንደ“ማርያም መቀነቱ”፡
እኛን፡ ኢትዮጵያውያንን፡ ከኖኅ ዜና መዋዕልና ከቃል ኪዳኑ ዝክረ ነገር ጋር
የሚያስተሳሰሩን ሌሎች ትውፊታዊ ነገሮች ይኖሩን ይኾን? ካሉ፡ እዚህ ላይ
ብትነግረን?

መልስ፡- ኢትዮጵያውያን፡ ከኖኅና ሥራዎቹ ጋር ያላቸውን የቅርብ
ግንኙነት ለማረጋገጥ፡ በተጨማሪም በገሃድ ከሚመሰክሩት፡ ከዘር ሓረጉና
ከነገድ ውሕደቱ፡ ከሰንደቅ ዓላማውና ከሌሎቹ የቃል ኪዳኑ ሕያዋን ፍሬዎች
በቀር፡ የሚጠቀሱ አንዳንድ የትውፊት ቁም ነገሮችም አሉ።

ከእነዚህ መካከል፡ አባታቸው ኖኅና እናታቸው ሚስቱ ጎይክል፡
ሦስቱ ልጆቹ፡ ሴም፡ ካምና ያፌት፡ ከእየአንዲቷ ሚስቶቻቸው ጋር
ተወልደው ያደጉባትና የኖሩባት ምድር፡ እግዚአብሔር፡ አዳምንና ሔዋንን
ፈጥሮ ያወረሳቸው “ጉነት” የነበረችባት፡ ጓላ፡ በመልክ ጼዴቁ “ኢትዮጵያ”፡
“ኢትዮጵያ” የተባለችው አገር መኾኗን የሚያመለክተው፡ አንዱ ነው።

ኢትዮጵያ እና ኢትዮጵያዊነት

“እኔ” የምለው እኔነቴ፡ ግንወ?”

አምን! አዳምና ሔዋን ተፈጥረውባት፤ ጌናከም፡ “አካጄዱን ከእግዚአብሔር ጋር ሰላደረገ”፤ ከሞት ተሠውሮባት፡ ከነትውልደቻቸው ካለፉ በኋላ፡ በዚያ፡ በኖኅ ዘመን፡ በዓለሙ ላይ ይኖሩ የነበሩት ሰዎች፡ የኃጢአታቸው ጽዋ በመሙላቱ፡ ከሚመጣው የጥፋት ውኃ ይድኑ ዘንድ፡ መርከብ እንዲሠሩ፡ እግዚአብሔር፡ በቃሉ በተናገረ ጊዜ፡ ኖኅ ብቻ፡ የፈጣሪውን ቃል አምና፡ መርከቡን የሠራባት፤ የጥፋቱ ውኃ በመጣ ጊዜም፡ ቤተሰቡንና ፈጣሪው ያዘዘውን የፍጡር ዓይነት ኹሉ፡ በዚያች መርከብ አሣፍሮ፡ ዛሬ “የኤርትራ ባሕር” የተባለውን ሠላጤ፡ እቋርጦ በመሻገር፡ በመጨረሻው ዘመን፡ በ“ጥምቀት” የተመሰለውን ሃይማኖታዊ ጉዞ ሊጀምር፡ አግጣጫውን፡ የኢየሩሳሌም ከተማ ወደምትቁረቁርበት ሥፍራ እድርጎ የተነሣባት አገር፡ ይህችው ኢትዮጵያ መኾኗን ልታውቁት ይገባል።

በዚህ እውነታ መሠረትነት፡ የእስራኤል ልጆች፡ በእግዚአብሔር ፈቃድና ኃይል፡ በኢትዮጵያዊው ሙሴ መሪነት፡ ከግብፅ ባርነታቸው፡ ነጻ ወጥተው፡ የኤርትራን ባሕር፡ በደረቅ በማቋረጥ ያደረጉት ጉዞ፡ በኢየሱስ ክርስቶስ ለተገኘው ጥምቀት፡ የኋለኛው ምሳሌ እንደኾነ ኹሉ፤ ያም፡ በዚህ ባሕር ላይ፡ በኖኅ መርከብ የተፈጸመው ሽግግር፡ ለዚሁ፡ ለአማኖቹ ጥምቀት፡ የመጀመሪያው ምሳሌ መኾኑ ታምኖበታል። ይህንም፡ የሊቀ ሐዋርያት፡ ቅዱስ ጴጥሮስ የመልእክት ቃል፡ እንዲህ ሲል ያረጋግጠዋል፡- “ጥቂቶች፡ ማለት ሰምንት ነፍስ፡ በውኃ የጸኑበት መርከብ ሲዘጋጅ፡ የእግዚአብሔር ትዕግሥት፡ በኖኅ ዘመን በቆየ ጊዜ፡ ቀድሞ አልታዘዙም፤ ይህም ውኃ ደግሞ፡ ማለት ጥምቀት፡ ምሳሌው ኾኖ፡ አኹን ያድነናል።”

በመጨረሻም፡ መርከቡ፡ በአራራት ኮረብታ ላይ ዐርፋ፡ ኹሉም በደህና ወርደው፡ በዚያ ሲኖሩ፡ በዕድሜ ያረጀው ኖኅ፡ ከአዳምና ሔዋን አንሥቶ፡ ከወላጆች፡ ለልጆች፡ በውርስ እየተላለፈ፡ ለእርሱ ደርሶት፡ በአደራ፡ ከአባቱ፡ ከላሚኤ የተረከበውን፡ የቅዱሱን ኪዳን ሕያው ቅርስ፡ በሥጋ ሞት ከማንቀሳቀቴ በፊት፡ ከሦስቱ ልጆቹ፡ የልጅ ልጆች፡ በተራራቀ ጋብቻ ተወልዶና “ኢትዮጲስ” ተብሎ፡ “ኢትዮጵያዊነት”ን ላስገኘው፤ ኢየሩሳሌምንም ለቁረቁረው፡ የበቃ ልጅ፡ ለቀዳማዊው “መልክ ጼዴቅ”፡ እንደአባቶቹ፡ ከአበው ዐጽም ጋር ያስረከበው መኾኑ፤ እንዲሁም፡ ከዚሁ፡ ከመልክ ጼዴቅ፡ በትውልድ የተገኙት ኢትዮጵያውያን፡ የምዝላታቸው፡ የኖኅ፡ የቅድም አያቶቻቸውም፡ የሌም፡ የካምና የያፌት ብሔረ ሙላድ (የልደት አገር)፤ የእነርሱም ዐጽመ ርስት በመኾኗ፡ ተመልሰው የገቡባት፡ ይህችው ኢትዮጵያ መኾኗን፡ ይኸው ትውፊት ያስገነዝበናል።

የ“ኢትዮጵያዊነት” ጀማሪ የኾነው፡ ቀዳማዊው መልክ ጼዴቅ ወደቁረቁራት፡ የኢየሩሳሌም ከተማ አግጣጫ፡ ኖኅ፡ ከነቤተሰቡ፡ በመርከብ ያደረገው፡ ያ፡ ሃይማኖታዊ ጉዞ፡ ኢትዮጵያውያን፡ በዘመነ ብሉይ፡ ከኢትዮጵያዊቷ ንግሥታቸው፡ ከማክዳና በዘመነ ሐዲስ ደግሞ፡ ከኢትዮጵያዊው ጃንደረባቸው፡ ከአቤሜሌክ አስቀድመውና አከታትለው ወደዚችው ከተማቸው ላደረጉትና ለሚያደርጉት ጉዞ፡ በር ከፋችና የመጀመሪያው መኾኑ፡ እዚህ ላይ ሊወላ ይገባዋል።

ምዕራፍ ፭፡ ሰባቱ ቅዱሳት ኪዳናት፡ ኹለተኛው ቃል ኪዳን፡- ኪዳነ ኖን፡
የማርያም መቀነት የኾነው፡ የብሔራዊ ሰንደቅ ዓላማችን
ዕድሜ፡ ዓላማና ምሥጢር፡፡

ደግሞም፡ በአገራቸው በኢትዮጵያ የሚኖረው ትውልድ፡ እንደዛሬው ኹሉ፡ ከሃይማኖታዊውና ከመንፈሳዊው ሥርዓት ፈጽሞ ርቆ፡ መረን በተለቀቀ ይዞታ፡ የአረማውያንንና የአሕዛብን የመሰለ፡ ወይም ያን የተከተለ፡ ሥጋዊ ተድላ ደሲታ፡ እጅግ በዝቶ በሚካኼድበት ጊዜ፡ “አረ ተዉ! ይኼ ነገር በዛ! ከመጠንም አለፈ! አይኾንም! ተመለሱ!” በሚል ሃይማኖታዊ መንፈስ፡ ብርቱ መልእክትን ለማስተላለፍ፡ ያን፡ በኖኅ ጊዜ የደረሰውን የጥፋት ውኃና ደምሳሴ በማስታወስም፡ ትውልዱን ለማስጠንቀቅ፡ “ዛሬስ፡ ‘አሥርረሽ ምቺው!’ ኾነ!” ይባላል፡፡

እውነተኛቹ ኢትዮጵያውያን፡ ይህን የሚሉት፡ በኖኅ ጊዜ፡ የእግዚአብሔርን ቃል ሰምተው፡ ከእየኃጢአታቸው፡ በንስሐ ለመመለስ፡ ወይም የሚድኑበትን መርከብ ለማዘጋጀት፡ “እምቢ!” ብለው፡ ያመቡት ወንዶችና ሴቶች፡ የጥፋቱ ውኃ፡ በአስፈሪ ማዕበልነቱ፡ እያጥለቀለቀ ሲወስዳቸው “ሃለ እንኳ፡ ዘፋኞቹ፡ ባለከበሮዋን ሴት፡ “ከመስጠማችን በፊት፡ ከበሮውን፡ ከውኃው በላይ ከፍ አድርገሽ ደልቂው!” እያሉ፡ ያንኑ የኃጢአት ጭፈራቸውን እስኪሰጥሙ ድረስ ባለማቋረጥ፡ ቀጥለውበት ስለነበረ፡ ያን፡ የማናለብኝነትና የጥጋብ ድርጊት፡ በጊዜያቸው ከሚያዩት ተመሳሳይ ኹኔታ ጋር በማነጻጸር፡ ለትውልዱ ለማዘከር ነው፡፡ በግእዝ፡ (ኹለቱም “ረ”ዎች፡ ባለመጥበት፡ ላላ ብለው ሲነበቡ)፡ “ወረረ”፡ “ወደላይ ወጣ፡ ከፍ አለ፡ በረረ!” ማለት ስለኾነ፡ “አሥርረሽ” የሚለው ቃል፡ ከዚያ ተገኝቷል፡፡

ሌላው ትውፊታዊ አነጋገር፡ “የቀራ መልእክተኛ” የሚባለው ነው፡፡ አንድ መልእክተኛ፡ መልእክቱን በጊዜው አድርሶ፡ በተፈለገውና በተጠበቀው ጊዜ ሳይመለስ ሲቀር፡ ያ ሰው “የቀራ መልእክተኛ” ይባላል፡፡ ይህም፡ ምድርን አጥለቅልቆ፡ ፍጥረቱን ኹሉ በደመሰሰው የጥፋት ውኃ ላይ ከምትንሳፈፈው፡ ከኖኅ መርከብ፡ ውኃው ጎድሎ እንደኾነ ስልሉ፡ ይመለስ ዘንድ፡ ኖኅ፡ ሰድዶት የነበረው ቀራ ሳይመለስ፡ በዚያው ቀልጦ ስለቀረ፡ ያንን የቀራውን ድርጊት፡ ከዚህኛው መልእክተኛ መዘግየት፡ ወይም መቅረት ጋር በማመሳሰል፡ ያን ለማስታወስ የሚነገር ቃል ነው፡፡ በዚህ አንጻር፡ በመልእክቱ ወይም በተልእኮው ቀልጣፋና ፈጣን የኾነውን መልእክተኛ፡ “እከሌ ርግብ ነው!” ይሉታል፡፡ እንዲህ የሚባልበትም ምክንያት፡ ከቆራው በኋላ፡ ኖኅ የላካት ርግብ፡ መጀመሪያ፡ እየዞረች ስትበር ቆይታ፡ ውኃው አለመጉደሉን ለማስታወቅ፡ ባዶዋን ስለተመለሰች፡ ከጥቂት ቀናት በኋላም፡ እንደገና ሲልካት፡ በአፏ፡ የወይራ ቀምበጥ ይዛ መጥታ፡ የመጉደሉን ምሥራች፡ ለኖኅና ለቤተሰቡ ስላደረሰች ነው፡፡

በይፋ የሚታወቁትንና ባህል ኾነው የሚነገሩትን፡ ጥቂቶችን ለመጥቀስ የህል እንጂ፡ ሌሎችም በእየመልኩ እንደሚኖሩ ይታወቃል፡፡

ኢትዮጵያ እና ኢትዮጵያዊነት

“እኔ” የምለው እኔነቴ፡ ማነው?”

የዚህ፡ የኹለተኛው፡ የኖኅ ቃል ኪዳን ዓቢይ ቁም ነገር፡ ፍሬያማ በኾነ መንገድ ተያይዞ፡ በበለጠ ሊጠናከርና ሊለመልም ችሏል፡ ይኸውም፡ እግዚአብሔር፡ በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ ቃል፡ መጀመሪያ፡ በአዳምና በሔዋን የዘር መሠረትነት ተክሎና አብቅሎ፡ በመጨረሻ፡ በራሱና በድንግል ማርያም የፍሬ ጉልላትነት፡ ለፍጹሙ ጣፋጭነትና ዘለዓለማዊነት ላበቃው “ኢትዮጵያዊነት”፡ ግንድ ከኾነው፡ ከመልክ ጼዴቅ ጋር ባደረገው፡ በሦስተኛው ቃል ኪዳን ነው፡፡ እርሱም፡ ቀጥሎ ባለው ርእስ ሥር፡ ሰፋ ባለ ሓተታ ተብራርቶ ቀርቧል፡፡

ጥያቄ፡- “ታዲያ፡ እኛስ፡ በኢትዮጵያዊነታችን፡ ይህን ቃል ኪዳን አክብረን ፈጽመናልን?”

መልስ፡- ይህም፡ እናንተው ራሳችሁ፡ ለእየራሳችሁ፡ የምትመልሱት ጥያቄ ነው፡፡

ሦስተኛው ቃል ኪዳን፡ ኪዳን መልክ ጼዴቅ፡፡

ጥያቄ፡- የሚቀጥለው ሓተታ፡ “ኪዳን መልክ ጼዴቅ” ስለተባለው፡ ስለሦስተኛው ቃል ኪዳን መኾኑ አይደለም? ከኾነ፡ ልንሰማው ተዘጋጅተናልና፡ እስኪ አሳውቀን?”

መልስ፡- አዎን! እግዚአብሔር፡ ሦስተኛውን ቃል ኪዳኑን፡ እውን አድርጎ ሊፈጽምበት የመረጠው ሰው፡ መልክ ጼዴቅ ነው፡፡ ግእዛዊው ስሙ፡ “የእውነት ንጉሥ” ወይም “እውነተኛው ንጉሥ” ተብሎ ይተረጉማል፡፡ እግዚአብሔር፡ ከመልክ ጼዴቅ ጋር ያደረገው፡ ይህ፡ ሦስተኛው ቃል ኪዳን፡ “ኪዳን መልክ ጼዴቅ” ተብሎ፡ በመሰበ ወርቅና በጽዋ በሚቀርበው፡ የኅብስትና የመጠጥ ቁርባን ምልክትነት ይታወቃል፡ ጎብስተ አኩቲትና ጽዋን በረከት ይባላል፡፡

ራሱን፡ “የሰው ልጅ” እያለ የሚጠራው፡ የእግዚአብሔር ልጅ የኾነው፡ ዘለዓለማዊው ካህንና እውነተኛው ንጉሥ፡ ኢየሱስ ክርስቶስ፡ በመጨረሻው የሕይወት ዘመን እስኪገለጥ ድረስ፡ “መልክ ጼዴቅ” እና “ንጉሥ ሳሌም”፡ የልዑል እግዚአብሔር ካህንና የሰላም ንጉሥ፡ በሚል ስያሜ፡ የእርሱ ምሳሌ ኾና፡ በምድር ላይ የሚታይ፡ እንደ ደግ ሰው፡ ከኖኅ ዘመን እንሥቶ፡ በሰዎች መካከል፡ በተከታታይ፡ በኢየሩሳሌም፡ እየተወየመ ይኖር ነበር፡፡ ስለዚህ ስምና ስለተሟላው ሰው፡ በቅዱሳን መጻሕፍት፡ በመጀመሪያው፡ የብሉያቱ ክፍል የሚነበበው ቃል፡ እንዲህ ይላል፡-

ምዕራፍ ፭፡ ሰባቱ ቅዱሳት ኪዳናት፤
ሦስተኛው ቃል ኪዳን፡- ኪዳነ መልክ ጼዴቅ፡፡

“መልክ ጼዴቅ፡ ኅብስተ አኩቲትንና ጽዋዓ በረከትን አመጣ፤ ይህም ሰው፡ የልዑል እግዚአብሔር ካህንና የሳሌም ንጉሥ ነው፤ አብራምንም ባረከው፤ እንዲህም አለው፡- ‘አንተ፡ ሰማይንና ምድርን ለፈጠረ፤ ለልዑል እግዚአብሔር፡ የተባረከህ ነህ፤ ጠላቶቻህን፡ በእጅህ የጣለህ እግዚአብሔር፡ የተመሰገነ ነው፡፡’ አብራምም፡ ከህብቱ ሹሉ፡ ከአሥር አንድ አውጥቶ፡ ለመልክ ጼዴቅ ሰጠው፡፡” ደግሞም፡ ከመጨረሻው፡ ከሐዲሳቱ ክፍል፡- “መልክ ጼዴቅ፡ የሳሌም ንጉሥ፤ የእግዚአብሔርም ካህን ነበረ፡፡ አብርሃም፡ ነገሥታቱን ወግቶ በተመለሰ ጊዜ፡ የተቀበለው፤ የባረከውም፡ ይህ፡ መልክ ጼዴቅ ነው፤ አብርሃምም፡ ካለው ሹሉ፡ ከአሥር አንድ ሰጠው፡፡ መጀመሪያ፡ የሰሙ ትርጓሜ፡ ‘የጽድቅ ንጉሥ’፡ ማለት፡ ‘የእውነት ንጉሥ’፤ ቀጥሎ፡ ‘የሳሌም ንጉሥ’፡ ማለት፡ ‘የሰላም ንጉሥ’ ነው፡፡ ‘አባት እናት አለው!’ ብሎ የተናገረለት የለም፤ ‘ይህን ጊዜ ተወለደ፤ ይህን ጊዜ ሞተ!’ አልተባለም፡፡ ከህነቱ፡ የእግዚአብሔር ልጅ ምሳሌ ሾኖ፡ ለዘለዓለም ይኖራል፡፡ የአባቶች አለቃ የሚሾን አብርሃም፡ የተሻለ ከሾነው ህብቱ ሹሉ፡ ከአሥር አንድ አውጥቶ የሰጠው፡ የዚህ ሰው ክብሩ፡ ምን ያህል ታላቅ እንደነበረ፡ እስኪ ተመልክቱ!” ይላል፡፡

በዚህ የእግዚአብሔር ቃል መሠረት፡ በመጠሪያ ስሙ፡ “ኢትዮጵስ”፤ በማዕርግ ስሙም፡ “መልክ ጼዴቅ” የተባለው፡ ቀዳማዊው መልክ ጼዴቅ፡ የቅዱሱ ኪዳን የመጨረሻ ማኅተም ለሾነው፡ ለክርስቶስ ቅዱስ ሥጋና ክቡር ደም፡ አርአያ ሾኖ በቆየው፡ በኅብስተና በጽዋው የቃል ኪዳን ምልክትነት፡ በእግዚአብሔር መንግሥት ውስጥ፡ ቤተ ሕዝብነትን፤ ሥልጣን ከህነትንና በትረ ምልክትና አዋሕዶ ይዞ፡ አገልግሎቱን ሲያበረክት ኖርዋል፤ ይህም አገልግሎት፡ ከትውልድ ወደትውልድ ሲተላለፍ ቆይቶ፡ በመካከለኛው መልክ ጼዴቅ አማካይነት፡ ከመጨረሻው መልክ ጼዴቅ ደርሷል፡፡

መካከለኛው መልክ ጼዴቅም፡ እንዲሁ፡ እንደመጀመሪያው፡ የተቀደሰና የበቃ ሰው ስለነበረ፡ ቀድሞ፡ ጣዖት አምላኪ ለነበረው፡ ለአብራም፡ አምልኮተ እግዚአብሔርን፤ የሃይማኖትንና የምግባርንም ሥርዓት ካስተማረው በኋላ፡ “ሰማይንና ምድርን ለሚገዛ፡ ለልዑል እግዚአብሔር፡ የተባረከህ ነህ!” ብሎ፡ አብርሃምን በመመረቅ፡ የኢትዮጵያዊነት፡ አንዱ መታወቂያ በሾነው፡ በግርዛት ምልክትነት፡ ለእውነተኛው መለኮታዊው ቃል ኪዳን ያበቃውን፡ የእግዚአብሔርን በረከት፡ በአብርሃም ላይ እንዲያድርበት አድርጓል፡፡

የመጨረሻውና አማካኛው መልክ ጼዴቅም፡ የምሕረት ጸጋውን፡ በሥጋውና በደሙ ቃል ኪዳን፡ ለፍጥረቱ ሹሉ፡ ለአንዴና ለመቼውም ጊዜ፤ ለዘለዓለሙም ሰጠ፡፡ እርሱም፡ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው፡፡

ኢትዮጵያ እና ኢትዮጵያዊነት

“እኔ” የምለው እኔነቴ፡ ማነው?”

መለኮት በተዋሐደው ትስብእቱ (በአምላካዊው ሰውነቱ) ምክንያት፡ የተስፋውና የትንቢቱ፡ የምሳሌውም ፍጻሜ፡ ዘለዓለማዊዉ ካህንና አማናዊዉ (እውነተኛው) የሰላም ንጉሥ ከኾነው፡ ከመጨረሻው መልክ ጼዴቅ በፊት ያሉት፡ እኒህ፡ የሦስቱ ሀብታት ተቀባዮች የኾኑት፡ የመጀመሪያውና የመካከለኛው መልክ ጼዴቆች (አጼዎች)፡ በመለኮታዊው መንግሥት ውስጥ፡ ቤተ ሕዝብነትን፡ ቤተ ክህነትንና ቤተ ምልክናን አዋሕዶ ለሰጣቸው፡ ለፈጣሪያቸው፡ እግዚአብሔር፡ ምስጋናቸውን ያቀርቡበት፡ ጸጋውን ይቀበሉበትና በረከቱን ያስተላልፉበት የነበረው፡ የቅዱሱ ኪዳን የዘወትር ምልክታቸው፡ የመሶቡ ኅብስትና የጽዋው መጠጥ ነበር።

ይህን፡ የቃል ኪዳን ምልክት የኾነውን፡ የመሶቡን ኅብስትና የጽዋውን መጠጥ፡ ኢትዮጵያውያን፡ ለሰብአዊ ሕይወታቸው ደኅንነትና ለማኅበራዊ ኑሮአቸው አንድነት፡ መገለጫ ይኾን ዘንድ፡ የግልና የቤተሰብ፡ የማኅበርና የኅብረተሰብ፡ የሃይማኖትና የአገር በዓሎቻቸውን ያከብሩበታል።

እርሱንም፡ “ጠበል ጠዲቅ”፡ ማለትም፡ “ጸበለ መልክ ጼዴቅ”፡ “የመልክ ጼዴቅ በረከት” እያሉ፡ ዳቦውን በመሶብ፡ መጠጡን በጽዋ አዘጋጅተው በማቅረብ፡ ያንንም፡ በጥልቅ ሃይማኖታዊ ስሜት ኾነው፡ በእግዚአብሔር ስም፡ ጸሎት አድርገው በመሳተፍ፡ ምስጋናቸውን ያቀርቡበታል፤ መንፈሳዊና ሥጋዊ በረከትንም፡ ከእርሱ ይቀበሉበታል።

በእየበዓላቱ፡ በእየጽዋ ማኅበሩና በእየድግሡ ላይ ከሚያቀርቡት በቀር፡ ልጅ ሲወለድ፡ “የአራስ ጥሪ”፡ ለሠርግ በዓል፡ “የስም ማውጫ”፡ የሙታን ቀብር ሲፈጸም እንኳ፡ “የእንባ ማድረቂያ” በሚል ስያሜ፡ ኅብስቱን፡ በመሶብ፡ መጠጡን፡ በጽዋ አቅርበው፡ ሥርዓቱን ያከናውኑበታል፤ ያከብሩበታል። በዚህ መልክ፡ ቃል ኪዳኑን፡ ሕያው አድርገውት ይኖራሉ።

በዚያ ሃይማኖታዊና ማኅበራዊ ሥርዓት ላይ የተገኘው እያንዳንዱ ሰው፡ ከዚያ አንድ ኅብስትና አንድ ጽዋ፡ ድርሻውን ይሳተፋል። ይህ አድራጎት፡ ልዩ ምክንያት ባለው፡ በእያንዳንዱ ማኅበራዊ ስብሰባ ላይ ተሳታፊዎች የኾኑት ኹሉ፡ በእውነት አንድ መኾናቸውንና ስብሰባው በሚመለከተው ግለሰብ፡ ቤተሰብ ወይም ኅብረተሰብ ላይ ሊደርስ በሚችለው፡ በማናቸውም ዓይነት ዕድል ውስጥ ተካፋይ ለመኾን ያላቸውን ቁርጠኛነት ለማሳየት የሚፈጸም ሥርዓት ነው።

ኢትዮጵያውያን፡ ይህን ሥርዓት ሳያቋርጡ እየፈጸሙ የሚኖሩት፡ መልክ ጼዴቅ፡ ለሥጋዊዉ የኢትዮጵያዊነት ትውልዳቸው፡ ግንዱ አባታቸው በመኾኑ ብቻ ሳይኾን፡ ከእግዚአብሔር፡ በቃል ኪዳን ለተቀበላቸው፡ ለመንፈሳዊያኑ ጸጋዎች፡ የእርሱ፡ ቀጥተኛ ወራሾች መኾናቸውንም ለማስታወስና ለማረጋገጥ ነው።

ጥያቄ፡- “ኢትዮጲስ” የተባለው፡ ቀዳማዊው መልክ ጼዴቅ፡ ከሦስቱም የኖኅ ልጆች፡ ማለትም፡ ከሴም፡ ከካምና ከያፌት ነገዶች ከተዋሐደው፡ አንድ ዘር የተወለደውና ለ“ኢትዮጵያዊነት” ዛፍ፡ ግንድ ሊኾን የቻለው፡ እንዴት ነው? ተጨማሪ ማብራሪያ ብትሰጠን?

**ምዕራፍ ር፩፤ ሰባቱ ቅዱሳት ኪዳናት፤
ሦስተኛው ቃል ኪዳን፡- ኪዳነ መልክ ጼዴቅ፡፡**

መልስ፡- ኖገና ሦስቱ ልጆቹ፡ ሴም፥ ካምና ያፌት፡ ካምን እማካይ አድርገው፡ ወንዶችና ሴቶች ልጆቻቸውን፡ ከዚያም፡ የልጅ ልጆቻቸውን፡ አራርቀው በማጋባታቸው፡ የሦስቱ ነገዶች የዘር ውሕደት ያስገኘውና የመጀመሪያው ኢትዮጵያዊ ዘር የኾነው፡ “ኢትዮጲስ” የተባለው፡ መልክ ጼዴቅ ተወለደ፡፡ ይህም ሲብራራ፡ እንዲህ ነው፡- ካም፡ ከአንዲት የሕግ ሚስቱ፡ ወንዶችና ሴቶች ልጆችን ወለደ፡፡ በአንድ በኩል፡ ትልቁ የካም ልጅ፡ አጎቱ ሴም፡ ከአንዲት የሕግ ሚስቱ ከወለዳቸው ወንዶችና ሴቶች ልጆች መካከል፡ ትልቁን ልጅ አግብቶ፡ ወንዶችንና ሴቶች ልጆችን ወለደ፡፡

በኹለተኛው በኩል ደግሞ፡ ትንሹ የካም ልጅ፡ አጎቱ ያፌት፡ ከአንዲት የሕግ ሚስቱ ከወለዳቸው ወንዶችና ሴቶች ልጆች መካከል፡ ትንሿን ሴት ልጅ አግብቶ፡ ወንዶችንና ሴቶች ልጆችን ወለደ፡፡ ከእኒህ፡ የካምና የሴም ወንዶችና ሴቶች፡ የልጅ ልጆች መካከል፡ ትልቁ የልጅ ልጅ፡ ከካምና ከያፌት ወንዶችና ሴቶች፡ የልጅ ልጆች መካከል፡ ትልቁን የልጅ ልጅ አግብቶ፡ ወንድ ልጅን ወለደ፡፡ ይህ፡ ከእኒህ የልጅ ልጆች የተወለደው ልጅ፡ በመጠሪያ ስሙ፡ “ኢትዮጲስ”፤ ጓሳም፡ በማዕርግ ስሙ፡ “መልክ ጼዴቅ” ተባለ፡፡ “ከሦስቱ ነገዶች፡ የዘር ውሕደት የተገኘ!”፤ በሐዋርያው፡ በቅዱስ ጳውሎስ፡ ደቀ መዝሙር፡ በቀሌምንጦስ መጽሐፍም፡ “ዘእምነገዱ ለካም” የተባለው፡ ቀዳማዊው መልክ ጼዴቅ፡ ይህ ነው፡፡

ኖገ፡ ገና በሕይወተ ሥጋ እያለ፡ እንዲህ፡ የእርሱ አራተኛ ትውልድ ኾኖ የተወለደው፡ ይኸው፡ “ኢትዮጲስ” የተባለው ሰው፡ በእግዚአብሔር ወገንነቱ፡ የልዑል እግዚአብሔር ካህንና የኢየሩሳሌም ንጉሥ ይኾን ዘንድ፡ በእግዚአብሔር የተመረጠው፡ የመጀመሪያው መልክ ጼዴቅ፡ ማለትም፡ የመጀመሪያው፡ የኢትዮጵያውያን “አጼ” ኾኖ ለመቀባት በቃ! እንዲሁም፡ የሦስቱ ነገዶች የዘር ውሕደት ያስገኘው፡ የመጀመሪያው ፍሬ በመኾኑ፡ ደግሞም፡ የሦስቱ ሥልጣናት መለኮታውያን ጸጋዎች፡ የመጀመሪያው ተቀባይ በመኾኑ፡ “ኢትዮጵያዊ” ለመኾን ለሚያበቃው “ኢትዮጵያዊነት”፡ ተቀዳሚ የሌለው፡ የመጀመሪያው ሰው ኾነ፤ “ቀዳሚው መልክ ጼዴቅ” እና “የኢትዮጵያዊነት ግንድ” ሊባል የቻለውም፡ ከዚህ የተነሣ ነው፡፡

ጥያቄ፡- ይህንኑ ቀዳማዊውን መልክ ጼዴቅ፡ “ዘእምነገዱ ለካም” ያሰኘው፡ ታዲያ፡ ምንድር ነው?

መልስ፡- በዚሁ፡ በቀዳማዊው መልክ ጼዴቅ ትውልድ፡ ቀደም ብዬ እንደገለጽሁት፡ መደቡ፡ ካም በመኾኑ፡ ከመነሻው ጀምሮ፡ ከሴምና ከያፌት ይልቅ፡ የካም ድርሻ፡ ከሲሶው፡ ጥቂት ብልጫ እንዳለው፡ በቀላሉ መገመት አያዳግትም፤ ይኸውም፡ የካም ኹለት ወንዶች ልጆች፡ የሴምንና የያፌትን ሴቶች ልጆች በማግባታቸው ነው፡፡ መልክ ጼዴቅን፡ “ዘእምነገዱ ለካም”፡ ማለትም፡ “ነገዱ፡ ከካም ወገን” ያሰኘው፡ ይህ ሊኾን እንደሚችል ማስተዋል፡ ለማንም የሚከብድ አይደለም፡፡

ኢትዮጵያ እና ኢትዮጵያዊነት

“እኔ” የምለው እኔነቴ፡ ማነው?”

ጥያቄ፡- ስለመልክ ጼዴቅ፡ ማንነትና ምንነት፡ በበለጠ የሚያሳውቀንና የሚያረካውን፡ እስካሁን ከገለጽህልን ጋር፡ በተጨማሪ የምታብራራልን ነገር ቢኖር፡ ለመስማት እንፈቅዳለን።

መልስ፡- መልክ ጼዴቅ፡ ትውልዱ፡ ከካም፡ ከሴምና ከያፌት፡ ከአንዱ ብቻ ሳይኾን፡ “ኢትዮጵያዊ” ከሚያሰኘው፡ ከሦስቱም፡ የኖኅ ልጆች ዘርች፡ በጋብቻና በልደት ተዋሕዶ የተገኘ መኾኑን፡ ቀደም ብዬ ከገለጽሁላችሁ ጋር፡ ከዚህ የሚከተሉት፡ ተጨማሪ ማስረጃዎች ያረጋግጣሉ፡-

፩ኛ፡ የመጀመሪያው መልክ ጼዴቅ፡ ከአዳምና ሔዋን እርከኖኅ ተጠብቆ የቆየውን፡ የካም፡ የሴምና የያፌት የጋራ ውርስ የኾነውን፡ ፀሐም አበውንና ሌላውን ሕያው ውርስ፡ በባላደራነት፡ ከኖኅ ለመረከብ መመረጡ፡

፪ኛ፡ በመጨረሻው የሕይወት ዘመን፡ የእግዚአብሔር መንግሥት መግለጫ ከኾነውና ከሦስቱም የኖኅ ልጆች ነገዶች ዘር ከተገኘው ቤተ ሕዝብ ተወልዶ፡ ከህነትን ከምልክና ጋር አዋሕዶም ለሚቀባውና ለሚነግሠው፡ ለዘለዓለማዊው ሊቀ ካህናትና ለሰላም ንጉሥ፡ ለኢየሱስ ክርስቶስ ምሳሌ መኾኑ፡

፫ኛ፡ በዚያን፡ በቀድሞው ጊዜ፡ የዘር ሓረግ ይቁጠር የነበረው፡ ከሦስቱ ነገዶች፡ በአንደኛው ብቻ ሲኾን፡ እርሱ ግን፡ ከአንዱ ነገድ ብቻ ሳይኾን፡ ከሦስቱም ነገዶች ስለተወለደ፡ “አባትና እናት፡ የትውልድም ቁጥር የሉትም!” መባሉ፡

፬ኛ፡ ወንጌላውያኑ ማቴዎስና ሉቃስ፡ እርሱ፡ ምሳሌው የኾነለትን፡ የአማናዊዉን መልክ ጼዴቅ፡ የኢየሱስ ክርስቶስን የትውልድ ሓረግ ሲጽፉ፡ የገለጹት፡ አይሁድን በመፍራት፡ እውነተኛውን፡ የእናቱን የድንግል ማርያምን ወገን አለመኾኑ፡ ነገር ግን፡ የዕብራውያንን ልማድ ተከትለው፡ በዮሴፍ በኩል ያለውን ብቻ መዘርዘራቸው፡ በዚያ ዝርዝራቸውም፡ ሐዋርያው፡ “አባትና እናት፡ የትውልድም ቁጥር የሉትም!” ያለውን በማብራራት፡ ኢየሱስ ክርስቶስ፡ ከሦስቱም የኖኅ ልጆች የተወለደ መኾኑን መግለጣቸው፡ በዚህ በኢየሱስ ክርስቶስ የትውልድ ሓረግ፡ የመልክ ጼዴቅም ትውልድ፡ በዝርዝር መታወቁ፡

፭ኛ፡ የአዲስ ኪዳን “አቤሜሌክ” የተባለው፡ ያ፡ ኢትዮጵያዊ ጃንደረባ፡ በእግዚአብሔር መንፈስ ተመርቶ፡ “ትውልዱንስ ማን ይናገራል?” የሚለውን፡ የነቢዩን፡ የኢሳይያስን ቃል ጠቅሶ በማንበቡና የዚህንም ምሥጢር፡ ሐዋርያው ፊልጶስ፡ በመንፈስ ቅዱስ ተልክ የተረገመለት በመኾኑ፡ ያ፡ “አባትና እናት፡ የትውልድም ቁጥር የሉትም!” የተባለለት መልክ ጼዴቅና እርሱ፡ ምሳሌው የኾነለት፡ ኢየሱስ ክርስቶስ፡ ትውልዳቸው ምን እንደኾነ፡ በኢትዮጵያዊው ጃንደረባ፡ በ“አቤሜሌክ” ማንነት መከሰተ፡

ምዕራፍ ፩፤ በባቱ ቅዱሳት ኪዳናት፤
ሦስተኛው ቃል ኪዳን፡- ኪዳን መልክ ጺዴት።

፩ኛ፡ ከኢትዮጵያውያን መሪዎች መካከል፡ እንደርሱ፡
እንደመልክ ጺዴት፡ “ክህኑ ንጉሥ” ወይም፡ “ፋሱ ንጉሥ” [Prester Jan]
እየተባሉ፡ በእግዚአብሔር መንግሥት ሥር፡ ቤተ ሕዝብነትን፡ ሥልጣን
ክህነትንና በትረ ምልክናን አጣምረው፡ ሦስቱንም አገልግሎት ይሰጡ የነበሩ
“አጼዎች” መኖራቸው።

፪ኛ፡ ኢትዮጵያውያን፡ ከጥንት ጀምረው፡ የእርሱን፡
የአባታቸውን ፈለግ በመከተል፡ የቃል ኪዳን ምልክት የኾነውን፡ የመሳሉን
ኅብስትና የጽዋውን መጠጥ ሥርዓት፡ በጠበል ጠዲት ተክተው፡ እስከዛሬ
የሚፈጽሙ መኾናቸው ናቸው።

“ኢትዮጲስ” ከሚለው መጠሪያ ስሙ፡ ‘ኢትዮጵያ’ የሚለውን ስያሜ፡
‘መልክ ጺዴት’ ከሚለው የቃል ኪዳን ስሙም፡ የቅዱሱ ኪዳን
‘ኢትዮጵያዊነት’ን በማውረሱ፡ ቀዳማዊው መልክ ጺዴት፡ ከነቃል ኪዳን፡
የ‘ኢትዮጵያዊነት’ ግንድ ኾኗል!” ያሰኘው፡ ይህ ነው።

ይህ ቃል ኪዳንና ባለቃል ኪዳን፡
ለ“ኢትዮጵያዊነት” ግንድ ስለመኾኑ።

ጥያቄ፡- “ኢትዮጵያዊነት”፡ ከመልክ ጺዴትና ከቃል ኪዳን ጋር ያለውን
መሠረታዊ አንድነትና ግንኙነት፡ እዚህ ላይ፡ አጠናክረህና አስፋፍተህ
ብታሰረዳን?

መልስ፡- “ኢትዮጵያዊነት”፡ በእግዚአብሔር ተመሥርቶ፡ ለሰው ልጆች
ኹሉ፡ በጸጋ የተሰጠ፡ የአንድነትና የሦስትነት ምሥጢረ ተዋሕዶ የሠመረበት
ህልውና ነው። አንድነቱ፡ ራሱ፡ “ኢትዮጵያዊነት” ሲኾን፡ ሦስትነቱ ደግሞ፡

፩ኛ፡- የእግዚአብሔር የኾነው የሰው ዘር፡

፪ኛ፡- የእግዚአብሔር የኾኑት ቅዱሳት ኪዳናትና

፫ኛ፡- የእግዚአብሔር የኾነችው መንግሥት

የተዋሐዱበት መኾኑ ነው።

ይህም ሲተነተን፡ በዘር፡- ሦስቱ፡ የኖኅ ልጆች፡ ማለትም፡ የሴም፡
የካምና የያፌት ነገዶች የተዋሐዱበት፡ በኪዳን፡- ሦስቱ፡ የእግዚአብሔር
ኪዳናት፡ ማለትም፡ ኪዳን ልቦና፡ ኪዳን አሪትና ኪዳን መንፈስ ቅዱስ
የተዋሐዱበት፡ በመንግሥት፡- ሦስቱ፡ የአስተዳደር ዘርፎች፡ ማለትም፡ ቤተ
ሕዝብ፡ ቤተ ምልክናና ቤተ ክህነት የተዋሐዱበት ኾኖ ይገኛል።

“ኢትዮጵያዊነት” ይህ ከኾነ፡ እነዚህን፡ የአንድነትና የሦስትነት
ጸጋዎች ይዞ፡ በምድር ላይ፡ በሰዎች መካከል የተወለደ፡ እንደ ሕያው ሰብአዊ
አካል፡ ለመጀመሪያ ጊዜ ተገለጸ! የዚህም ስሙ፡ መጠሪያ ስም፡ “ኢትዮጲስ”፡
የሥልጣን ስሙም “መልክ ጺዴት” የኾነው ነበር።

ኢትዮጵያ እና ኢትዮጵያዊነት

“እኔ” የምለው እኔነቴ፡ ማንው?”

ለኢየሱስ ክርስቶስ፡ ምሳሌውና ጥላው ኾኖ በቅድሚያ የተገለጸው፥ እንዲሁም፡ የሴም፥ የካምና የያፌት ትውልዶች ከተዋሐዱበት፡ ከሥሉሱ ዘር በመብቀል፡ የኖላን ግንድ መልሶ አስገኝቶ፡ አንድ ካደረገው ማሕፀን የተወለደው፡ ይኸው መልክ ጼዴቅ፡ በምድር ላይ ለተመሠረተውና ሦስቱን አፋይነት፡ ማለትም፡ ቤተ ሕዝቡን፥ ቤተ ምልክናውንና ቤተ ክህነቱን ይዛለም ትገኘው፡ ለእግዚአብሔር መንግሥት፡ ሕያው ማደራያ፥ አካላዊ መገለጫና አማካኝ ምልክት ኾኖ ሲታይ እንደኖረ፡ ቅዱሳት መጻሕፍት መዝግበውት ይናገራሉ።

ይኸውም፡-

፩ኛ፡- የእግዚአብሔር፡ የቃል ኪዳን ወገን ለመኾን ለሚያበቃው፡ ለኢትዮጵያዊው ሰውነት፡ የዘር ግንድ በመኾን፡ የቤተ ሕዝብን፥

፪ኛ፡- “የልዑል እግዚአብሔር ካህን” በሚል ማዕርግ ተሠይሞ፡ የቤተ ክህነት፤

፫ኛም፡- “እውነተኛው የሳሌም (የሰላም/የኢየሩሳሌም) ንጉሥ” ተብሎ በመቀባት፡ የቤተ ምልክናን ባለመብትነትና ባለቤትነት፡ ባጠቃላይ፡ ለሰው ልጆች ኹሉ፥ በተለይም፡ ቃል ኪዳንን እምነው ለተቀበሉት ኢትዮጵያውያን ለማቀዳጀት የሚያበቃውን ጸጋ ያስገኘ፡ ይኸው መልክ ጼዴቅ መኾኑን እያረጋገጡ ያበሥራሉ። “ሳሌም”፡ የሚለው፡ የግእዙ፡ የቃል ለቃል ትርጉም፡ “ሰላም” ማለት ሲኾን፡ “ኢየሩሳሌም” ወይም፡ “ሀገረ ሰላም” የሚለው ስያሜ፡ ከዚያ ተገኝቷል።

ስለዚህ፡ ኢትዮጵያውያን፡ “የኖላ ሦስት ልጆች፡ የየነገዳቸውን ስም እንደያዙ፡ ምድርን በመከፋፈላቸውና በእየትውልድ ሐረጋቸው ተሠራጭተው፡ በመበርከታቸው፡ በሦስት ታላላቅ ቅርንጫፎች የተለያየው፡ የሰው ዘር፡ በመልክ ጼዴቅ ትውልድ በተመሠረተው፡ በኢትዮጵያዊው ሰውነት መገኘት፡ እንደገና ተዋሕዶ፡ አንድ ሊኾን ቻለ!” ብለው፡ እውነተኞቹ፡ የኖላ ልጆች፡ እነርሱ ለመኾናቸው፡ ያላቸውን እምነት፡ አብራርተው ያስረዳሉ።

በብሉይ ኪዳን ውስጥ የተጠቀሱት፡ ሦስቱ ታላላቅ የዓለም ነገዶች፡ በእየራሳቸውና በእየወገናቸው ተለያይተው፡ ጥቁሩ፡ “እኔ፡ ‘ካማዊ ነኝ!’፥ ቀዶ፡ “እኔ፡ ‘ሴማዊ ነኝ!’”፥ ነጩ፡ “እኔ፡ ‘ያፌታዊ ነኝ!’” ሲል፡ “ጠይሙ፡ ኢትዮጵያዊው” ግን፡ የአንዱ ነገድ ብቻ ሳይኾን፡ የካም፥ የሴምና የያፌት፡ የሦስቱም፡ ዋናዎቹ፡ የዓለም ነገዶች የተዋሐዱበት ዘር መኾኑን በማረጋገጥ፡ “እኔማ፡ ካማዊም፥ ሴማዊም፥ ያፌታዊም ነኝ!” ስለሚል፡ እነሆ፡ የኖላ፡ የሰውነት አካል፡ እንደገና ተዋሕዶ የታየበትና ከኖላ የተገኘው፡ የመጀመሪያው ልጅነት፡ በመልክ ጼዴቅ ሰውነት፡ ተመልሶ የተመሠረተበት ትውልድ፡ ይህ፡ “ኢትዮጵያዊው ዘር” ኾነ!

ኢትዮጵያዊው ሰውነት፡ ምንም እንኳ፡ ለሦስቱ መሠረታውያን የዘር ቅርንጫፎች፡ እውነተኛ ውሕደት፡ በአኹኑ ጊዜ፡ ቊጥሩ፡ በመጠነኛ ብዛት፡ የሚታይ መስሎ ቢታይም፡ የኋላ ኋላ፡ በሥጋዊው ሳይኾን፡ በመንፈሳዊው መልኩና ጠባይ፡ ዓለምን አጥለቅልቆና ከጥፋት ድኖ፡ ምድርን የሚወርሰው፡ ይኸው፡ “ኢትዮጵያዊው ሕዝብ” መኾኑ ይታመናል።

ምዕራፍ ፭፤ ሰባቱ ቅዱሳት ኪዳናት፤
ሦስተኛው ቃል ኪዳን፡- ኪዳነ መልክ ጼዴት፤
ይህ ቃል ኪዳንና ባለቃል ኪዳን፡ ለ“ኢትዮጵያዊነት” ግንድ ስለመሆኑ።

ለዚህ እውነታ፡ ከሰው ዕቅድና ተጥጥር ውጭ በሆኑ፡ የተፈጥሮ ግፊቶች፣ እንዲሁም፡ ከዓቅም በላይ በሆኑ፡ የታሪክ ድርጊቶች ተጽዕኖ፡ እስከዛሬና አኹንም፡ በብዙዎች የዓለም ሕዝቦች ዘንድ፡ በእየአሁን፡ በተለይ፡ ይህ ሹኔታ፡ ጎልቶ በሚታይበት፡ “እሜሪካ” በሚባለው፡ በአዲሱ የምዕራብ ምድር፡ በመካከሪኛ ላይ ያለው፡ የሰው ዘር መካለስና የነገዶች መደበኛነት፣ ከዚህም የተነሣ፡ በማኅበራዊው ኑሮ በኩል፡ የተገኘው እኩልነትና የህብት ብልጽግና፡ ወደፊት፡ “ዓለም አቀፍ ይኸናል!” ተብሎ ለሚታመንበት፡ ለ“ኢትዮጵያዊነት” መስፈን፡ ግዙፍ ማስረጃ ነው። ይህ እውነታ፡ በአንድ ኢትዮጵያዊ ቤተሰብ ውስጥ በሚወለዱት ልጆች፣ የመልክ ቀለምና የፀጉር ዓይነት፣ የአካል ቅርጽና የሙያ ዝንባሌ መለያየት ላይ ሳይቀር ጎልቶ ይታያል፤ ተረጋግጦም ይታወቃል።

“ኢትዮጵያ ታበጽሕ እደሂ፤ ገብ እግዚአብሔር!”፡ ግለትም፡ “ኢትዮጵያ፡ እጆቿን፡ ወደእግዚአብሔር ትዘረጋለች!” ተብሎ የተነገረው የነቢያት ቃል፡ ለአንዱ የካም፣ ወይም፡ የሴም፣ ወይም፡ የያፌት ነገድ ብቻ ሳይኾን፡ “ኢትዮጵያ” በሚለው፡ ሦስቱንም ነገዶች በሚያዋሕደው ስያሜ በመጠቀም፡ የእግዚአብሔር ወገን ለኾነው፡ ለመላው የሰው ዘር መኾኑን፡ የትንቢቱን ቃል መፈጸም ያስረዳል።

ጥያቄ፡- ኢትዮጵያውያን፡ ከጥንት ጀምሮ፡ ወደኢየሩሳሌም የሚያደርጉት፡ የምናፎ፣ የመሳለምና የጉብኝት ጉዞ፣ በመጨረሻም፡ በዚያው በኢየሩሳሌም የመኖር ጽኑ ፍላጎታቸው፡ መንገዳቸው፡ ይኸው፡ የመልክ ጼዴት ነገር መኾኑን፡ እስካኹን፡ ከአንተ ያገኘነው ሐተታ ያመለክተናል፤ ልክ ነን?

መልስ፡- አዎን! ከመልክ ጼዴት ዘመን አንሥቶ፡ በኢየሩሳሌም ከተማ ታውቆና ጸንቶ ከኖረው፡ የኢትዮጵያውያን ህልውና፣ እንዲሁም፡ የትውልድ ግንደቻቸው የኾኑት፡ እዳምና ሔዋን ከተፈጠሩበት፡ የኢትዮጵያ ምድር፡ በኖኅ መርከብ የተጀመረው፡ ወደኢየሩሳሌም የሚያደርጉት ሃይማኖታዊ ጉዞ፡ እስከአኹን ድረስ ሳይቋረጥ እንደቀጠለ፡ እነሆ ይታያል። የዛሬዎቹ ኢትዮጵያውያን፡ በግልና በማኅበር የሚፈጽሙት፡ ይህን የመሰለው የምእመናን ጉዞ፡ እየጨመረና እየተጠናከረ ማደጉን፡ ከ፱ ዓመታት በፊት ጥቂቶች ኢትዮጵያውያን፣ የዚህ መጽሐፍ አዘጋጅና ባለቤቱ ጭምር፡ በመተባበር ያቋቋሙትና እየሠራ የሚገኘው፡ “የኢየሩሳሌም መታሰቢያ ድርጅት”፡ ለዚህ ሕያው ትውፊት (ቋሚ ባህል)፡ አንዱ ማስረጃ ነው።

የዚህን እውነታ ጥንታዊነት በበለጠ ለማረጋገጥ፡ ገናና ሰማቸው፡ እንደደማቅ ከዋክብት፡ በቅዱሳት መጻሕፍት ውስጥ ሲያበራ የሚኖረውንና ለኢትዮጵያዊነት ሃይማኖት፡ አንጸባራቂ አርአያነት ያላቸውን፡ ሽላት ባለዝናዎች፡ እዚህ ላይ ማንሣት ተገቢ ይኸናል።

ኢትዮጵያ እና ኢትዮጵያዊነት

“እኔ” የምለው እኔነቴ፡ ማነው?”

እነርሱም፡ ከጥንት፡ “ኢትዮጵያ” በተባለው በቀዳማዊው መልክ ጼዴቅ በተመሠረተውና ከዚያ ሲያያዝ በቀጠለው፡ በአንዱ ተከታይ የኢትዮጵያ ሥርወ መንግሥት ሓረግ ውስጥ፡ ሃይማኖትን ተራ ይዛ፡ በዘመነ ብሉይ፡ “የላባ ወይም የዓቤብ ንግሥት” የተባለችው፡ ኢትዮጵያዊቷ ማክዳ እና “አቤሜሌክ” የሚባለው፡ የዘመነ አዲስ ኪዳን ኢትዮጵያዊው ጃንደረባ ናቸው፡፡ እኒህ፡ ሹለት፡ ስመ ጥሩ ኢትዮጵያውያን፡ መለኮታዊው ዕቅድ በእነርሱ እንዲፈጸም፡ ራሳቸውን በፍጹም ፈቃደኛነት ያቀረቡ ከመኾናቸው ጋር፡ በኖሩባቸው የተለያዩ ዘመናት፡ የአራቱና የክርስትናው እምነቶች፡ በእነርሱ ጽኑ ድልድይነት፡ ወደኢትዮጵያ እንዲገቡ አድርገዋል፡፡

ኢትዮጵያውያን፡ ዘመን ከማይወሳበት ጊዜ አንሥቶ፡ የልባቸው ሥር ስለኾነችው፡ ስለኢየሩሳሌም ከተማ ያላቸው፡ የጠበቀ ጭንፈላዊና ሥጋዊ ፍቅር፡ የጎላና የፈካ መኾኑን፡ የእነዚህ፡ የሹለት ግለሰቦች፡ የዜና መዋዕል ተጨባጭ ድርጊቶች አጉልተው ከማሳየታቸው ጋር፡ ለኢትዮጵያዊነት ሃይማኖታቸው፡ ግንድ ከኾነው፡ ከመልክ ጼዴቅ የተነሣ፡ “ኢየሩሳሌም፡ ብሔረ መላዳችን (የልደት ቦታችን) ናት” የሚለውን እምነታቸውንም ያጸኑታል፡፡

የዚህ እምነታቸው እውነትነት፡ “የእግዚአብሔር ከተማ [ኢየሩሳሌም] ሆይ! እርሱ ሰላንቺ ያደረገው ነገር ዕፁብ ድንቅ ነው፤ ፍልስጥኤምና ጢርሱ፡ የኢትዮጵያም ሕዝብ፡ በዚያ ተወለዱ!” ባለው፡ በመዝሙረ ዳዊት ቃል ተረጋግጧል፡፡

የመልክ ጼዴቅና የኢየሱስ ክርስቶስ መመላለል፡ በኢትዮጵያዊነት ምሥጢር፡፡

ጥያቄ፡- ስለመልክ ጼዴቅ እውነተኛ ማንነትና ለኢየሱስ ክርስቶስ ቀዳሚ ምሳሌው ስለመኾኑ፡ ለዚህም መመላለል፡ አብነቱ፡ “ኢትዮጵያዊነት” ሊኾን ስለመቻሉ ምሥጢር፡ እዚህ ላይ አያይዘህ፡ በበለጠ ልታብራራልን የሚገባ ይመስለናል፡፡

መልስ፡- ቀደም ብዬ፡ በእየአጋጣሚው እንደጠቃቀስሁኋል፡ እግዚአብሔር፡ የመንግሥቱ ሦስት ዘርፎች የኾኑት፡ የቤተ ሕዝብ፡ የቤተ ክህነትና የቤተ ምልክና ሥልጣናት፡ በሦስተኛው ቃል ኪዳን አማካይነት፡ ከመልክ ጼዴቅ ሰውነት ሠርፀውና በእርሱ ገዝፈው፡ በሕያውነት እንዲገለጹ አደረገ፡፡

ይህ መልክ ጼዴቅ፡ በመለኮታዊው ጸጋና ሢመት፡ የተቀዳጀው የክብር ማዕርግ፡ የቱን ያህል ታላቅ መኾኑ፡ ገሃድ በኾነው አምላካዊ ድርጊት ተመስክሮዋል፡ ይኸውም፡ ለዕብራውያን፡ የትውልድ አባትና ለይሁድና ሃይማኖት ግንድ የኾነውን፡ የሚቀጥለውንም መለኮታዊ ቃል ኪዳን፡ ከፈጣሪው ጋር ለመፈጸም የተጠራውን፡ አብርሃምን የሚያህል ሰው፡ አስተምሮ ለመባረክ፡ በእግዚአብሔር ፈቃድ በመታዘዙ ነው፡፡

ምዕራፍ ፩፤ ሰባቱ ቅዱሳት ኪዳናት፤
ሦስተኛው ቃል ኪዳን፡- ኪዳን መልክ ጺዴት፤
የመልክ ጺዴትና የኢየሱስ ክርስቶስ መመሳሰል፡ በኢትዮጵያዊነት ምሥጢር።

ምሳሌው ኾኖ ቀድሞት እንደተገለጸው፡ እንደመልክ ጺዴት ኹሉ፡ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም፡ ከሦስቱ የኖኅ ልጆች፡ ከካም+ ከሌምና ከያፌት ዘርች ውሕደት፡ በሰውነት ስለተወለደ፡ የቅዱሱ ኪዳን ሕዝባዊነቱን፡ ካህንነቱንና ንጉሥነቱን በማሳየት፡ ራሱ፡ ዘለዓለማዊውና ፍጹሙ ኢትዮጵያዊ መኾኑን፡ አረጋግጧል። ይህን መለኮታዊ እውነት፡ ወንጌላውያኑ፡ ማቴዎስና ሉቃስ፡ በእየራሳቸው የምሥራች መልእክቶቻቸው ውስጥ በመዘገቡት፡ በዮሴፍ የትውልድ ሓረግ አቀራረባቸው ላይ ጠቁመው እንደመለከቱት ይታያል። ይኸውም፡ ኢየሱስ ክርስቶስ፡ የሰውነትን ፍጹም ባሕርያት፡ በተዋሕዶ የወረሰበት፡ እውነተኛው የትውልድ ሓረግ፡ በድንግል ማርያም በኩል ያለው ብቻ መኾኑን እያወቁ፡ ይህንኑ፡ በዝርዝር ተንትኑው በመጻፍ ፋንታ፡ ይህን ትተው፡ በዮሴፍ ወገን ብቻ የተወሰኑበት፡ አንዳች ምክንያት መኖሩ፡ ግልጽ ነው። እዎን! በድንግል ማርያም በኩል ያለውን ገልጸው ቢኾን ኖሮ፡ ወንጌሉን በጻፉላቸው፡ በተለይም አይሁድ ወይም ዕብራውያን በተባሉት ወገኖች ዘንድ፡ መልእክቶቻቸው፡ ተቀባይነትን ማግኘት ሳይኾን፡ ወዲያው ብርቱ ተቃውሞን ሊያስነሡባቸው እንደሚችሉ በመፍራት፡ ከዚህ ችግር ለመዳን ሲሉ ያደረጉት መኾኑ ይታመናል።

ወደዕብራውያን የተላከውን ደብዳቤ የጻፈው ሓዋርያ፡ በዚህ መልእክቱ ውስጥ፡ ስለመልክ ጺዴት ማንነት በማስረዳት፡ በሰጠው የትርጓሜው ሐተታ፡ ይህንኑ እምነት፡ በበለጠ አብራርቶታል። ይኸውም፡ “አባትና እናት፡ የትውልድም ቁጥር የሉትም! ለዘመኑ፡ ጥንት፡ ለሕይወቱም፡ ፍጻሜ የለውም። ዳሩ ግን፡ በእግዚአብሔር ልጅ ተመሰሉ። እዘለዓለም ካህን ኾኖ ይኖራል!” በሚለው ቃሉ ነው።

መልክ ጺዴት የተባለው፡ ይህ ሰው፡ የቅዱሱ ኪዳን ሕዝባዊ ወገን ከመኾኑ ጋር፡ የልዑል እግዚአብሔር ካህንና የሰላም ንጉሥ ኾኖ፡ በእነዚህ አምላካዊያት ማዕርጋት አማካይነት፡ በተጨማሪም የያዛቸውን የብዕዕና በትረ ሥልጣናት፡ በተግባር ላይ እያዋለ፡ በሰብአዊ አካልና በምድራዊው ዓለም፡ መልእካዊ ሕይወትን፡ በግዘፍ የኖረ መኾኑ እየታወቀ፡ በሓዋርያው መልእክት ውስጥ፡ ያን የመሰለ ምሥጢራዊና ምትሐታዊ የኾነ ገጽታ የተሰጠው፡ ያለበቂ መነሻ አይደለም። ለዚህ እገላለጽና አቀራረብ መሠረታዊ ምክንያት የኾነው፡ በኦሪት ዘፍጥረት ውስጥ፡ ስለዚህ መልክ ጺዴት የተጻፈው፡ ውሱንና አጭር፡ በዚህም ሪገድ “ያልተሟላ ነው” የተባለው፡ እንዲህ የሚለው መጽሐፋዊ ጥቅስ ኾኖ ይገኛል፡- “የሳሌም ንጉሥ፡ መልክ ጺዴትም፡ የምስጋና ኅብስትን፡ በመሰብሰብ፡ የበረከት ወይንንም፡ በጽዋ አወጣ፤ እርሱም፡ የልዑል እግዚአብሔር ካህን ነበረ። አብራምንም፡ “አብራም፡ ሰማይንና ምድርን ለሚገዛ፡ ለልዑል እግዚአብሔር የተባረከ ነው፤ ጠላቶቻህን፡ በእጅህ የጣለለህ፤ ለልዑል እግዚአብሔርም የተመሰገን ነው” ብሎ ባረከው።

ኢትዮጵያ እና ኢትዮጵያዊነት

“እኔ” የምለው እኔነቴ፡ ማነው?”

ከኹሉ ይልቅ፡ በዘመኑ ፍጻሜ፡ የምሳሌው ባለቤት የኾነው፡ አማናዊውና ዘላለማዊው መልክ ጸዴቅ፡ ኢየሱስ ክርስቶስ፡ በቅድስት እናቱ በድንግል ማርያም የዘር ሓረግ፡ የተገለጸበት ሰብአዊ ማንነቱ፡ የዚያን የቀዳማዊውን መልክ ጸዴቅ ማንነት አረጋግጦ ሊያመለክትና ሊያሳውቅ ችሏል። በመጨረሻ፡ የመልክ ጸዴቅም፡ የኢየሱስ ክርስቶስም፡ የኹሉም ተመሳሳይ ማንነት፡ በዚያ፡ በኢትዮጵያዊው ጃንደረባ ሰውነት ተከሥቷል።

ስለክርስቶስ የዘር ሓረግና ማንነት፡ በነቢዩ በኢሳይያስ ለቀረበው፡ “ትውልዱንስ ማን ይናገራል?” ለሚለው፡ አጠያያቂና የእንቅጥልሽ ትንቢት፡ ራሱ፡ ያ፡ ኢትዮጵያዊ ጃንደረባ፡ አካላዊው መገለጫና ተጨባጭ መልክ መኾኑን በማረጋገጥ፡ የነቢዩን ቃል፡ በሃይማኖታዊ ተመስጦ፡ ከአንደበቱ እንዲያሰማ፡ መንፈስ ቅዱስ በፈቀደ ጊዜ፡ ይህ መለኮታዊና ምሥጢራዊ እውነት፡ በሰብአዊ መልክ፡ እነሆ ገዝፎ ታየ።

እግዚአብሔር፡ በመልክ ጸዴቅ ማንነት፡ ማለትም፡ ሦስቱንም የኖላን ልጆች ዘርች በሙሉ ካዋሐደው ሕያው ሰውነት በመወለድ፡ ትስብእቱን ሊፈጽም የፈለገበት አንዱ ዓላማ፡ ለሰብአዊ ፍጡሩ፡ ፍጹም የኾነውን፡ የአካልና የባሕርይ ዕርቅና ኅብረት፡ በእርግጥ መልሶ ሊያጎናጽፈው መኾኑ፡ ግልጽ ነው። ይህ ዕርቅና ኅብረት፡ በነፍስና በመንፈስ ብቻ ሳይኾን፡ በሥጋ ቱምር በመኾኑ፡ ከዚህ አምላካዊ ድርጊት የተነሣ፡ መላው የሰው ዘር፡ በግለሰብም ኾነ በዓለም አቀፍ ደረጃ፡ ባለው የዓቅም እድማስ፡ ምኞቱንና ፍላጎቱን አሟልቶ ሊያረካ ከቻለበት ብቅዓት ለመድረስ፡ አያጠራጥርም።

የእግዚአብሔር ልጅ፡ የአብርሃም ዘርና የይሁዳው እንበሳ፡ የዳዊትም ልጅ መኾኑን በማስረዳት፡ ሰብአዊ ማንነቱን፡ በአስተማማኝ መልክ ለማሳየት፡ ይህን እውነታ፡ ቀደም ብሎ እንደተመለከተው፡ ወንጌላዊው ማቴዎስ፡ የኢየሱስ ክርስቶስን የትውልድ ሓረግ በዘረዘረበት መዝገብ ውስጥ ገልጾ አረጋግጦታል።

ቅዱስ ማቴዎስ፡ ይህን ዓላማውን ከግብ ለማድረስ ሲል በጻፈው፡ በዚሁ የኢየሱስ ክርስቶስ የትውልድ ሓረግ ውስጥ፡ ከሴማውያኑ አበው ጋር፡ የእነሣራን፡ ርብቃን፡ ራሔልንና ልያን የመሰሉትን፡ የሴማውያኑን እናቶች ስም ሳይኾን፡ ከካምና ከያፌት ዘርች የተወለዱትን፡ የእነትዕማርን፡ ራኬብን፡ ሩትንና ቤትሳባን (ቤተ ሳባን) የመሰሉትን፡ በርኩሰትና በነውር፡ በጋጢአትና በአሕዛብነት ተንቀው የተጣሉትን፡ የእነዚህን እናቶች ስሞች ብቻ፡ ደፍሮ በመጥቀስ፡ ስለእግዚአብሔር እውነት፡ ያለፍርሃት ለመግለጽ፡ በመንፈስ ቅዱስ ያገኘውን ቆራጥነት አሳይቷል።

እንግዲህ፡ እግዚአብሔር፡ ከሦስቱ የኖላ ልጆች የዘር ውሕደት፡ በተገኘው ሥጋ፡ ይኸውም፡ በኢትዮጵያዊው መልክ ጸዴቅ መልክ፡ ኢየሱስ ክርስቶስ፡ ሰው በኾነበት፡ በዚህ መለኮታዊ ሥራው አማካይነት፡ የዘረኝነት መርገምና የከፋቱ ጠንቅ የኾኑትን፡ ጥላቻንና ትምክህተኝነትን፡ ዕብረትንም፡ ለአንደኛውና ለመቼውም ጊዜ፡ ጨርሶ አስወገደ! ፍቅርንና ለምምነትንም፡ በአጠቃላይ፡ በሦስቱ ነገዶችና በእያንዳንዳቸው መካከል መልሶ በመመሥረት፡ ኹሉንም አስታረቀ!

ምዕራፍ ሄ፣ ሰባቱ ቅዱሳት ኪዳናት፤
ሦስተኛው ቃል ኪዳን፡- ኪዳን መልክ ጼዴቅ፤
የመልክ ጼዴቅና የኢየሱስ ክርስቶስ መመላለል፡ በኢትዮጵያዊነት ምሥጢር።

ይህም፡ ይኸው፡ አማናዊውና ዘለዓለማዊው መልክ ጼዴቅ፡ ኢየሱስ ክርስቶስ፡ በቤተ ልሔም በረት በተወለደ ጊዜ፡ ኮከብ እየመራቸው፡ ሊሰግዱለት በመጡት፡ “ሰብአ ሰገል” በተባሉት፡ ሦስት ጠበብት ሰውነትና ድርጊት ላይ፡ እውን ኾኖ ተፈጽሟል።

ስለሰብአ ሰገል ግንኙነት።

ጥያቄ፡- የኢየሱስ ክርስቶስን ልደት ምክንያት በማድረግ፡ ለሕፃኑ ሲሰግዱ፡ ወደቤተ ልሔም ስለተጓዙትና “ሰብአ ሰገል” ስለሚባሉት፡ ስለእነዚህ ሦስት ጠበብት፡ አስፋፍተህ ብትነግረን፡ እንወድዳለን።

መልስ፡- እኒህ፡ “ሰብአ ሰገል” የተባሉት፡ ሦስቱ ጠበብት፡ እያንዳንዳቸው፡ “የሴምን፡ የካምንና የያፌትን ትውልዶች በመወከል፡ ከእየአህጉራቸው ወጥተው፡ ኢየሩሳሌም የደረሱ ናቸው።” የሚል ይትበሃል አለ። በዚያም፡ ሦስቱም ወገኖች፡ በትንቢቱ መሠረት፡ ተገናኝተው፡ ተልእኳቸውን መፈጸማቸው፡ መለኮታዊው ዕቅድ፡ በደረጃው፡ ከብትነት ለመድረሱ፡ አንድ ምስክር ኾኗል። ከመካከላቸው፡ አንዳቸውም ኢትዮጵያዊ ያልኾኑት፡ እኒያ ሦስት የጥበብ ሰዎች፡ በእየበኩላቸው፡ አያሌ ወራት የፈጀባቸውን፡ ረዥም መንገድ የተጓዙት፡ በቤተ ልሔም አውራጃ፡ በበረት ለተወለደው ለሕፃኑ ኢየሱስ፡ የተገባውን፡ የአምልኮ ስግደትን፡ የፈቃድ ተገዢነትንና የፍቅር ገጸ በረከትን ለማቅረብ እንደነበረ ይታወቃል።

ይህም የኾነው፡ በኢየሱስ ክርስቶስ ንጉሥነትና በእናቱ ድንግል ማርያም ንግሥትነት፡ በመላው የሴማውያን፡ የካማውያንና የያፌታውያን ነገዶች ላይ፡ በነፍስም፡ በሥጋም፡ በመንፈስም ለሰፈነችውና በአዲስ ኪዳን ታድሳና ጸንታ ለተገለጸችው የእግዚአብሔር መንግሥት፡ ተገቢውን እውቅና አረጋግጦ ለመስጠትና የገሃድ ቅበላውን፡ በእውን ለማሳየት ነበር።

በዚህ መልክ፡ በመላው የሰው ዘር ዘንድ እውቅናንና ተቀባይነትን ያገኘችው፡ ይህች መለኮታዊት መንግሥት፡ ምስፍናዋ፡ ሥሩ፡ ከአቤል ምትክ፡ ከአሴት ወገን ሠርዖ፡ ወደእግዚአብሔር ልጆች ቅሬት፡ ወደኖኅ ከደረሰ በኋላ፡ በመልክ ጼዴቅ ሰውነት ተመልሰው፡ አንድ ዘር ለመኾን እንደገና በተዋሐዱት፡ በሦስቱም የሰው ትውልድ ዘርፎች ኹሉ ላይ ኾነ ማለት ነው።

ከዚህ ይትበሃል ጋር፡ አብሮ የሚነገር፡ ሌላ ትውፊት ደግሞ አለ፡ ይህም፡ “ሰብአ ሰገል”፡ ኹሉም “ኢትዮጵያውያን ናቸው!” የሚል ነው። እንዲሁም፡ በዚህ ትውፊት አንጻር፡ “የለም! ከሦስቱ መካከል፡ ካማዊ የኾነው አንዱ፡ ኢትዮጵያዊ ነበር።” የሚለው፡ ቀደም ብዬ የገለጽሁት፡ ባዕዳኑ የተቀበሉት ይትበሃል ይገኛል። ይኹን እንጂ፡ “ካማዊው ኢትዮጵያዊ አልነበረም፡ ከሦስቱ የጥበብ ሰዎች መካከል፡ አንዳቸውም ኢትዮጵያውያን አልነበሩም!” በሚለው እምነት ላይ በመመሥረት፡ ባዕዳኑ የተቀበሉትም ኾነ፡ ሌላው ኢትዮጵያዊ ትውፊት፡ “ኹለቱም ኾነዋል፡ ተፈጽመዋል!” ብሎ፡ አስታራቂ አሳብን ማቅረብና ለችግሩ መፍትሔን መስጠት ይቻላል።

ኢትዮጵያ እና ኢትዮጵያዊነት

“እኔ” የምለው እኔነቴ፡ ማነው?”

ይህም መፍትሔ፡ በቅዱሳት መጻሕፍት የተደገፈውን፡ እውነተኛውን ትውፊት ለማስተሳቀር፡ ወይም፡ ለምርጫ ለማቅረብ የሚቃጣ ሙከራ ሊኾን አይችልም።

ጥያቄ፡- እንዲህ ከኾነ፡ ኢየሱስ ክርስቶስ፡ በልደቱ፡ ሲገኝ ለትዮድላት የኼዱት፡ “ሰብአ ሰገል” የተባሉት፡ ሦስቱ የጥበብ ሰዎች፡ ኹሉም “ኢትዮጵያውያን ናቸው!” ስለሚለው፡ ትውፊት እና “የለም! ከሦስቱ መካከል፡ አንዱ፡ ካማዊው፡ ኢትዮጵያዊ ነበር!” ስለሚለው፡ ባዕዳት ስለተቀበሉት ይትበሃል፡ አስቀድመህ፡ አብራርተህልን፡ ከዚያ በኋላ፡ ወደእውነተኛው የሃይማኖታችን ውሳኔ ብታደርስን?

መልስ፡- የኢየሱስ ክርስቶስን ማንነትና በዚያን ዘመን፡ በቤተ ልሔም የመወለዱን ምስጢር የምናውቅ፡ አውቀንም፡ “አቤሜሌክ” በሚባለው፡ በዚያ ኢትዮጵያዊው ጃንደረባ ድርጊት እንደተከሠተው፡ የትንቢቱን ፍጻሜ፡ በሃይማኖት የምንጠባበቅ፡ እኛ ኢትዮጵያውያን ብቻ ነበርን። ከዚህ የተነሳ፡ “ሰብአ ሰገል” የምንላቸው፡ ሦስቱ የጥበብ ሰዎች፡ እስካሁን “ሰግሊ” እየተባለ ከሚጠራ፡ ከኢትዮጵያ ሰሜናዊ ክፍለ ሀገር የኼዱ “ኢትዮጵያውያን ናቸው!” የሚል ትውፊት አለ።

በዚህ ትውፊት መሠረት፡ እኒህ ሦስት ምሁራን ባለሥልጣናት፡ የኢትዮጵያን ቤተ ሕዝብ፡ ቤተ ምልክናውንና ቤተ ክህነቱን በመወከል፡ አምላክን ለወለደች፡ ለቅድስቲቱ እናት ወገናቸው፡ ለድንግል ማርያም፡ የአራስ ጥሪ፡ በስውነቱና በመለኮቱ፡ የመጨረሻውና ዘላለማዊው፡ መልክ ጼዴቃቸው፡ ወይም “አጼ”ያቸው፡ ማለትም፡ አምላካቸው፡ ሊቀ ክህናታቸውና ንጉሠ ነገሥታቸው ለኾነው፡ ለ“ፍጹሙ እውነተኛ ኢትዮጵያዊ” ልጅ፡ ለኢየሱስ ክርስቶስም፡ ፊትማያ፡ እጅ መንሻና ገጸ በረከት ይኾናቸው ዘንድ፡ ወርቅ፡ ዕጣንና ከርቤ ይዘው፡ በዚያ በቤተ ልሔም በረት ተገኝተዋል፡ ሰግደዋል፡ ስጦታዎቹንም አበርክተዋል።

ወርቁ፡ ዕጣኑና ከርቤውም፡ ከአጸምና ሔዋን፡ በእቤትና በኖሳ አማካይነት፡ “ኢትዮጵስ” ለተባለው፡ ለቀዳማዊው መልክ ጼዴቅ ደርሶ፡ ከእርሱም፡ በኢትዮጵያውያኑ የቶርና የልጅ ልጆቹ በኩል፡ ሲወርድ ሲዋረድ፡ “ማክዳ” ለተባለችው፡ ለንግሥተ ሳባና ለልጇ፡ ለቀዳማዊ ምኒልክ፡ ከዚያም፡ እስከአጼ ባዜን ሲተላለፍ የኖረው፡ የተቀደሰው ውርስ ነው።

ከዚህ ጋር፡ ባዕዳን፡ እውቅናን ሰጥተው፡ የተቀበሉትና ዓለም-አቀፍ ሥርጭትን ያገኘ፡ ሌላ ይትበሃል ደግሞ አለ። ይህም፡ “ሰብአ ሰገል” ከተባሉት፡ ከሦስቱ የጥበብ ሰዎች መካከል፡ “አንዱ፡ ኢትዮጵያዊ ነበር!” የሚለው ሲኾን፡ ይህንም፡ እኛ፡ ኢትዮጵያውያን አንቀበለውም። ይህ አባባላቸው፡ ከቃል ኪዳናዊውና ከሃይማኖታዊው አቋማችን ውጪ ስለኾነ፡ አዎን፡ የማንቀበለው መኾናችንን፡ አረጋግጠን እናሳውቃቸዋለን።

ምዕራፍ ፭፤ ሰባቱ ቅዱሳት ኪዳናት፤
ሦስተኛው ቃል ኪዳን፡- ኪዳነ መልክ ጺዴት፤
ሰለስተኛው ሰገል ግንኙት።

በዚህ ረገድ፡ እኛ ኢትዮጵያውያን የምንለው ነገር ቢኖር፡ “ሦስቱ ጠባብነት፡ ከእየአህጉራቸው ተነሥተው፡ ለብዙ ወራት፡ ረዥም መንገድን ከተጓዙ በኋላ፡ በቤተ ልሔም በረት የተገኙት፡ እያንዳንዳቸው፡ የሴምንተ የካምንና የያፌትን ትውልዶች በመወከል ነው፤ በዚያ ተገኝተውም፡ ዘለዓለማዊው ካህናቸውና ንጉሣቸው፡ እርሱ፡ መለኮታዊው ሕፃን፡ ሊየሱስ ክርስቶስ መኾኑን አምነዋል፤ በነፍስና በሥጋ፡ ፍጹም የእርሱ ተገዢዎች መኾናቸውን አረጋግጠዋል፤ ለአምላክነቱም ሰግደዋል።” ነው። የዚህ ይትበሃል ደጋፊዎች የኾኑት ባዕዳን ግን፡ ከሦስቱ ጠባብነት መካከል፡ የካምን ነገድ የወከለው፡ መልኩ የጠቆረውን ሰው፡ እርሱ፡ “ኢትዮጵያዊ” መኾን አለበት ብለው ገምተዋል።

“ከሦስቱ አንዱ፡ ካማዊ እንጂ፡ ኢትዮጵያዊ አይደለም!” የሚለውን እውነታ መሠረት በማድረግ፡ እውነቱንና ትክክሉን፡ በቅዱሳት መጻሕፍት ቃል፡ እንደሚከተለው፡ በቀላሉ ማስረዳት ይቻላል፤ ይህም፡ በቅዱሱ ኪዳን ተዋህዶ ሃይማኖት ላይ የተመሠረተውና እውነተኛው ኢትዮጵያዊ አጭም፡ ሰብአ ሰገል፡ ለሕፃኑ ሊየሱስ፡ ካቀረቡት እጅ መንሻ፡ ገጸ በረከትና ሰጦታ፡ ኢትዮጵያውያን፡ ነጻ መኾናቸውን፡ ግልጽ አድርጎ የሚያመለክተው ነው። ኢትዮጵያውያን፡ ከሊየሱስ ክርስቶስ ልደት በፊት ከነበረው፡ ከረዥሙ፡ የህልውናቸው ዘመን አንሥተው፡ እግዚአብሔርን፡ “አምላካችን ብቻ ሳይኾን፡ ንጉሣችንም ነው!” ብለው፡ የእርሱ መንግሥት ዜጎች በመኾን፡ ሲያመልኩት መኖራቸው፡ ለዚህ እውነታ፡ እንደኛውና የቅርቡ ማረጋገጫ ኾኖ ይቀርባል።

ይህንኑም፡ እርሱን የሚጠሩበት፡ ይኸው ስያሜያቸው፡ ራሱ፡ በቂና ሕያው ማስረጃቸው ኾኖ ይመሰክሩላቸዋል። በግእዝ ቋንቋቸው፡ “እግዚአብሔር”፡ የአንድነቱ፡ “እግዚእ፡ አብ፡ ሔር”፡ ጌታ ወልድ፡ ከሩገሩጎ አብና ከቸር መንፈስ ቅዱስ ጋር ያለው፡ የሦስትነቱ ስም ሲኾን፡ “እግዚአ - ብሔር” ሲል ደግሞ፡ “የአገሪቱና የሕዝቡ አምላክና ንጉሥ” ማለት መኾኑን ያስገነዝባል።

የሦስቱ የሰው ዘር ነገዶች ተጠሪዎች የኾኑት ሰብአ ሰገል፡ ለአራሱ መሢሕ ሕፃንና ለዘለዓለማዊው ንጉሥ፡ ለሊየሱስ ክርስቶስ፡ ለንግሥት እናቱም፡ ያላቸውን የመገዛት ፈቃደኛነትና የመታመን ጽናት ለማሳየት፡ ለአዲሶቹ መሪዎቻቸው፡ በገሃድና በሥርዓት እንዳቀረቡት ያለ፡ የግብር ወርቅንና የመታያ ሰጦታን ይዘው መቅረብ፡ ለኢትዮጵያውያን አላስፈለጋቸውም። እነርሱ፡ የእግዚአብሔር መንግሥት ዜጎችና የቅዱሱ ኪዳን ሕዝብ በመኾናቸው፡ ለዚህ ማዕርግ ከበቁበት፡ ከልዩው የባለመብትነት ከብራቸው የተነሣ፡ አዎን፡ ለእነርሱ፡ በዚያ መልክና ደረጃ፡ በቤተ ልሔም በረት ተገኝተው፡ ያን የግብር ግዳጅ ማቅረብ አላስፈለጋቸውም።

ይህ ኹሉ የኾነው፡ በቅዱሳት መጻሕፍት የተነገሩት፡ የነቢያት ትንቢቶች ደርሰው የተፈጸሙ በመኾናቸው ነው። ከእነዚህም፡- የመጀመሪያው እንዲህ ይላል፡- “እግዚአብሔር፡ ከዓለም አስቀድሞ፡ ንጉሥ ነው። በምድር መካከል መድኃኒትን አደረገ፡ ‘አንተ ባሕርን፡ በኃይልህ አጸናሃት! አንተ የእባቦችን ራሱ፡ በውኃ ውስጥ ሰበርህ! አንተም የዘንዶውን ራሶች ቀጠቀጥህ! ለኢትዮጵያ ሰዎችም ምግባቸውን ሰጠሃቸው!”

ኢትዮጵያ እና ኢትዮጵያዊነት

“እኔ” የምለው እኔነቴ፡ ማነው?”

ኹለተኛውም፡- “እግዚአብሔር ሆይ! ፍርድህን ለንጉሥ ሰጥ! ... በፊቱ፡ ኢትዮጵያውያን ይሰግዳሉ። ጠላቶቼም፡ አፈር ይልሳሉ። የተርቢስና የደቤቶች ነገሥታት፡ ሰጦታን ያመጣሉ። የዓረብና የሳባ ነገሥታት፡ እጅ መንሻን ያቀርባሉ። ነገሥታት ኹሉ ይሰግዱለታል፡ አሕዛብም ኹሉ ይገቡለታል።” ይላል።

ኢትዮጵያዊነት፡ ለሰብአዊው ፍጡር ኹሉ የተሰጠ፡
አምላካዊ ጸጋ ስለመኾኑ።

ጥያቄ፡- “ኢትዮጵያዊነት”፡ ለኢትዮጵያውያን ብቻ ሳይኾን፡ በምድር ላይ ለሚኖር፡ ለማናቸውም ሰብአዊ ፍጡር፡ ከእግዚአብሔር የተሰጠ ከኾነ፡ ሴማዊ ኾነ ካማዊ፡ ወይም ያፌታዊ፡ ማለትም፡ ቀደም፡ ጥቁሩም፡ ነጩም፡ እያንዳንዱና ኹሉም፡ በመልክ ጺዴትና በኢየሱስ ክርስቶስ ምክንያት፡ “ኢትዮጵያዊ” ሊኾን የሚችለው፡ እንዴት እንደኾነ፡ እዚህ ላይ፡ አጣርተህና አጠናክረህ ብትነግረን?

መልስ፡- ቀደም ብሎ እንደተብራራው፡ ኢየሱስ ክርስቶስ፡ ትስብእቱን፡ በመልክ ጺዴት ሰውነትና ማንነት ፈጽሞና ገሃድ አድርጎ በመግለጡ፡ በምድር ላይ የተበተነው መላው የሰው ዘር፡ በየሃይማኖቱ የነበረውን የተዛባ መንፈሳዊ ርእዮት፡ በእየነገዱም የነበረውን የተሳሳተ ሥጋዊ አስተሳሰብ፡ በተጨማሪም ኹኔታና በኹለንተና መልኩ፡ ጨርሶ፡ ከመሠረቱ ለዋውጦታል። አዎን! መለኮትና ትስብእት፡ በአካልም፡ በባሕርይም፡ ተዋሕደው፡ አንድ የኾኑበት፡ ኢየሱስ ክርስቶስ፡ ፍጹሙ የሰው ልጅና ፍጹሙ የእግዚአብሔር ልጅ መኾኑ፡ በአብዛኛው የዓለም ሕዝቦች ዘንድ፡ በሃይማኖት፡ ተቀባይነትን አግኝቷል።

ስለዚህ፡ ኢየሱስ ክርስቶስ፡ ለኢትዮጵያውያንና ለመላው የክርስቲያኑ ዓለም ብቻ ሳይኾን፡ በጾታ፡ በዘር፡ በሃይማኖትና ወይም በሥነ መንግሥት ፈላጊ፡ ለተለያዩ የሰው ትውልድ ኹሉ፡ ለሕይወቱ፡ በግለሰብ ደረጃ ሳይቀር፡ ለእያንዳንዱ ሰብአዊ ፍጡር፡ በአርአያነትና በምሳሌነት፡ ፍጹሙ ገጸ ባሕርይ ኾነ!

ከዚህ የተነሣ፡ ማናቸውም ግለሰብ፡ በነፍስ ወከፍ፡ ሴትም ኾነች ወንድ፡ በትውልዱ፡ ሙሉ በሙሉ፡ ሴማዊ፡ ካማዊ ወይም ያፌታዊ ቢኾን፡ ወይም በመልኩ ቀይ፡ ጥቁር ወይም ነጭ ቢኾን፡ ወይም በእምነቱና በምግባሩ፡ አረማዊ፡ እስላም፡ ቡዲስት፡ ሒንዱ፡ ይሁዲ፡ ክርስቲያን፡ ባዕለ ንዋይ፡ ኅብረተሰባዊ፡ የጋርዮኸ አማኝ፡ የልቅነት አማኝ፡ ወይም ወግ አጥባቂ ቢኾን፡ የእርሱ ወይም የእርሷ የዘር ሓረግ፡ የትውልድ ብሔር፡ የሃይማኖት አቋምና የሥነ መንግሥት ዝንባሌ፡ የተለየ መኾኑ፡ ምንም ዓይነት ተጽዕኖን በማያሰከትል ኹኔታ፡ ያ ግለሰብ፡ በአዲሱ ኪዳን ምክንያት፡ በኢየሱስ ክርስቶስ መልክ፡ አዲሱ ሰው ለመኾን፡ በፍጹም ይለጣል።

ምዕራፍ ፭፡ ሰባቱ ቅዱሳት ኪዳናት፤
ሦስተኛው ቃል ኪዳን፡- ኪዳነ መልክ ጸዴቅ፤
ኢትዮጵያዊነት፡ ለሰብአዊው ፍጡር ኹሉ የተሰጠ፡ አምላካዊ ጸጋ ስለመኾኑ።

ይህም፡ ዕውቀት ድንቅ የኾነ መለኮታዊ ምስጢር፡ አውን የሚኾነው፡ ያ ግለሰብ፡ ከቅድስት ድንግል ማርያም በተወለደው፡ በእግዚአብሔር ልጅ፡ በኢየሱስ ክርስቶስ በማመን፡ ቃል ኪዳን እንደሕፃን ተቀብሎ፡ በሥርዓተ ጥምቀት አማካይነት፡ በመንፈስ ቅዱስ፡ እንደገና ከእግዚአብሔር የመወለድን ጸጋ በሚቀዳጅበት ጊዜ ነው።

ከዚህ አፍታ ጀምሮ፡ ያ ግለሰብ፡ ማናቸውም የሚያደርገው ነገር ኹሉ፡ የሚታየውና የሚወሰነው፡ በሰውነቱ የሥጋ ሕዋሳት ብቻ ሳይኾን፡ በይበልጥ፡ ከእግዚአብሔር በመወለድ፡ በለበሰው፡ በአዲሱ መንፈሳዊ አካሉ ሕዋሳት ይኾናል። ይህም ማለት፡ ለእርሱ ወይም ለእርሷ፡ እንግዲህ ወዲህ፡ ጥቁር፡ ነጭ ወይም ቀይ የሚባል ሰው የለም፤ ወይም፡ አረማዊ፣ እስላም፣ ቡዲስት፣ ሒንዱ፣ ይሁዲ፣ ክርስቲያን፣ ባዕለ ንዋይ፣ ኅብረተሰባዊ፣ የጋርዮሽ አማኝ፣ የልቅነት አማኝ፣ ወይም ወግ አጥባቂ የሚባለውም ነገር፡ ቦታ አይኖረውም፤ ነገር ግን፡ ኹሉም፡ እያንዳንዱም፡ በእግዚአብሔር መልክ የተፈጠረ፡ ወንድም ወይም እገት ይኾንሉታል፤ ይኾንላታል ማለት ነው።

አዎን! ያ ግለሰብ፡ ከዚያ አፍታ ጀምሮ፡ ከሌላው ከማናቸውም ፍጡር ጋር የሚኖረው ግንኙነት፡ በየትኛውም ገጽታው ቢኾን፡ እግዚአብሔር፡ በኢየሱስ ክርስቶስ የፈጸመውን ፍቅሩን በማሰብ፡ በመልክ ቀለም፣ በብሔር ማንነት ወይም በሃይማኖት ወገንነት ሳይ የተመሠረተ ሳይኾን፡ ይህን የመሰለውን ልዩነት ተከትሎ በማያይ፡ በአንዱ “ኢትዮጵያዊ ዓይን” ብቻ የሚነካው ይኾናል።

በዚህ ጊዜ፡ በዚህ፡ በአንዱ ግለሰብ፡ ሰብአዊ አካል ላይ፡ በእውንና በገሃድ የሚከናወነው፡ ይህ፡ የዘር ውሕደት፡ በመንፈስ ቅዱስ ግብር፡ ወደቀደመው እንድንትና ማንነት ተመልሶ፡ ፍጹም ይኾናል። ማንኛውም ሰው፡ “እኔ፡ በእውነት፡ ኢትዮጵያዊ ወይም ክርስቲያን ነኝ” ወይስ አይደለሁም?” ብሎ ራሱን የሚመዝገበት፡ የሚያውቅበትና የሚመድብበት፡ እንደኛው፡ ወሳኝ መስፈሪያ ይህ ነው።

እውነተኛቹ ኢትዮጵያውያን፡ የመልክ ጸዴቅ ዘሮች በመኾናቸውና በኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ፡ የእግዚአብሔር ልጆች የመኾንን ክብር በመቀዳጀታቸው፡ ይህ፡ ዕውቀት ድንቅ የኾነ የመንፈስ ቅዱስ ምስጢር፡ በእየግል ሕይወታቸው ላይ እየተፈጸመ ሲያንጸባርቅ፡ ረዥም ዕድሜ ባለው፡ በብሔራዊ ህልውናቸውም ዜና መዋዕል ሲነገር ኖርዋል። በነገድ፡ በብሔር፡ በሃይማኖት ወይም እኒህን በመሰሉ የመለያዎ ምክንያቶች ከተከፋፈሉት፡ አያሌና ልዩ ልዩ ከኾኑ ሕዝቦች ጋር የመሠረቱት ግንኙነት የመሠረ ሽኖ የኖረው፡ አድልዎ የሌለበትን፡ የተስተካከለ መስተንግዶን፡ ለኹሉም በማበርከታቸው፡ የራሳቸውን ብቻ ሳይኾን፡ የሌሎችንም መብት አክብረው በማስከበራቸውና ከማንኛውም ሰብአዊ ፍጡር ጋር በመስማማት፡ አብሮ ለመኖር በመቻላቸው መኾኑን፡ ይኸው ዜና መዋዕላቸው ያረጋግጣል።

ኢትዮጵያ እና ኢትዮጵያዊነት

“እኔ” የምለው እኔነቴ፡ ማነው?”

ይህን፡ ልምድና ባህል ያገኙት፡ ከዚህ፡ ከመለኮታዊው ጸጋ በመኾኑ፡ በትክክለኛነቱ ይተማመኑበታል። በመላው ዓለም፡ በእየአህጉሩ በሚኖሩት የሰው ልጆች ኅብረተሰቦች መካከል፡ በዘር ጥላቻና በሃይማኖት ልዩነት ሰበብ፡ አኹንም በርክቶና ተስፋፋቶ የሚካኼደውን ጦርነት፡ እነርሱ፡ እንኳን በገቢር ሊፈጽሙት ቀርቶ፡ በአእምሮአቸው እንኳ፡ ሊያስቡት የሚችግራቸው፡ በዚህ ረገድ ከወረሱት፡ ጥልቅ ከኾነው ሃይማኖታዊ አቋማቸው የተነሣ መኾኑን ማወቅ ይገባል።

ኢትዮጵያዊነት፡ በእርግጥ፡ እውን ሊኾን ችሏልወይ?

ጥያቄ፡— እግዚአብሔር፡ በቀዳማዊው መልክ ጼዴቅ ግንድነት፡ ለፍሬ ያበቃው፡ ይህ “ኢትዮጵያዊነት”፡ ይህን የመሰለውን ትንግርታዊ ውጤት ማስገኘት የሚችል ከኾነ፡ ታዲያ! ይህ እውነታ፡ በአገራችን በኢትዮጵያና በኢትዮጵያውያን መካከል፡ እስካኹን ለምን ተፈጽሞ አይታይም? “ኢትዮጵያውያን ነን!” በምንለው፡ በእኛው ዘንድ እንኳ፡ ይህን መልካም ውጤት ማስገኘት ካቃተ ደግሞ፡ በሌሎች፡ የዓለም አገሮችና ሕዝቦች ዘንድ እውን ማድረግ፡ እንደምን ይታስባል? ትውልዱ፡ “ኢትዮጵያዊነት”ን፡ ፋሬያማ ሊያደርግ ፈቃደኛ ካልኾነ፡ ወይም ከተሳነው፡ ይህ አቋሙ፡ በእኛ ፈቃደኛነትና ችሎታ ላይ፡ ከቶ ምን አግባብነት፡ ወይም ተፅዕኖ አለው?

መልስ፡— ስለ“ኢትዮጵያዊነት”፡ እስካኹን ተከታትላችሁ ባገኛችሁት እውቀት፡ አምን! እነብዑስ አቡነ ጴጥሮስን በመሰሉ ግለሰቦች ሰውነትና ሕይወት፡ “ኢትዮጵያዊነት”፡ እውን ሊኾን መቻሉን፡ ዛሬም፡ በእናንተና በእኔ፡ እውን ኾኖ ሊቀጥል እንደሚችል፡ በሚበቃ የተረዳችሁ ይመስለኛል። ይኹን እንጂ፡ ይኸው “ኢትዮጵያዊነት”፡ ከህልውናው መነሻ ጀምሮ፡ ከጠንቀኛው ችግር፡ ምንጊዜም ነጻ ኾኖ አያውቅም፤ ያም ጠንቀኛ ችግር፡ ከራሱ፡ ከሰው ሥጋዊ ተፈጥሮ ይጀምራል፤ ከዚያም ተያይዞ፡ “ሐሰት፡ የሐሰት አባት” የተባለው፡ የእባቡ ዲያብሎስ ተጸራሪነት፡ ቀጥሎ ደግሞ፡ የሰዎችና የዓለሙ ጠላትነት አለበት፤ እንዲህ ከኾነ፡ ከዚህ ችግር፡ እስካኹንም፡ ዛሬም፡ ሊጠጻ አልቻለም፤ እነዚህ ኹሉ፡ ተቃዋሚ ኃይላት፡ በመጨረሻ፡ እስከሚወገዱ ድረስ፡ ወደፊትና ምንጊዜም፡ ከዚህ ችግር ሊጠጻ የሚችል አይደለም።

“ኢትዮጵያዊነት”፡ ቀደም ብሎ እንደተገለጸው፡ እውነት፡ ሃይማኖትና ሕይወት ስለኾነ፡ ለዚህ ጥያቄያችሁ፡ የምሰጣችሁን መልስ ለመረዳት ይቀልላችሁ ዘንድ፡ እስኪ፡ ለጊዜው፡ “ኢትዮጵያዊነት”ን፡ መልካም ሃይማኖት እንደኾነው፡ እንደሞክሼው፡ እንደክርስትና፡ ወይም፡ ከዚህ ጥሩ ሃይማኖት እንደሚመነጭ፡ አንድ ዓይነት ሕግ ቀጠሩት!

ያ ሃይማኖት ወይም ሕግ፡ የሚኖርበት ችግር፡ ከራሱ ከሃይማኖቱ፡ ወይም ከሕጉ የሚሠርዕ ሳይኾን፡ ሃይማኖቱን ወይም ሕጉን ከሚፈጽመውና ከሚያስፈጽመው አካል የሚመጣ ችግር ነው፤ ‘አካል’ ሰላችሁ፡ መሥሪያ ቤቱን ወይም ድርጅቱን፡ ወይም በድን መሣሪያውን ማለቱ አይምሰላችሁ! ሰብአዊዉን አካል ማለቱ ነው፤ እርሱም፡ ራሱ ሰው ነው።

ምዕራፍ ፭፡ ሰባቱ ቅዱሳት ኪዳናት፤
ሦስተኛው ቃል ኪዳን፡- ኪዳን መልክ ጸደቀ፤
ኢትዮጵያዊነት፡ በእርግጥ፡ እውን ሊኾን ትችላለች፤

ሃይማኖቱን የተቀበለው፡ ወይም ሕጉን ያወጣውና ሕጉ የወጣለት ሰው፡ ኹሉም፡ ያን አምኖ የተቀበለውን ሃይማኖት፡ ወይም አምኖ ያወጣውንና የወጣለትን ሕግ፡ በእውነት ሥራ ላይ ካላዋለው እኩ፡ ያ፡ ሃይማኖት፡ ወይም ያ ሕግ፡ ራሱ፡ ዕርቃኑን፡ ወይም ብቻውን የሚያደርገው ምንም ነገር ሊኖር ከቶ አይችልም፤ አማካይ ወይም መገለጫ ኾኖ የሚያገለግለው መሣሪያ ይፈልጋል፤ እንደዚያ ካልኾነ፡ የዚያ ሃይማኖት፡ ወይም፡ የዚያ ሕግ መኖር፡ ለብቻው፡ ምንም ጠቀሜታ፥ ምንም ዋጋ የለውም፡፡ ሃይማኖቱ፡ ወይም ሕጉ፡ በትክክል እንዲሠራና የታለመለትን ፍሬያማ ውጤት እንዲያበረክት ከተፈለገ፡ ያ ሕያው መሣሪያ፡ እርሱም ሰው፡ እውነተኛና ታማኝ፥ ቅንና ንቁ ኾኖ መገኘት አለበት፡፡

ለምሳሌ፡ በዓለም ላይ፡ ካሉ ሃይማኖቶች መካከል፡ እኔ የማምንበት፡ ፍጹም መልካም የኾነው፡ የክርስትና ሃይማኖት አለ፤ በአየአገሩም፡ በሥራ ላይ እንዲውሉ የወጡ፡ ጥሩ ጥሩ፡ የሰዎች ሕጎች አሉ፡፡ ይኹን እንጂ፡ የክርስትናው ሃይማኖትም ኾነ፡ እነዚህ፡ የሰዎች ሕጎች ቢኖሩም፡ የሚጠበቀውና የሚፈለገው የዓለሙ ፍቅርና ሰላም፥ ብልጽግናና ዕረፍት፡ በአገሩና በሕዝቦች መካከል ሊመጣ አልቻለም! ለምን? የዚህ ምክንያቱ፡ ራሱ ሰው ኾኖ ተገኘ! የሰው፡ የእውነተኛነቱና የታማኝነቱ ጉድለት ማለት ነው፡፡ ጉድለቱና ችግሩ፡ የሃይማኖቱ፡ ወይም የሕገቱ ሳይኾን፡ የፈጸሟውና የአስፈጻሚው፡ የራሱ የሰጪ ጉድለትና ችግር መኾኑ ተረጋግጦ፡፡

“ሥራ”ንም፡ በዚሁ መልክ ውሰዱት! “ሥራ”፡ በራሱ አይበላሽም፤ ማናቸውም ዓይነት፡ ረቂቅ ኾነ ግዙፍ፡ የአእምሮ ይኹን፡ ወይም የእጅ ሥራ የሚበላሽው፡ ከሠራው፡ ወይም ከሠራተኛው እንጂ፡ ራሱ፡ ሥራው፡ በራሱ ሊበላሽ አይችልም፤ ሓዋርያው፡ “አንተ ሰው ሆይ! ለእግዚአብሔር የምትመልሱ፡ ማንህ? ሥራ ሠራውን፡ ስለምን እንዲህ አድርገህ ሠራኸኝ” ይለዋልን? ወይም፡ ሽክላ ሠራ፡ ከአንዱ ጭቃ ክፍል፡ አንዱን ዕቃ፡ ለክብር፥ አንዱንም፡ ለውርደት፡ ሊሠራ፡ በጭቃ ላይ፡ ሥልጣን የለውምን?” ቢል እንደጻፈው፡፡

ስለዚህ፡ እግዚአብሔር፡ ሃይማኖትና የሕይወት ሕግ አድርጎ፡ ለሰው ልጆች፡ በእውነት የሰጠው፡ ይህ “ኢትዮጵያዊነት”፡ ሰዎች፡ ማለትም፡ እናንተና እኔ ጭምር፡ በእውነት አምነንበትና ሕይወት አድርገነው፡ በእውነት ካልኖርነው፡ ውጤቱ፡ ቀደም ብዬ በምሳሌነት ካቀረብሁት ኹኔታ የተለየ ሊኾን አይችልም፡፡ እናንተና እኔ፡ “ኢትዮጵያዊነት”ን፡ እውንና ፍሬያማ ለማድረግ፡ ለዚሁ “ኢትዮጵያዊነት”፡ እውነተኞች አማኞችና ታማኞች፡ ቅኖችና ንቁዎች አገልጋዮች ኾነን መገኘት አለብን፡፡

በኢትዮጵያ ላይና በኢትዮጵያውያን መካከል፡ የዛሬውን የመሰለ፡ ብልሹና የጥፋት ዘመን ሰፍኖ፡ ሰዎች፡ ለልዩ ልዩ መቅሠፍትና ሥቃይ ተዳርገው የሚታዩት፡ በዚህ ምክንያት ነው፡፡ ጥፋቱ፡ የዘመኑ የኢትዮጵያ ትውልድ እንጂ፡ የ“ኢትዮጵያዊነት” አይደለም፤ እርሱ፡ ማለትም፡ ይኸው “ኢትዮጵያዊነት”፡ በእግዚአብሔር ታሰቦ የተሠራ፡ ተጠብቆ የሚካኼድም ስለኾነ፡ እንከን የለበትም፡፡

ኢትዮጵያ እና ኢትዮጵያዊነት

“እኔ” የምለው እኔነቴ፣ ማነው?”

በሌሎች አገሮችና በመላው ዓለምም ላይ የደረሰውና እየደረሰ ያለው ችግር ኹሉ፡ ይኸው ነው፤ ከዚህ የተለየ ሊኾን አይችልም። በአገራችን ሲደርስ የኖረውና ዛሬ ደርሶ የሚታየው ኹኔታ እኮ፡ ይህን እውነታ ያረጋግጥላችኋል። ምን ጊዜም፡ የአገራችንን ኹኔታ የሚለዋውጠው፡ ወይም የሚወስነው ምሥጢራዊው ምክንያት፡ “ኢትዮጵያዊነት”፡ በኢትዮጵያውያን ዘንድ፡ የሚኖረው የአቀባበልና የተፈጻሚነት ደረጃው ነው፤ የመዳከሙ፡ ወይም፡ የመበርታቱ ነገር ማለቴ ነው። ይህ “ኢትዮጵያዊነት”፡ በኢትዮጵያውያን ዘንድ ሲዳከም፡ ማለትም፡ በዚህ “ኢትዮጵያዊነት”፡ በእውነት የሚያምኑት፡ የ“እውነተኞቹ ኢትዮጵያውያን” ቊጥር ሲያንስ፡ ኢትዮጵያ፡ በጠላት ትወረራለች፤ ኢትዮጵያውያንም፡ በንስሐ፡ ወደእውነተኛ ኢትዮጵያዊነታቸው እስከሚመለሱ ድረስ፡ ባዕዳት፡ በገዢነት ሥልጣናቸው የገነኑ ኾነው ይቆያሉ። ዛሬ፡ እንዳለው የኢትዮጵያ ትውልድ ማለት ነው።

በዚህ አንጻር፡ ይህ “ኢትዮጵያዊነት”፡ በኢትዮጵያውያን ዘንድ ሲበረታ ደግሞ፡ ማለትም፡ በዚህ “ኢትዮጵያዊነት” በእውነት የሚያምኑት፡ የ“እውነተኞቹ ኢትዮጵያውያን” ቊጥር ሲበዛ፡ ኢትዮጵያ፡ ወራሪዎቿን አስወግዳ፡ ልጆቿን፡ ወደነበረው የክብር ማዕርጋቸው መልሳ፤ በጠላቶቿ ዘንድ ሳይቀር፡ በድል አድራጊነት ተፈርታ፤ በነጻነቷ ተከብራና በኹሉም ዘንድ ተወድዳ፤ በፍቅርና በሰላም፤ በብልፅግናና በዕረፍት፡ ህልውናዋን ትቀጥላለች፤ ኢትዮጵያውያንም፡ በእውነተኛ ኢትዮጵያዊነታቸው ጸንተው፤ እርስ በርሳቸው ተስማምተውና ተረዳድተው ይኖራሉ።

ዛሬ ያለው፡ የአገራችንና የትውልዷ ኹኔታ፡ አኹን ካለበት፡ ከዚህ አሉታዊ ገጽታው ተመልሶ፡ የመልካም ለውጥ ፈለግን ካሳሳየ፤ ወይም፡ እስኪያሳይ ድረስ፡ የ“ኢትዮጵያዊነት” የቃል ኪዳኑ አለመጠበቅ ጠንቅ ወዳስከተለው የመርገም ፍጻሜ፡ በዚሁ፤ ወይም በባለ መጠን፡ ይቀጥላል። ወደአዎንታዊ መልኩ ተመልሶ፡ የመልካም ለውጥ ገጽታን ካሳየ ግን፡ “ኢትዮጵያዊነት” የሚያስገኘውን፡ የበረከት ፍሬ፡ የሚሰበስብና በእርሱ የሚጠቀም ይኾናል።

እንደማናቸውም ሃይማኖት፡ የ“ኢትዮጵያዊነት” ትልቁ ጥቅሙ፡ በጋራና በማኅበር ብቻ ሳይኾን፡ በግልም ሊኖሩት እንዲቻል አድርጎ፡ እግዚአብሔር፡ ለሰው ልጆች ኹሉ፡ የሰጠው ጸጋ መኾኑ ነው። ቀደም ብላችሁ እንደተረዳችሁት፡ “ኢትዮጵያዊነት”፡ ተጨባጭነት፤ ግዝፈት፡ ወይም ሥጋዊነት ያለው ሳይኾን፡ በኅሊና ብቻ በሚታሰብና በእውነት መንፈስ የሚቀበሉት፤ ረቂቃን ባሕርያቱ በኾኑት፡ በእውነት የሚታወቅ፤ በሃይማኖት የሚያዝና በሕይወት የሚኖርበት መኾኑ፡ የቱን ያህል ጠቃሚነት እንዳለው በማስተዋል ተመልከቱት!

አለዚያማ፡ እንዲህ ባለው ዓለም ውስጥ፤ እንዲህ ባለው ኅብረተሰብ መካከል የምንኖር፡ እናንተ እና እኔ፡ ምን ይውጠን ነበር? ምንስ እንኾን ነበር? እንዲህ ያለውን ጸጋ ስለሰጠን፡ አዎን! እግዚአብሔርን፡ ከልባችን ማመስገን ይገባናል።

ምዕራፍ ፭፡ ሰባቱ ቅዱሳት ኪዳናት፤
ሦስተኛው ቃል ኪዳን፡- ኪዳን መልክ ጺዴት፤
ኢትዮጵያዊነት፡ በእርግጥ፡ እውን ሊኾን ችሏልወይ?

ኢትዮጵያውያን ብቻ ሳይኾኑ፡ በዓለም ላይ ያሉ፡ የሰው ልጆች ኹሉ፡ ለመልካም ሀልውናቸው ይጠቅማቸው ዘንድ፡ ከእግዚአብሔር የተሰጣቸውን፡ ይህን የ“ኢትዮጵያዊነት” ጸጋ፡ ግለሰቦችም ኾኑ ሕዝቦች፡ በአግባቡ ተቀብለው፡ በእውነተኛነትና በታማኝነት የሚኖሩት ወይም የማይኖሩት ከኾነ፡ ውጤቱ፡ በክፉዉም ኾነ በደግ ጎኑ፡ ያው፡ በኢትዮጵያውያኑ ላይ እንደደረሰውና እንደሚደርሰው ይኾናል።

እንግዲህ፡ እስካኹን እንደተብራራላችሁና ወደፊትም በምታቀርቧቸው ጥያቄዎቻችሁ፡ በበለጠ ተስፋፍቶ እንደሚታተተው፡ ለማናቸውም ሰው፡ ራሱን እንዲህ አድርጎ፡ በአዲስ ሰውነት፡ ሊለውጥ የሚያስችለውን፡ ይህን የመሰለውን መንፈሳዊ ኃይል አጎናጽፎ፡ ያ ሰው፡ ከሌላው፡ ከማናቸውም ሰው ጋር፡ የመጨረሻውና ፍጹም የኾነውን ሰላማዊ ግንኙነት ለመመሥረት ከሚበቃበት፡ የአስተሳሰብ ልዕልና የሚያደርሰው ብቸኛ መንገድ፡ የ“ኢትዮጵያዊነት” እምነት መኾኑን፡ እናንተ ራሳችሁ አውቃችሁ፡ ለሌላውም፡ በይፋ ማሳወቅ ይገባችኋል።

የዲያብሎስ ሐሰት መፈራረስ አለበት።

ጥያቄ፡- በዓለም የሚኖሩ፡ አንዳንድ የክርስቲያን ወገኖችና ክርስቲያን ያልኾኑ ወገኖች፡ ዘርንና የመልክ ቀለምን በሚመለከት፡ የ“ኢትዮጵያዊነት”ን ሃይማኖታዊ አቋም የሚጸረር አስተሳሰብ ያላቸው ሰላሉ፡ “ኢትዮጵያዊነት” ለዚህ ምን መፍትሔ ይኖረው ይኾን?

መልስ፡- በእያንዳንዱ አገር፡ በተለይም፡ ራሳቸውን፡ “ክርስቲያኖች ነን” ብለው በሚጠሩት ዘንድ፡ የዘር ጥላቻና የጎሣ ግጭት፡ በክልል፣ በብሔርና በዓለም-አቀፍ ደረጃ ሲካኼድ ማየት፡ ለእውነተኛ ኢትዮጵያዊ፡ የማይጣጣም አሳዛኝ ድርጊት ብቻ ሳይኾን፡ ግብዝነትንም የሚያመለክት ኾኖ ይገኛል። እንዲሁም፡ ራሳቸውን “ክርስቲያን” ብለው በሚጠሩና ክርስቲያኖች ባልኾኑ አንዳንድ ወገኖች ዘንድ፡ እጅግ ሰፍነው የሚካኼዱ ይትበሃሉች አሉ፤ እነዚህም፡ በአንድ በኩል፡ ኢየሱስ ክርስቶስ፡ ከሴም ወይም ከያፌት ነገድ ብቻ እንደተወለደ በማስመሰል፡ “የመልኩ ቀለም፡ ነጭ ነው” የሚለው ነው።

በሌላው በኩል ደግሞ፡ “ክርስትና፡ የነጩ ሕዝብ፣ እስልምናም፡ የጥቁሩ ሕዝብ ሃይማኖት ነው” የሚለው አስተሳሰብ፡ በሃይማኖት ስም፡ በማናለብኝነትና በድፍረት የሚካኼድ፡ ገሃድ የኾነ የሐሰትና የማታለል ድርጊት በመኾኑ፡ ሊጋለጥና ሊታረም ይገባዋል። የግልና የተንኮል ዓላማን ከግብ ለማድረስ ሲባል፡ ይህን የመሰለውን የተሳሳተ፡ የሐሳውያን ይትበሃልንና አስተሳሰብን ፈጥሮ፡ እንዲህ በሰፊው መንዛት፡ የዚህ በደል ፈጻሚዎቹን፡ ለዘለዓለም ነገኔ የሚጸርገውን፡ መለኮታዊ ፍርዱን በሚሰጠው፡ በኃያሉ እግዚአብሔር ላይ፡ ታላቅ ክህደትን እንደመፈጸም ይቆጠራል።

ኢትዮጵያ እና ኢትዮጵያዊነት

“እኔ’ የምለው እኔነቴ፡ ማነው?”

ድንግል ማርያምንና ኢየሱስ ክርስቶስን፡ ነጮች እንደኾኑ አድርገው፡ ባዕዳን የሚሥሉትን ሥዕል፡ በተለይ ኢትዮጵያውያን፡ “ምስለ ፍቁር ወልዳ” ብለው፡ በእየቤተ ክርስቲያኑ የሚገለገሉበት መኾኑ፡ አግባብ አይደለምና፡ ይህ ከባድ ስሕተት ሊታረምና ሊስተካከል ይገባዋል።

እዚህ ላይ፡ ይህን በሚመለከት፡ ሊወሳ የሚገባው፡ አንድ ቁም ነገር አለ። ይኸውም፡ በኢየሱስ ክርስቶስ ቤዛነት፡ ለሰው ዘር ስለተገኘው፡ የዘለዓለም ትድግና፡ የተነገረው፡ የተስፋው መፈጸምና የምሥራቹ (የወንጌሉ) መልእክት፡ ከነጩም ኾነ ከጥቁሩ ሕዝብ ጀር ከመድረሱ፡ ከአያሌ ምዕት ዓመታት በፊት፡ ወይም፡ ኹለቱም ወገኖች ወይም ከኹለት አንዳቸው፡ የክርስትናውም ኾነ፡ የእስልምናው ሃይማኖት መኖሩን እንኳ ከመስማታቸው፡ ከብዙ ሺህ ዓመታት አስቀድሞ፡ ኹሉን በፈጠረ፡ አንድ አምላክ አምኖ፡ እርሱን ብቻ የማምለክ ሥርዓት፡ ማለትም፡ አምልኮተ እግዚአብሔር፡ በኢትዮጵያውያን ዘንድ፡ ከመጀመሪያው የአዳምና ሔዋን ቃል ኪዳን አንሥቶ፡ ጸንቶ መኖሩ፡ በፍጥረተ ዓለሙ ዘንድ መታወቁ ነው።

አዎን! “የደቡብ ወይም የሳባዋ” የሚል መታወቂያ ቅጽል የተሰጣት፡ ኢትዮጵያዊቷ ንግሥታቸው ማክዳ፡ የኢትዮጵያዊነትን ቅዱስ ዓላማ፡ ለፍሬ ለማብቃት፡ ባላት ቀናዒነት፡ ማለትም ለፈጣሪዋ፡ ለእግዚአብሔር ባላት ፍቅር ተነሣሥታ፡ ወደኢየሩሳሌም ያደረገችውን፡ ገናና የኾነውን፡ የተቀደሰ ጉዞዋን እስከፈጸመችበትና በእርሷ ምክንያት፡ የአራቱ እምነት፡ ወደኢትዮጵያ እስከመጣበት ጊዜ ድረስ፡ በዚህ፡ “አንድ እግዚአብሔር” በሚለው አምልኮ ላይ የተመሠረቱት፡ የቀደሙት፡ የብሉዩ ኪዳን፡ ቃል ኪዳናት፡ የኢትዮጵያውያን ሃይማኖት መሠረት ኾነው ኖረዋል። ንግሥት ማክዳ፡ ወደኢየሩሳሌም ያደረገችው ይህ ምክንያታዊ ጉዞ፡ የሕገ አራትን ቃል ኪዳናት ወደኢትዮጵያ ለማምጣት፡ በር ከፋች ኾኗል።

እነዚህም፡ በኋለኛው ዘመን፡ በአዲሱ ኪዳን በጸደቀው፡ በክርስትና ሃይማኖት መሰላልነት፡ ለመጨረሻው የዘውድ አክሊል የበቁት ናቸው።

ከዚህ በላይ የተወሱትን አውነታዎች መሠረት በማድረግ፡ ለተነሣውም አጠያያቂ ነጥብ፡ መፍትሔ የኾነውን ምላሽ ለማግኘት ያህል፡ “ኢትዮጵያውያን፡ የኹሉም ወገኖች፡ ማለትም፡ የጥቁሩም፡ የቀዳም፡ የነጩም ሕዝቦች ወኪሎች በመኾን፡ ከእስልምና ሃይማኖት መምጣት አስቀድሞ፡ ክርስትናን ተቀብለው፡ ከይሁድና ሃይማኖት በፊት ሳይቀር፡ አምልኮተ እግዚአብሔርን ይዘው፡ የቅዱሱን ኪዳን ውርስ በምግባር ላይ አውለውታል!” ብሎ፡ በማያሻማ ኹኔታ መደምደም፡ አጥጋቢና ተገቢ ይኾናል።

ምዕራፍ ፭፡ ሰባቱ ቅዱሳት ኪዳናት፤
ሃሰተኛው ቃል ኪዳን፡- ኪዳን መልክ ጼዴቅ፤

መልክ ጼዴቅ፡ በኢትዮጵያውያን ዘንድ፡
እስከዛሬ፡ ለምን፡ እንዲህ እንዲታወቅ ሳይደረግ ቆየ?

ጥያቄ፡- እግዚአብሔር፡ ለሰው ልጆች መልካም ሕይወት ያዘጋጀውን፡
ይህን የመሰለውን ጸጋውን የገለጸበት፡ ያ መልክ ጼዴቅ፡ ለኢትዮጵያውያን፡
እንዲህ፡ የዘር አባታቸው፡ የትውልድ ግንዛቸው፡ መጠሪያ ሰማቸውና
ለ“ኢትዮጵያዊ” ማንነታቸው መታወቂያ ከኾነ፡ እንዴት፡ እስከዛሬ፡ በይፋ
ሳይታወቅ፡ እንዲያው፡ ምሥጢር ኾኖ ኖረ? ሌላው ቢቀር፡ በእኛ፡
በኢትዮጵያውያን ዘንድ እንኳ፡ አኹን፡ አንተ፡ በአቀረብኸው መልክ፡ እንዴት
እንዲታወቅ ሳይደረግ፡ ያም ባይቻል እንኳ፡ እንዴት ሳይሞከር ቆየ?

መልስ፡- እስካኹን ካቀረባችኋቸው፡ ቁም ነገሮችን ከያዙት
ጥያቄዎቻችሁ መካከል፡ ይህንም የመልክ ጼዴቅን የተደበቀ ጥቃት ሳትዘነጉ፡
አከላችሁ በመጠየቃችሁ አደንቃችኋለሁ። የቅርቦቹን፡ የግሪካውያንንና
የሮማውያንን፡ የቀሩትንም የምዕራባውያንን ትተን፡ ከሩቆቹ፡
ከምሥራቃውያን የዓለም ሕዝቦች ኹሉ፡ “የአብርሃም ልጆች ነን!” ከሚሉት፡
ከአይሁድ እና “ክርስቲያን” ያደረግናችሁ፡ እኛ ነን!” ከሚሉን፡ ከግብፃውያን
ሳይቀር፡ ኢትዮጵያንና ልጆቿን የሚጠሉ፡ ባዕዳንና ተባባሪዎቻቸው የአገር
ተወላጆች ጭምር፡ የመልክ ጼዴቅ ስም እንዲነሣ፡ ዜና መዋዕሉ እንዲነገር፡
ዝክረ ነገሩም እንዲወሳ ፈጽሞ አይፈልጉም፤ ምክንያቱን ለማወቅ፡ ርቆ
መኼድ፡ ጠልቆ መመራመርና ብዙ መድከም አያሻም፤ ምክንያቱ፡ “መልክ
ጼዴቅ” ያስገኘው፡ ይህ “ኢትዮጵያዊነት”፡ እኛን ኢትዮጵያውያንን፡
በእምልኮተ እግዚአብሔር ሳይ በተመሠረተው ሕዝብነታችንና አገርነታችን፡
ሃይማኖታዊነታችንና መንግሥትነታችን፡ እንዲሁም፡ በቋንቋ፡ በፊደልና
በሥነ ጽሑፍ፡ በእውቀት፡ በጥበብና በሥልጣኔ ይዞታዎቻችን፡ ከኹሉ
ቀዳሚዎች የሚያደርገን፡ ስለኾነ ብቻ ነው።

የመልክ ጼዴቅ ስም መነሣት፡ የዜና መዋዕሉ መነገር፡ የዝክረ ነገሩም
መወሳት ማለት፡ እያንዳንዱን ኢትዮጵያዊ፡ እያንዳንዱንም ኢትዮጵያዊት፡
ለእውነተኛ ማንነታቸው ቀስቅሶ ማብቃት፡ በባዕዳን ከሚመሩ ሥጋውያንና
መንፈሳውያን ገዢዎች ቀንበርም ነጻ ማውጣት ማለት እንደሚኾን፡ እኒህ
ተቃዋሚዎችና ባለጋራዎች ያውቃሉ።

አዎን! እያንዳንዱ ኢትዮጵያዊና እያንዳንዱ ኢትዮጵያዊት፡ የመልክ
ጼዴቅ ልጆች መኾናቸውን ያወቁ እንደኾነ፡ ማለትም፡ የእርሱ ልጆች
ከመኾናቸው የተነሣ፡ በዚህ ኢትዮጵያዊነታቸው፡ ከእግዚአብሔር
የተቀበሏቸው የዘለዓለም ሀብቶችና ጸጋዎች፡ ምን ምን እንደኾኑ ካወቁ፡
በሥጋዊዉም ኾነ በመንፈሳዊው የሰዎች ምሥጢራዊ ኃይል፡ “ሰጥ፡ ለጥ
ብለው አይገዙልንም!” ብለው ይፈራሉ።

ኢትዮጵያ እና ኢትዮጵያዊነት

“እኔ የምለው እኔነቴ፡ ማነው?”

ዲያብሎስና ባዕዳን ጭፍሮቹ፡ እንዲሁም በአገሪቱ ቤተ ሕዝብ፡ ቤተ ክህነትና ቤተ ምልክና፡ የሥልጣን መንበሮች ላይ የሚቀመጡት ሥጋውያንና መንፈሳውያን ገዢዎች፡ ከነደጋፊዎቻቸው፡ ይህን ከመሰለው ፍርሃታቸው የተነሣ፡ በአገሩ፡ በኢትዮጵያና በወገኖቹ በኢትዮጵያውያን ዘንድ ሳይቀር፡ የመልክ ጼዴቅ ስም እንዳይነሣ፤ ዜና መዋዕሉ እንዳይነገር፡ ዝክረ ነገሩም እንዳይወሳ፡ በጠቅላላ፡ ደብዛው፡ ፈጽሞ እንዲጠፋ አድርገው ኖሩ። በኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ጸሎቶች ውስጥ እንኳ፡ ከባዕዳኑ ወገን የኾኑት፡ የሌሎቹ ብዙዎች፡ ቅዱሳን ስም፡ በዝርዝርና በተደጋጋሚ እየተወሳ፡ በዝማሬ ሳይቀር፡ ሲወደስና ሲዘክር፡ የመልክ ጼዴቅ ብቻ ተለይቶ እንዲቀር መደረጉ፡ ከማስደነቁ ጋር፡ ኾን ተብሎ የተካኸደውን፡ ይህንኑ ደባ፡ ስምስክርነት አጋልጦ ያሳያል።

በእኹኑ ጊዜም፡ ቀደም ብዬ በጠቀስኳቸው ተቃዋሚዎችና ባለጋራዎች ዘንድ፡ ከፍተኛ ድንጋጤና ሽብር ተፈጥሮ፡ በ“ኢትዮጵያዊነት” ላይ ያተኩሩት፡ ይህና ሌሎቹ፡ ቀደም ብለው፡ ታትመው ለሕዝብ የተሠራጩት መጻሕፍቱ እንዳይነበቡ፡ በአዘጋጂው ላይ ጭምር፡ ስም የማጥፋት ዘመቻ፡ የሚካኸድበት አንዱ ምክንያት፡ እኒህ መጻሕፍት፡ የመልክ ጼዴቅን፡ ስሙን ብቻ ሳይኾን፡ ዜና መዋዕሉንና ዝክረ ነገሩን፡ ዘርዝረውና ተንትነው በማውጣቸው መኾኑን፡ ልታውቁት ይገባል። ነገር ግን፡ በነቢዩ፡ “ጊዜ ዝቢር ለእግዚአብሔር” እንደተባለ፡ እግዚአብሔር፡ ሥራውን የሚሠራበት ጊዜ ስላለው፡ እውነተኞቹ ኢትዮጵያውያን፡ የትውልድ ግንዳቸውና ጫፋቸው፡ አባቶቻቸውና መሪዎቻቸው ስለኾኑት፡ ስለአማናዊው የመጨረሻው መልክ ጼዴቅ ኢየሱስ ክርስቶስና የእርሱ ምሳሌ ስለኾነው ስለመጀመሪያው መልክ ጼዴቅ፡ እንዲሁም፡ መሸጋገሪያ ስለኾነው፡ ስለመካከለኛው መልክ ጼዴቅ፡ ስለኹሉም ያውቁ ዘንድ፡ እነዚህ መጻሕፍት፡ ታትመው፡ ለሕዝብ እንዲሠራጩ፡ መለኮታዊ ፈቃዱ ኾነ።

ጥያቄ፡- “ታዲያ፡ እኛስ፡ በኢትዮጵያዊነታችን፡ ይህን ቃል ኪዳን አክብረን ፈጽመናልን?”

መልስ፡- ይህም፡ እናንተው፡ ራሳችሁ፡ ለእየራሳችሁ፡ የምትመልሱት ጥያቄ ነው።

አራተኛው ቃል ኪዳን፤ ኪዳን አብርሃም።

ጥያቄ፡- እኹን ተራው፡ “ኪዳን አብርሃም” የተባለው፡ የአራተኛው ቃል ኪዳን ነውና፡ ስለእርሱ ያለህን ሐተታ ለመስማት ተዘጋጅተናል።

መልስ፡- እግዚአብሔር፡ አራተኛውን ቃል ኪዳንን ያደረገው፡ ከአብርሃም ጋር ሲኾን፡ ይኸው ቃል ኪዳን፡ በዘለዓለማዊነት የቀጠለበት ምልክት፡ ግርባት ነው።

ምዕራፍ ፩፤ ሰባቱ ቅዱሳት ኪዳናት፤
አራተኛው ቃል ኪዳን፡- ኪዳን አብርሃም።

ቃል ኪዳንም፡ እንዲህ የሚል ነበር፡- “እግዚአብሔር፡ ለአብርሃም፡ እንዲህ ብሎ ተናገረው፡- ‘እነሆ፡ ቃል ኪዳኔ ከአንተ ጋር ነው፤ ለብዙ አሕዛብ፡ አባት፡ ታላቅም ሕዝብ አደርግሃለሁ። ...የምድር ነገዶችም ሹሉ፡ በአንተ ይባረካሉ። ...ነገሥታትም፡ ከአንተ ይወጣሉ። ቃል ኪዳኔንም፡ በእኔና በአንተ መካከል፡ ከአንተም በኋላ፡ ከዘርህ ጋር፡ በትውልዳቸው፡ ለዘለዓለም፡ ኪዳን አቆማለሁ፤ ለአንተና ከአንተ በኋላ፡ ለዘርህ፡ አምላክ እሾናቸዋለሁ። ...በእኔና በአንተ መካከል፡ ከአንተም በኋላ፡ በዘርህ መካከል፡ የምትጠብቁት፡ ቃል ኪዳኔ፡ ይህ ነው፡- ከእናንተ፡ ወንድ ሹሉ ይገረዝ፤ ይህም፡ በእኔና በእናንተ መካከል፡ ባለው ቃል ኪዳን፡ ምልክት ይሾናል። የስምንት ቀን ልጅ ይገረዝ፤ ...ቃል ኪዳኔም፡ በሥጋችሁ፡ የዘለዓለም ቃል ኪዳን ይሾናል።”^{፳፪}

ኢትዮጵያውያን፡ ይህን ቃል ኪዳን፡ ከነግርዛት ምልክቱ፡ አምነው ከተቀበሉት በኋላ፡ እስከዛሬ፡ አክብረው ሲፈጽሙት በመኖራቸው፡ እውነተኞቹ፡ የአብርሃም ልጆች መሾናቸውን አስመስክረዋል። ይኸውም፡ ከአብርሃም በፊት፡ አስቀድመው፡ በኪዳን ልቦና፡ ይዘውት የነበረው፡ እግዚአብሔርን የሚያመልኩበት ሃይማኖታቸው፡ አብርሃም፡ ከፈጣሪው የተነገረውን የተስፋ ቃል ሹሉ በማመኑ፡ “ጽድቅ ሾኖ ተፈጠረለት!”^{፳፫} ካሰኘው ሃይማኖቱ ጋር፡ አንድ ዓይነት በመሾኑና ጥንት፡ ከአብርሃም በፊት፡ ቀደም ብለው፡ ከእግዚአብሔር አግኝተው፡ ሲፈጽሙት የነበረውን የግርዛት ሥርዓት፡ በዘመነ አራትም፡ በቃል ኪዳን ምልክትነቱ፡ አጽንተው በመቀጠላቸው፡ ለዚህ መንፈሳዊ ክብር የሚያበቃቸው በመሾኑ ነው።

ለአይሁድ፡ የዘር አባታቸውና ለትውልድ ሓረጋቸው፡ ግንድ የሾነው አብርሃም፡ ስለእግዚአብሔርና አምልኮቱ፡ ስለመንግሥቱና ሥርዓቱ፡ በበለጠ ተምሮና አውቆ፡ የእግዚአብሔርን በረከት ያገኘው፡ ለኢትዮጵያውያን፡ የዘር አባታቸውና የትውልድ ሓረጋቸው ግንድ በሾነው፡ የልዑል እግዚአብሔር ካህንና የሰላም ንጉሥ በተባለው፡ በመልክ ጼዴቅ እጅና አንደበት መሾኑ፡ እንዲሁም፡ ይኸው አብርሃም፡ ለእግዚአብሔር የሚገባውን አሥራት አውጥቶ ያቀረበው፡ ለዚሁ መልክ ጼዴቅ እንደነበረ፡ በቅዱሳት መጻሕፍት ተጽፎ የሚነበበውን የእግዚአብሔርን ቃል በመጥቀስ፡ ከዚህ ቀደም ብሎ በተሰጠው፡ በ፫ኛው ቃል ኪዳን ሓተታ ውስጥ ተገልጿል።

ግለሰቦች እና/ወይም ሕዝቦች፡ ከዚህ ቃል ኪዳን የተነሣ የሚያገኙት በረከት የሚታወቅበት መገለጫው፡ በኢትዮጵያውያን ዘንድ፡ የመታሰቢያነቱ ቅርስ፡ በአኩረም ሓውልት ቅርፅ ሳይቀር ተጠብቆ ከኖረው፡ ከሥጋዊው ግርዛት ይልቅ፡ መንፈሳዊው ገጽታው የበለጠ ከፍተኛ ግምት ያለው መሾኑ በሃይማኖት ተረጋግጧል። እንደ ግለሰብ፡ በእግዚአብሔር ላይ ያለው እምነት፡ እውነተኛ መሾኑ ተረጋግጦ የሚታወቀው፡ እጅግ በርካታ በሾኑ መራራ መንገዶች፡ እስከሞት ድረስ ተፈትኖና በትእግሥቱ እስከመጨረሻው ጸንቶ፡ ይህንንም፡ በበጎ ምግባር እውን አድርጎት ሲገኝ ብቻ ነው። ይህን የመሰለው ሃይማኖትና ምግባር፡ ያን ግለሰብ ወይም ያን ሕዝብ፡ ለፍጹሙ መንፈሳዊ ማዕርግ ያበቃዋል። ለዚህም፡ አብርሃም፡ ዓይነተኛ ምሳሌ ሾኖ፡ ሲወሳና ሲጠቀስ ይኖራል።

ኢትዮጵያና ኢትዮጵያዊነት፡፡

“እኔ” የምለው እኔነቴ፡ ማነው?

በማናቸውም ዓይነት የስምምነት ውል ውስጥ ተካፋይ የኾነው፡ የእያንዳንዱ ተዋዋይ ወገን አባል፡ በስምምነቱ ውል ውስጥ ለተመለከቱት አንቀጾች፡ ተገዢ እንደመኾኑ መጠን፡ አንቀጾቹ የሚጠይቁትን ግዴታዎች ኹሉ እንዲፈጽም ይጠበቅበታል፡፡

ይህን የመሰለውን ሰብአዊና ዓለም-አቀፍ ሥነ ምግባር በመከተል፡ በተለይም፡ ለዚህ የተቀደሰ ቃል ኪዳን፡ ጥልቅ የኾነ፡ ሃይማኖታዊ አክብሮትን በመስጠት፡ ኢትዮጵያውያንና በዚህ ረገድ፡ እነርሱን የሚመስሏቸው እውነተኛች ክርስቲያኖች ጭምር፡ በአብርሃምና በራሱ በኢየሱስ ክርስቶስ ላይ ደርሰው የታዩትን፡ እነዚያን የመሰሉትን ፈተናዎች፡ እስከመጨረሻው በመጽናት መቋቋምና መከራዎቹን በፍጹም ትእግሥት መቀበል ይኖርባቸዋል፡፡

በቀደሙት ዘመናት፡ አልፎ አልፎ ሲደርስ እንደኖረው ኹሉ፡ በእኹኑ ጊዜም፡ ይኸው ኹኔታ፡ በቅዱሱ ኪዳን የኢትዮጵያ ሕዝብ ላይ፡ በግለሰብ ሕይወት ኾነ በአገር ህልውና ደረጃ፡ እነሆ፡ ሰፍኖ ሲካኼድ ይታያል፡፡ ይኸው ሕዝብ፡ ለአብርሃም ለተሰጠው፡ ለዚህ ቃል ኪዳንና ለቀሩትም፡ የቅዱሱ ኪዳን ቃል ኪዳናት፡ ያለው ታማኝነት እስከምን ድረስ እንደኾነ፡ ወይም በእነርሱ ላይ የሚፈጽመው ክህደት ይኖር እንደኾነ፡ ደግሞም፡ ፈተናውንና መከራውን፡ በትእግሥት በመቋቋም፡ እስከመጨረሻው ይጸና ወይም ይወድቅ እንደኾነ፡ እነሆ ገና እየተመዘነ ነው፡፡ “ክርስቲያኑ ዓለም” ተብሎ የሚጠራውንና “የአብርሃም ልጆች ነን፡ በቅዱሳት መጻሕፍት የታወቀውን፡ እግዚአብሔርንም እናመልካለን” ብለው የሚታመኑትን ሕዝቦች ኹሉ፡ ይኸው ጽዋ እየጠበቃቸው ነው፡፡

ኢትዮጵያውያን፡

እውነተኞቹ የአብርሃም ልጆች ስለመኾናቸው፡፡

ጥያቄ፡- እኛ ኢትዮጵያውያን፡ “እውነተኞቹ የአብርሃም ልጆች፡ እኛ ነን!” እንላለን፡ ምክንያታችንን፡ በእርግጠኛነት እንድናውቀው፡ እዚህ ላይ ብትገልጽልን?

መልስ፡- በ“አንድ እግዚአብሔር” የሚያምን፡ ማናቸውም ግለሰብ፡ በተለይም፡ ኢትዮጵያዊ፡ ለራሱም ኾነ ለሌላው ሰው፡ እንዲሁም፡ ለፈጣሪው፡ “እኔ የአብርሃም ልጅ ነኝ!” ብሎ በሚያስብበት፡ በሚናገርበትና በሚመሰክርበት ጊዜ፡ በብርቱ መጠንቀቅ አለበት፡፡ ምክንያቱም፡ “ነኝ!” ላለው፡ ለዚያ ማንነቱ፡ ራሱን፡ በሃይማኖት ብቻ ሳይኾን፡ በምግባር ጭምር ካላበቃ በቀር፡ “ነኝ!” ማለቱ ብቻ፡ ያንን ሰው፡ ለዚያ፡ “ነኝ!” ላለው ማንነቱ፡ ሊያበቃው ስለማይችል ነው፡፡

ይህ እውነታ፡ የማይታበል ትክክል መኾኑን፡ በምሳሌነት የሚጠቀሱት፡ ቀደም ብሎ፡ በመጥምቁ ዮሐንስ፡ በመጨረሻ፡ በአምላካችን ኢየሱስ ክርስቶስ፡ ተከታትሎም፡ በሐዋርያው ያዕቆብ፡ የተነገሩት ቃላት ያረጋግጣሉ፡፡

ምዕራፍ ፭፡ ሰባቱ ቅዱሳት ኪዳናት፡
አራተኛው ቃል ኪዳን፡- ኪዳን አብርሃም፡
ኢትዮጵያውያን፡ እውነተኛቸው የአብርሃም ልጆች ስለመሆናቸው፡፡

መጥምቁ ዮሐንስ፡ “ከፈረሳውያንና ከሰዱቃውያን፡ ብዙዎች፡ ወደጥምቀቱ ሲመጡ ባዩ ጊዜ፡ እንዲህ አላቸው፡- “እናንተ የእፉኝት ልጆች! ከሚመጣው ቁጣ እንድትሸኹ ማን እመለከታችሁ? እንግዲህ፡ ለንስሐ የሚገባ ፍሬ አድርጉ! በልባችሁም፡ ‘አብርሃም፡ አባት አለን!’ እንደምትሉ አይምሰላችሁ! እላችኋለሁና፡ ‘እግዚአብሔር፡ ከእነዚህ ድንጋዮች፡ ለአብርሃም፡ ልጆችን ሊያስነሣለት ይችላል!’ አኹንስ፡ ምሳር በዛሬች ሥር ተቀምጧል! እንግዲህ፡ መልካም ፍሬ የማይደርግ ዛፍ ኹሉ ይቆረጣል! ወደእሳትም ይጣላል!”

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ፡ “ያመኑትን አይሁድ፡ ‘እናንተ፡ በቃሌ ብትኖሩ፡ በእውነት ደቀ መዛሙርቴ ናችሁ! እውነትንም ታውቃላችሁ! እውነትም፡ ነጻ ታወጣችኋለች!’ አላቸው፡፡ እነርሱም መልሰው፡ ‘የአብርሃም ዘር ነን! ለአንድም ሰንኳ፡ ከቶ፡ ባሮች አልኾንም! አንተ፡ “ነጻ ትወጣላችሁ!” እንዴት ትላለህ?’ አሉት፡፡ ኢየሱስም፡- ‘እውነት፡ እውነት እላችኋለሁ! ኃጢአት የሚያደርግ ኹሉ፡ የኃጢአት ባርያ ነው! ባርያም፡ ለዘለዓለም በቤት አይኖርም! ልጁ፡ ለዘለዓለም ይኖራል! እንግዲህ፡ ልጁ፡ ነጻ ቢያወጣችሁ፡ በእውነት ነጻ ትወጣላችሁ! የአብርሃም ዘር መኾናችሁንስ አውቃለሁ! ነገር ግን፡ ቃሌ፡ በእናንተ አይኖርምና፡ ልትገድሉኝ ትፈልጋላችሁ! እኔ፡ በአባቴ ዘንድ ያየሁትን እናገራለሁ! እናንተም ደግሞ፡ በአባታችሁ ዘንድ ያያችሁትን ታደርጋላችሁ!’ ሲል መለሰላቸው፡፡

“እነርሱም መልሰው፡- ‘አባታችንስ፡ አብርሃም ነው!’ አሉት፡፡ ኢየሱስም፡ ‘የአብርሃም ልጆች ብትኾኑ፡ የአብርሃምን ሥራ ባደረጋችሁ ነበር፡፡ ነገር ግን አኹን፡ ከእግዚአብሔር የሰማሁትን እውነት፡ የነገርኋችሁን ሰው፡ ልትገድሉኝ ትፈልጋላችሁ! አብርሃም፡ እንዲህ አላደረገም! እናንተ የአባታችሁን ሥራ ታደርጋላችሁ!’ አላቸው፡፡ እነርሱም፡ ‘እኛስ ከዝሙት አልተወለድንም፤ አንድ አባት አለን፤ እርሱም፡ እግዚአብሔር ነው!’ አሉት፡፡

“ኢየሱስም፡- ‘እግዚአብሔርስ አባታችሁ ከኾነ፡ በወደዳችሁኝ ነበር! እኔ፡ ከእግዚአብሔር ወጥቼ መጥቻለሁና! እርሱ ላከኝ እንጂ፡ ከራሴ አልመጣሁምና! ንግግሬን የማታስተውሉ፡ ስለምንድር ነው? ቃሌን ልትሰሙ ስለማትችሉ ነው፡፡

“እናንተ፡ ከአባታችሁ ከዲያብሎስ ናችሁ! የአባታችሁንም ምኞት ልታደርጉ ትወድዳላችሁ! እርሱ፡ ከመጀመሪያ፡ ነፍስ ገዳይ ነበረ፤ እውነትም፡ በእርሱ ስለሌለች፡ በእውነት አልቆመም፤ ሓሰትን ሲናገር፡ ከራሱ ይናገራል፡፡ ሓሰተኛ፡ የሓሰትም አባት ነውና! እኔ ግን፡ እውነትን የምናገር ስለኾንሁ፡ አታምኑኝም፡፡ ...ከእግዚአብሔር የኾነ፡ የእግዚአብሔርን ቃል ይሰማል! እናንተ ከእግዚአብሔር አይደላችሁምና፡ ስለዚህ፡ አትሰሙም! ...እውነት፡ እውነት እላችኋለሁ! ቃሌን የሚጠብቅ ቢኖር፡ ለዘለዓለም ሞትን አይይም!’ አላቸው፡፡

ኢትዮጵያና ኢትዮጵያዊነት።
“እኔ” የምለው እኔነቴ፡ ማነው?

“አይሁድም፡ ‘አብርሃም ስንኳ ሞተ! ነቢያትም ሞቱ! አንተም፡ “ቃሊን የሚጠብቅ ቢኖር፡ ለዘለዓለም ሞትን አይቀምስም!” ትላለህ! በውኑ፡ አንተ፡ ከሞተው፡ ከአባታችን ከአብርሃም ትበልጣለህን? ነቢያትም፡ ሞቱ! ራስህን፡ ማንን ታደርጋለህ?’ አሉት። ኢየሱስም፡ ‘...አባታችሁ አብርሃም፡ ቀኔን ያይ ዘንድ፡ ሓሄት አደረገ! አያም! ደስም አለው!’ አላቸው። አይሁድም፡ ‘ገና፡ ሃምሳ ዓመት ያልሽህ፡ አብርሃምን አይተሃልን?’ አሉት፡ ኢየሱስም፡ ‘እውነት፡ እውነት እላችኋለሁ! አብርሃም ሳይወለድ፡ እኔ አለሁ!’ አላቸው።”

ሐዋርያው ያዕቆብም፡ “አንተ፡ ከንቱ ሰው! ሃይማኖት (አምነት)፡ ከምግባር (ከሥራ) ተለይቶ፡ የሞተ መሾኑን ልታውቅ ትወድዳለህን? አባታችን አብርሃም፡ ልጁን ይሰሓቅን፡ በመሠዊያው ላይ ባቀረበው ጊዜ፡ ሃይማኖቱ፡ በምግባር የጸደቀ አልነበረምን? ሃይማኖቱን ከምግባሩ ጋር አብሮ ያደርግ እንደነበረ፡ ሃይማኖቱም በምግባር እንደተፈጸመ ትመለከታለህን? ...ከነፍሱ የተለየ ሥጋ፡ የሞተ እንደሆነ፡ እንዲሁ ደግሞ፡ ከምግባር የተለየ ሃይማኖት፡ የሞተ ነው!” ብሎ ጽፏል።

የአብርሃም ሃይማኖትና ምግባር፡ በእግዚአብሔር ቃል፡ እንዲህ፡ አንድ ሽነውና ሠምረው፡ በግልጽ እንደቀረቡ ሹሉ፡ በኢትዮጵያዊው ሰውነትም ላይ፡ እንዲሁ ተፈጽመው መገኘት አለባቸው። ስለኪዳነ አብርሃም የታተተው፡ ይህ አቀራረብና አገላለጽ፡ ለሌሎቹ ቃል ኪዳናት ሹሉ ሊጸና እንደሚገባም አስተውሉ!

ኢትዮጵያውያን፡ የቃል ኪዳነን፡ ሥጋዊ የግርዛት ምልክት፡ ወንዶቹም፡ ሴቶቹም፡ በሰውነታቸው አካል ላይ በማሳየት ብቻ ሳይሆን፡ መንፈሳዊ ገጽታውንም፡ በሃይማኖታዊ ሽላንተናው ጠብቀው በመፈጸም የሚኖሩ በመሾናቸው፡ እውነተኛቹ የአብርሃም ልጆች፡ እነርሱ መሾናቸውን አረጋግጠዋል። ከሥጋቸው ግርዛትም ጋር፡ በቅዱሱ ኪዳን የ“ኢትዮጵያዊነት” ሃይማኖታቸው፡ የቱን ያህል ጽናትን እንዳሳዩ፡ በዚህ የረዥም ዕድሜ ህልውናቸው፡ በእየዘመናቱ ለደረሰባቸው የተለያዩ ፈተናና መከራ ሳይሸነፉ፡ በድል አድራጊነት እያለፉ፡ ከዛሬው ጊዜ ለመድረስ መቻላቸው፡ በሃይማኖት ብቻ ሳይሆን፡ በምግባርም፡ የአብርሃም ልጆች ለመሾናቸው፡ ይህም፡ ሌላው ማስረጃ ነው። ይህን እውነታ በቀጣይነት ለማስመስከር፡ የዛሬዎቹ ኢትዮጵያውያን፡ የሃይማኖትና የምግባር ፍሬ፡ ለወደፊቱ ገና ይጠበቃል። የዚህን ትክክለኛ ግምገማ ለመስጠት፡ ፋንታው፡ የመጪው ትውልድ ይሾናል።

ስለኢትዮጵያዊቷ ኬጡራ።

ጥያቄ፡- “አብርሃምም ደግሞ፡ በስምዋ፡ ‘ኬጡራ’ የተባለች ሚስት አገባ።” ስለሚለው፡ የመጽሐፍ ቃል፡ ከዚህ ጋር አያይዘህ የምትነግረን ነገር አለን?

መልስ፡- አዎን! አለ። ይህ ቁም ነገር፡ እዚህ ላይ መነሣቱ፡ ፍጹም አግባብነት አለው፤ ምክንያቱም፡ አብርሃምንና ኬጡራን፡ ከኢትዮጵያዊነት ጋር፡ በጽኑ የሚያስተሳሰር ምሥጢር ስላለው ነው።

ምዕራፍ ፩፡ ሰባቱ ቅዱሳት ኪዳናት፤
አራተኛው ቃል ኪዳን፡- ኪዳነ አብርሃም፤
ሰለኢትዮጵያዊቷ ኬጡራ።

ቁም ነገሩን ላብራራላችሁ፡- አብርሃም፡ ሣራ ከሞተች በኋላ፡ “ኬጡራ” የተባለች ሚስት አግብቶና ከእርሷ ልጆችን ወልዶ መኖሩ፤ ከወለዳቸው ልጆቹ መካከል፡ “ምድያም” እንዱ ሲኾን፡ ሙሴ ያገባት ሚስቱ “ሲዳራ”ም፡ የምድያማዊው ካህን፡ የዮቶር (የራጉኤል) ልጅ በመኾኗ፡ “ኢትዮጵያዊት” ስለተባለች፡ ምድያማውያን፡ ኢትዮጵያውያን መኾናቸው፡ በቅዱሳት መጻሕፍት ተጽፎ ይነበባል።

ሰለዚህ፡ ኬጡራ፡ ራሷ “ኢትዮጵያዊት”፤ የኢትዮጵያውያንም እናት መኾኗ፡ ከዚህ የተነሣም፡ ኢትዮጵያውያን፡ የአብርሃም ሚስት በነበረችው፡ በዚችው፡ በኬጡራ ምክንያት፡ በቀጥታ በሥጋና ደም ጭምር፡ ከአብርሃም ጋር የተዛመዱ መኾናቸው ይታወቃል። የሚታወቀው፡ ይህ ብቻ አይደለም፤ አብርሃም፡ ኢትዮጵያዊቷን ኬጡራን ሊያገባ የቻለው፡ ከአረማዊነት ወጥቶ፡ የእግዚአብሔር ወገን እንዲኾንና በእንዲት ሚስት እንዲወሰን ሳደረገው ኢትዮጵያዊነት ያበቃውን ግርዛትን ከተቀበለ በኋላ መኾኑ ጨምሮ ነው እንጂ። በግርዛት ምልክትነት፡ ከእግዚአብሔር ጋር፡ የዘለዓለም ቃል ኪዳንን ለማድረግ የበቃበትን፡ ይህን እውቀት፡ ጸጋና በረከት፡ ቀደም ብሎ ያገኘው ደግሞ፡ “የልዑል እግዚአብሔር ካህንና የሰላም ንጉሥ” ከተባለው፡ ከኢትዮጵያዊው መልክ ጼዴቅ መኾኑም፡ ሲዘከር የሚኖር እውነታ ነው።

ከዚህ በቀር፡ ኬጡራ፡ የመልክ ጼዴቅ ወገን ስለመኾኗ፡ አብርሃምም፡ እርሷን፡ ቀደም ብሎ፡ ገና ሣራ በሕይወት እያለች፡ ማንነቷን ሊያውቅ፡ ከግርዛቱና ሣራ ከሞተችም በኋላ፡ በእግዚአብሔር ሕግ መሠረት፡ በሥርዓት አግብቷት ሊኖር እንደቻለ የሚያመለክተውን፡ የዘመኑን ዜና መዋዕል ልታውቁትና ልታስተውሉት ይገባል። እርሱም፡ ስሙና ግብሩ እንደሚያስረዳው፡ እግዚአብሔርን የሚያመልክና የሚፈራ፡ የመልክ ጼዴቅ ወገንም የነበረ፡ “አቤሚሌክ” የተባለ፡ ኢትዮጵያዊ ንጉሥ ያስተዳድራት ወደነበረችው ምድር፡ አብርሃም፡ በዘጠና ዘጠኝ ዓመቱ ከተገረዘ በኋላ፡ በእንግድነት፡ ማለት፤ በስደቱኛነት፤ ይቋመጥባት ዘንድ፡ ከፈጣሪው ቃግዝ፤ ገብቶባት እንደነበረ የሚገልጸው፡ የመጽሐፍ ቃል ነው፡ ቃሉም፡ እንዲህ ይላል፡-

“አብርሃምም፡ ከዚያ ተነሥቶ፡ ወደአዜብ (ወደደቡብ) ምድር ኼደ፡ በቃዴስና በሱር መካከል ተቀመጠ፤ በጌራራም፡ በእንግድነት ተቀመጠ። አብርሃምም፡ ሚስቱን ሣራን፡ ‘እኅቴ ናት!’ አለ፤ የጌራራ ንጉሥ፡ አቤሚሌክም ላከና፡ ሣራን ወሰዳት።

“እግዚአብሔርም፡ ሌሊት፡ በሕልም፡ ወደአቤሚሌክ መጣ፡ እንዲህም አለው፡- ‘እነሆ፡ እንተ ስለወሰድሃት ሴት፡ ምውት ነህ፤ እርሷ፡ ባለባል ናትና!’ አቤሚሌክ ግን፡ አልቀረባትም ነበር፡ እንዲህም አለ፡- ‘አቤቱ! ጻድቁን ሕዝብ ደግሞ፡ ታጠፋለህን? ‘እኅቴ ናት!’ ያለች፡ እርሱ አይደለምን? እርሷም ደግሞ፡ ራሷ፡- ‘ወንድሜ ነው!’ አለች፡ በልቤ ቅንነትና በእጅ ገጽሕነት፡ ይህን አደረግሁ።”

ኢትዮጵያ እና ኢትዮጵያዊነት

“እኔ” የምለው እኔነቴ፡ ማንው?”

“እግዚአብሔርም፡ በሕልም አለው፡- ‘ይህን፡ በልብህ ቅንነት እንዳደረግህ፡ እኔ አወቅሁ፤ እኔም ደግሞ፡ በፊቴ ኃጢአት እንዳትሠራ፡ ከለክልሁህ! ስለዚህም፡ ትነካት ዘንድ፡ አልተውሁህም! አኹንም፡ የሰውየውን ሚስት መልስ! ነቢይ ነውና፤ ስለአንተም ይጸልያል፤ ትድናለህም፡፡ ባትመልሳት ግን፡ አንተ እንድትሞት፤ ለአንተ የኾነውም ኹሉ እንዲሞት፡ በእርግጥ እወቅ!’”

“አቤሜሌክም፡ በነገረው ማለደ፡ ባሪያዎቹንም ኹሉ ጠራ፡ ይህንም ነገር ኹሉ፡ በጆሮአቸው ተናገረ፡ ሰዎቹም፡ እጅግ ፈሩ፡፡ አቤሜሌክም፡ አብርሃምን ጠርቶ፡- ‘ይህ፡ ያደረግህብን፡ ምንድር ነው? ምንስ ክፉ ሠራሁብህ? በእኔና በመንግሥቴ ላይ፡ ትልቅ ኃጢአት አውርደሃልና፡ የማይገባ ሥራ፡ በእኔ ላይ ሠራህብኝ፤ ይህን ማድረግህ፡ ምን እይተህ ነው?’ አለው፡፡

“አብርሃምም አለ፡- ‘በዚህ ሥፍራ፡ እግዚአብሔርን መፍራት፡ በእውነት እንደሌለ፡ ለሚስቴም ሲሉ እንደሚገድሉኝ ሰላሰብሁ ነው፡፡ እርሷም ደግሞ፡ በእውነት፡ እኅቴ ናት፡ የእናቴ ልጅ አይደለችም እንጂ፡ የአባቴ ልጅ ነች፡ ለእኔም፡ ሚስት ኾነች፡፡ እግዚአብሔርም፡ ከአባቴ ቤት ባወጣች ጊዜ፡ አልጓት፡- ‘በገባንበት አገር ኹሉ፡ ለእኔ የምታደርገው፡ ወላጅ፡ ይህ ነው፡- ‘ወንድሜ ነው!’ ብለሽ፡ ስለእኔ ተናገረ!’”

“አቤሜሌክም፡ በጎችንና ሳሞችን፡ ወንዶችና ሴቶች ባሪያዎችን አመጣ፡ ለአብርሃምም ሰጠው፡ ሚስቱን ሣራንም፡ መለሰለት፡፡ እንዲህም፡ አለው፡- ‘እነሆ፡ ምድራ፡ በፊትህ ናት፡ በወደድኸውም፡ ተቀመጥ!’ ሣራንም አላት፡- ‘እነሆ፡ ለወንድምሽ፡ ሺህ ሚዛን ብር ሰጠሁት፡ ያም፡ እነሆ፡ ከአንቺ ጋር ባለት ኹሉ ፊት፡ የዓይኖች መሸፈኛ ይኹንሽ! ጽድቅሽ፡ ለሰዎች ኹሉ ተገልጧልና፡፡”

“አብርሃምም፡ ወደእግዚአብሔር ጸለየ፡ እግዚአብሔርም፡ አቤሜሌክንና ሚስቱን፡ ባሪያዎቹንም ፈወሳቸው፡ እነርሱም፡ ወለዱ፡ እግዚአብሔር፡ በአብርሃም ሚስት፡ በሣራ ምክንያት፡ በአቤሜሌክ ቤት፡ ሚስቶችን ኹሉ፡ በፍጹም ዘግቶ ነበርና፡፡

“እግዚአብሔርም፡ ሣራን አሰበ፡ እንደተናገረውም አደረገላት፡ ፀነሰችም፡ እግዚአብሔር በተናገረው ወራት፡ ለአብርሃም፡ በእርጅናው፡ ወንድ ልጅን ወለደችለት፡ ...ስሙንም፡ ‘ይስሓቅ’ ብሎ ጠራው፡ እግዚአብሔር እንዳዘዘውም፡ በስምንተኛው ቀን ገረዘው፡፡ ልጁ ይስሓቅ በተወለደ ጊዜ፡ አብርሃም፡ ዕድሜው፡ መቶ ዓመት ነበረ፡፡

“...በዚያም ዘመን፡ አቤሜሌክ፡ አብርሃምን አለው፡ ‘በምታደርገው ኹሉ፡ እግዚአብሔር፡ ከአንተ ጋር ነው፡፡ አኹንም፡ በእኔም፡ በልጄም፡ በልጅ ልጄም፡ ክፉ እንዳታደርግብኝ፡ በእግዚአብሔር ማልልኝ! ነገር ግን፡ ለአንተ፡ ቸርነትን እንዳደረግሁ፡ አንተም፡ ለእኔ፡ ለተቀመጥህባትም ምድር፡ ቸርነትን ታደርጋለህ!’”

“አብርሃምም፡- ‘እኔ እምላለሁ!’ አለ፡፡ በቤርሳቤህም፡ ቃል ኪዳንን አደረጉ፡፡ አቤሜሌክና ባለሚሉቹ፡ ወደፍልስጥኤም ምድር ተመለሱ፡፡ አብርሃምም፡ በፍልስጥኤም ምድር፡ ለብዙ ቀን፡ እንግዳ ኾኖ ተቀመጠ፡፡”

**ምዕራፍ ፭፡ ሰባቱ ቅዱሳት ኪዳናት፤
አራተኛው ቃል ኪዳን፡- ኪዳን አብርሃም፤
ስለኢትዮጵያዊቷ ኬጡራ።**

ይህ እውነታ፡ ኢትዮጵያውያን፡ በዚያን ጊዜም፡ ከአብርሃም እንኳ ሳይቀር፡ በአምልኮተ እግዚአብሔርና በፈሪሃ እግዚአብሔር ረገድ፡ ለሃይማኖታቸው፡ የቱን ያህል፡ በበለጠ ታማኞችና ሥጉዎች፡ ንቁዎችና ጥንቁቆች መኾናቸውን ያረጋግጣል፤ ይህም፡ “የእስራኤል ልጆች ሆይ! እናንተ፡ ለእኔ፡ እንደኢትዮጵያ ልጆች አይደላችሁምን?” በሚለው መለኮታዊ ቃል ተመስክሩዋል።

በዚህ ኹሉ ምክንያት፡ ኬጡራ፡ የሳባና የሌሎቹ፡ ይልቁንም፡ የምድያማውያን እናት ስትኾን፡ የምድያሙ ካህን የተባለውና የልጅ ልጅ ተወላጅ የኾነው የቶር የወለዳት “ሲጳራ” የተባለችው ልጇም፡ “የሙሴ ኢትዮጵያዊት ሚስት” ተብላ በቅዱሳት መጻሕፍት ውስጥ በመጠቀሷ፡ ኢትዮጵያዊትነቷና የመልክ ጼዴቅ ወገንነቷ እሙን ኾኖ ተረጋግጧል።

ስለዚህ፡ ለአብርሃም፡ በመጀመሪያ፡ በመልክ ጼዴቅ አማካይነት፡ ኋላም፡ በግርዛቱ ቃል ኪዳን፡ በተከፈለው የእግዚአብሔር በረከት፡ ከሙሴ እንኳ በፊት፡ ገና ቀደም ብሎ፡ በአብርሃም ዕድሜ፡ በሥጋ ዘር ሳይቀር፡ በኬጡራ አማካይነት፡ ወደኢትዮጵያውያን የተላለፈ መኾኑን፡ ይኸው እውነታ ያመለክታል።

ነቢዩ እንባቆም፡ ስለእግዚአብሔር ሰው ኾኖ ወደዚህ ዓለም መምጣትና በምድር ላይ መመላለስ፡ በተናገረበት የትንቢት ጸሎቱ ላይ፡ “ምድያም” ማለት፡ “ኢትዮጵያ” መኾኑን በማስረዳት፡ “አዕጃዳተ ኢትዮጵያ ይደነግግ” ያለውን ቃል፡ “አዕጃዳተሆሙ ለብሔረ ምድያም!” ብሎ፡ ራሱ ተርጉሞታል፡ የዚህም ፍቺ፡ “የኢትዮጵያ አውራጃዎች (ገጠኞች) ይደነግጣሉ፡ እነዚህም፡ ምድያማውያን የሚኖሩባቸው ናቸው።” ማለት ነው።

የኢትዮጵያውያን የግርዛት ባህል።

ጥያቄ፡- ኢትዮጵያውያን፡ ግርዛትን ያገኙት፡ ከአብርሃም መኾኑ ነው? ሥርዓቱስ፡ በወንዶች ብቻ ሳይወሰን፡ ከዚህ፡ ከአብርሃም ቃል ኪዳን ጋር ተያይዞ፡ በኢትዮጵያውያት ሴቶችም ላይ ለምን እንደሚፈጸም፡ ምክንያቱን ብትነግረን?

መልስ፡- ኢትዮጵያውያን፡ በቃል ኪዳኑ ላይ ያላቸው እምነት፡ የቱን ያህል የጠነከረ መኾኑን ለማመልከትና የሴቶች የእኩልነት መብት፡ ከአዳምና ሔዋን ጀምሮ፡ የተከበረ ኾኖ የኖረ መኾኑን ለማሳየት፡ “የቃል ኪዳኑን በረከት፡ ወንዶች ብቻ ሳይኾኑ፡ ሴቶችም ጭምር መካፈል አለባቸው!” በሚል የፍትሕ አስተሳሰብ፡ ግርዛቱ፡ በወንዶቹ ብቻ ሳይወሰን፡ በሴቶችም ላይ፡ እንዲፈጸም ሲያደርጉ ኖረዋል። ይህም፡ በአጼ ገላውዴዎስ የሃይማኖት መግለጫ እንደምታገኙት፡ ለወንዶች ብቻ የተወሰነው የአብርሃም ግርዛት፡ ከእርሱ በፊት፡ በኢትዮጵያውያን ዘንድ ለመኖሩ፡ አንዱ ማስረጃ ነው።

ኢትዮጵያ እና ኢትዮጵያዊነት

“እኔ” የምለው እኔነቴ፡ ማነው?”

ከዚህ ጋር፡ ልታውቁት የሚገባው፡ ለብርሃም፡ ገና፡ በቤተሰብ ደረጃ፡ ከብት እያረባና ከአገር ወደአገር እየተዘዋወረ፡ በዘላንነትና በድንኳን ይኖር በነበረበት ጊዜ፡ ኢትዮጵያውያን፡ ራሳቸውን ችለው፡ ታላቅ የእግዚአብሔር ሕዝብ፡ መንግሥትና አገር ችነው፡ ቤተ ሕዝባቸውን፡ ቤተ ክህነታቸውንና ቤተ ምልክታቸውን፡ በሥርዓት አቋቁመው፡ ለስተዳደራቸውን በመልካም ይመሩና ያካክዱ እንደነበረ፡ ቀደም ብሎ በቀረበው፡ በመልክ ጼዴቅ፡ ዜና መዋዕልና ዝክረ ነገር ውስጥ፡ በሚበቃ ተገልጿል። ስለዚህ፡ እኒያ ኢትዮጵያውያን፡ እንደሌሎቹ፡ መለኮታውያን ሕግጋትና ሥርዓታት፡ ግዝረትንም፡ ቀደም ብለው፡ ከእግዚአብሔር አምላካቸው አግኝተው፡ በወንዶቹም፡ በሴቶቹም ሰውነት ላይ፡ በእኩልነት ሲፈጽሙት ይኖሩ ስለነበር፡ ጓላ የደረሳቸው፡ የአብርሃም ግርዛት፡ ለእነርሱ፡ እንግዳ አልገነባቸውም።

እግዚአብሔር፡ ግርዛትን፡ ለአብርሃም፡ የቃል ኪዳን ምልክት አድርጎ በሰጠ ጊዜም፡ ያንኑ፡ የግርዛት ባህላቸውን፡ ኢትዮጵያውያን፡ በቃል ኪዳን ምልክትነቱ፡ አክብረው በመቀበላቸውና አጽንተው በመቀጠላቸው፡ ቀድሞ የነበረውን፡ ያን፡ ሥርዓታቸውን፡ በአዲስ መንፈስ ሊያጸናላቸው ችሏል፤ የቃል ኪዳኑ ጸጋና በረከት ተሳታፊዎችም ችነው፡ እነሆ፡ ወንዶቹም፡ ሴቶቹም፡ ሲፈጽሙትና ሲጠቀሙበት ኖረዋል፤ ይኖራሉም። ይህን የመሰለውን የሃይማኖትና የአምልኮ ሥርዓት፡ ኢትዮጵያውያን፡ ከእስራኤል በፊት፡ ከፈጣሪያቸው አግኝተው ይፈጽሙት እንደነበረ፡ ቀጥሎ በሚቀርበው፡ “ጽላት”ን እና “ታቦት”ን በሚመለከተው፡ በኪዳን ሙሴ ሓተታም ውስጥ ታገኙታላችሁ።

ጥያቄ፡- ታዲያ፡ እግዚአብሔር፡ ስለቃል ኪዳኑ፡ ለአብርሃም፡ በነገረው ጊዜ፡ ለምን፡ በግልጽ ለይቶ፡ “ከእናንተ፡ ወንድ ሹሉ ይገረዝ!” አለው? ለምን፡ “ሴትም ጭምር” አላለውም?

መልስ፡- በትዱሳት መጻሕፍት አቀራረብ፡ ይልቁንም፡ በዕብራውያን ልማድ፡ ለስፈላጊ ችና፡ በተለይ ካልተገለጸ በቀር፡ ማናቸውም፡ በወንድ አንቀጽ የሚነገር ሰብአዊ ቃልና ነገር ሹሉ፡ የሴትንም አንቀጽ ስለሚያጠቃልል፡ ጸታን በሚመለከት፡ ሹሉም ነገር የሚነገረውና የሚጻፈው፡ በተባዕታይ፡ ማለትም፡ በወንድ አንቀጽ ብቻ ችነ፤ ይህም፡ “እግዚአብሔር፡ ሰውን፡ በመልኩ ፈጠረው፡ ወንድና ሴት አድርጎ ፈጠራቸው። ...አዳምም አለ፡ “ይህች አጥንት፡ ከአጥንቴ ናት፤ ይህችም ሥጋ ከሥጋዬ ናት፤ እርሰዋ፡ ከወንድ ተገኝታለችና፡ ‘ሴት’ ትባል!”” የሚለውን የእግዚአብሔር ቃል የተከተለ ነው።

ስለዚህ፡ ያ፡ ለአብርሃም የተሰጠው ትእዛዝ፡ እኛ ኢትዮጵያውያን፡ ወንዶችን ብቻ ሳይኾን፡ ሴቶችን ጭምር የምንገርዝበትን፡ የቀደመውን ጥንታዊ ሥርዓታችንን የሚያጸና እንጂ፡ የሚያስለውጥ ችኖ አላገኘነውም።

ምዕራፍ ፭፡ ሰባቱ ቅዱሳት ኪዳናት፤
አራተኛው ቃል ኪዳን፡- ኪዳን አብርሃም፤
የኢትዮጵያውያን የግርዛት ባህል።

ጥያቄ፡- በእኛ፡ በኢትዮጵያውያን ዘንድ፡ በሴቶቻችን ላይ የሚፈጸመው ግርዛት፡ በምን መልክ እንደሚደረግ ልትገልጽልን ያስፈልጋል፤ ምክንያቱም፡ በዓለም ላይ በሚኖሩ፡ የተለያዩ እምነትና ባህል ባላቸው ንብረተሰቦችና ሕዝቦች ዘንድ፡ እስከዛሬ ድረስ ሲፈጸም የሚታይ፡ አሠቃቂ ዓይነት ግርዛት ስላለ፡ ያን የመሰለውም ግርዛት፡ አካል እንደማይደል የሚቆጠር አረመኔያዊ ግብር ስለኾነ፡ የእኛ፡ የኢትዮጵያውያን ሥርዓት፡ ከእነርሱ የሚለይበት ሹኔታ እንዳለ፡ ልናውቀው ስለሚገባ ነው።

መልስ፡- እዚህ ላይ፡ ይህን ጥያቄ በማቅረባችሁ፡ ደስ አለኝ! እኔም፡ ይህንኑ ግርዛት በሚመለከት፡ “ልታውቁት ይገባል!” ብዬ፡ ልጠቅሰላችሁ አስቤው የነበረ ቁም ነገር ነው፤ አኹን፡ እናንተ፡ አስቀድማችሁ መጠየቃችሁ፡ አስገርሞኛል። ይኸውም፡ የግርዛቱ ምልክት፡ በሴቶቹም ብልት ላይ ይፈጸማል ሲባል፡ አገራረዙ፡ አረማውያንና አሕዛብ፤ ወይም አንዳንድ፡ ከክርስትና ውጭ የኾኑ ሃይማኖቶች፡ “በሴቶቻቸው ላይ በሚያደርጉት አሠቃቂ መልክ፡ ይፈጸማል” ማለት አለመኾኑን ነው።

ሥጋታችሁን ለማስወገድ፡ በዚህ ረገድ የሚደረገውን አገራረዝ፡ በግልጽ ላመልክታችሁ! የግርዛቱ ሥርዓት የሚፈጸመው፡ ልክ፡ በወንዱ በኩል እንደሚደረገው፡ ነው፤ ይኸውም፡ “ሸለፈት” የሚባለው፡ የወንዱን የአባል ዘር ጫፍ የሚሸፍነው ትርፍ ሥጋ፡ በግርዛት እንደሚወገድ ኹሉ፡ በሴትም በኩል፡ በግርዛት የሚወገደው፡ እንደወንዱ ሸለፈት፡ አፈ ማገፀኗን ለመሸፈን፡ ተጨማሪ ኾኖ የተፈጠረውን፡ ምንም ጉዳት የማያስከትለውንና የማያስፈልገውን ትርፍ ሥጋ መኾኑን፡ ልታውቁት ይገባል። ይህን የመሰለው ግርዛት፡ በመንፈሳዊ ገጽታው በኩል፡ በቃል ኪዳን ምልክትነቱ፡ ለነፍስ ፅልውና፡ ጤናማ ሕይወትን የሚያገኝናጽፍ ሲኾን፡ በሥጋዊ ገጽታው በኩል ደግሞ፡ ለአካል ንጽሕና፡ ጤናማ አስተዋጽዖን እንደሚያበረክት ተረጋግጧል። ከዚህም በቀር፡ እግዚአብሔር፡ ገና፡ በመጀመሪያ፡ ሰውን፡ “እዳምና ሔዋን” ብሎ ሲፈጥር፡ በወንዱ አባል ዘርና በሴቷ አፈ ማሕፀን ላይ፡ ትርፍ ሥጋን መፍጠሩ፡ “በኋላ ዘመን፡ የእርሱ ወገኖች፡ ከኾኑት ወንዶችና ሴቶች ጋር ለሚያደርገው ቃል ኪዳን፡ ምልክት እንዲኾነው፡ አስቀድሞ አስቦ ማዘጋጀቱ ነበር!” ብሎ በሃይማኖት መናገሩም ያስኬዳል፤ በሥነ ፍጥረት ምሥጢር፡ ፈጣሪ፡ ኹሉን ነገር፡ ያለፅቅድና ያለምክንያት አያደርገውምና።

ጥያቄ፡- “ታዲያ፡ እኛስ፡ በኢትዮጵያዊነታችን፡ ይህን ቃል ኪዳን አክብረን ፈጽመናልን?”

መልስ፡- ይህም፡ እናንተው ራሳችሁ፡ ለእየራሳችሁ፡ የምትመልሱት ጥያቄ ነው።